

Tatăl nostru

Tatăl nostru

Care ești în ceruri

Sfintească-se numele Tău

Vie împărăția Ta

Facă-se voia Ta

Precum în cer și pe Pământ

Pâinea noastră cea de toate zilele

Dă-ne-o nouă astăzi

Și ne iartă nouă greșalele noastre

Precum și noi iertăm greșilor noștri

Și nu ne duce pre noi în ispită

Ci ne izbăvește de cel rău

Că a Ta este împărăția

Slava și puterea

În numele Tatălui

Al Fiului

Al Sfântului Duh

Amin!

CONCURS TRANSDISCIPLINAR REGIONAL „RELIGIA ÎN DIMENSIUNE VIRTUALĂ” EDIȚIA A XVIII-A VOLUMUL I

IAȘI
2025

RELIGIA ÎN DIMENIUNE VIRTUALĂ

Lucrările Concursului Regional Transdisciplinar „Religia în dimensiune virtuală”

Concurs este aprobat în CPEERI_2025_fără finanțare
MEC nr. 24380/22.01.2025, poziția 1126.

Secțiunea a I-a: Postere gimnaziu
Secțiunea a II-a: Proiecte Power Point - gimnaziu

Iași, 2025

Volumul reunește lucrările **Concursului Regional Transdisciplinar „Religia în dimensiune virtuală”, Ediția a XVIII-a**, organizat de Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil”, Iași în parteneriat cu ISJ Iași și Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

Coordonatorul volumului

Prof. drd. Macovei Costina Elena

Coperta

Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău, Jud. Bacău

Coorodonator editor

Prof. drd. Macovei Costina Elena

Date de contact

Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil”

Tel./fax: 0232211826

licinfoiasi@gmail.com

www.liis.ro

Str. Petre Andrei, Nr. 9, Cod poștal 700495, Iași

RELIGIA ÎN DIMENSIUNE VIRTUALĂ.

Lucrările Concursului Transdisciplinar Regional „Religia în dimensiune virtuală”, Ediția a XVIII-a, 2025, Iași

Organizat de Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil” Iași

ISSN 2821 – 5567

ISSN – L 2821 – 5567

Autorii lucrărilor își asumă responsabilitatea privind conținutul.

Copyright © Toate drepturile sunt rezervate autorilor.

Cuvânt înainte

Proiectul „Religia în dimensiune virtuală” este un eveniment cu tradiție al Liceului Teoretic de Informatică „Grigore Moisil” Iași, desfășurat de-a lungul a XVII ediții. Pe parcursul acestor ediții el a evoluat, anul acesta extinzându-se la patru secțiuni: 1. postere, 2. proiecte Power Point, 3. filme și site-uri și 4. exerciții interactive.

TEMELE de religie pentru toate cele patru secțiuni ale concursului au fost:

1. *Mărturisitori și sfinți români din secolul al XX-lea*
2. *Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine*
3. *Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie*
4. *Sfânta Scriptură, izvor de înțelepciune și ghid pentru viață*

La ediția recentă ne-am bucurat de o participare numeroasă, primind în total 77 de proiecte, din 17 județe. Aceste județe sunt: Alba, Bacău, Brașov, Brăila, Cluj, Constanța, Galați, Iași, Ilfov, Maramureș, Mureș, Neamț, Satu Mare, Suceava, Teleorman, Vâlcea, Vrancea.

Proiectele primite au fost evaluate, iar rezultatele postate pe pagina concursului <https://www.liis.ro/~religia/>, acolo unde vor fi postate și cele trei volume concursului, „Religia în dimensiune virtuală”, ediția a XVIII-a. Primul volum este dedicate elevilor de gimnaziu, cuprinzând postere și PPt-uri, volumul al doilea cuprinde Proiectele Power Point realizate de către elevii de liceu, iar ultimul volum este format din filmele, paginile web și exercițiile interactive primite la acest concurs.

Numărul mare de proiecte de anul acesta este o dovadă că există un interes crescut pentru ora de religie din partea elevilor, și că această competiție este utilă, având rolul de a forma abilități de lucru cu computerul, abilități de lucru în echipă, de comunicare interspersonală, deschizând orizontul către celălalt, fie el coleg, profesor, sau, de ce nu, cu Dumnezeu.

Sfinta Cuvioasă Parascheva, să ocrotească pe toți participanții la acest proiect!

Prof. Dr. Violeta-Marilena Țuțui

CUPRINS

Cuvânt înainte

7

I. SECȚIUNEA POSTERE

Mărturisitori români din secolul XX „Fericiți cei prigoniți pentru dreptate”

Condei David-Marian, Clasa a VI-a
Ionașcu Iulia -Geanina, Clasa a VI-a
Nica Ștefania, Clasa a VI-a
Mihai Andreea, Clasa a VI-a
Prof. Mihalache Vasilica
Liceul Tehnologic „Tudor Vladimirescu”, Jud. Galați

14

Sfânta Liturghie-centrul vieții creștine

Neagu Valentina Ionela, Clasa a VII-a
Prof. Pătrănescu Valentin Iulian
Școala Gimnazială Călinești, com. Călinești, Jud. Teleorman

15

Sfânta Scriptură, izvor de înțelepciune și ghid pentru viață

Nechita Ioana Maria, Clasa a VI-a
Salajan Sonia Ioana, Clasa a VI-a
Prof. Zele Ioan
Prof. Dărăban Larisa Lăcrămioara
Școala Profesională „George Coșbuc” Medieșu Aurit, Jud. Satu Mare

16

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine - Pe cruce

Botezatu A. Adriana-Maria, Clasa a VI-a
Cerbu C.I. Luca Ștefan, Clasa a VI-a
Bojescu B.C. Erica Ștefania, Clasa a VI-a
Bojescu B.C.Emanuella Gabriela, Clasa a VI-a
Prof. Abageru Elena Vasilica
Prof. Timofti Afrodita
Colegiul Național „Vasile Alecsandri”, Jud. Bacău

17

Biblia - Carte unică în biblioteca lumii

Chiciudean Maria, Clasa a V-a
Pop Alexia, Clasa a V-a
Bocoș Simina, Clasa a V-a
Prof. Călușer Vasile
Școala Gimnazială Viișoara, Jud. Cluj

<i>Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie Drumul credinței</i>	18

Szabo Erika, Clasa a VI-a
Papp Carolina, Clasa a VI-a
Prof. Daniela Patrînjel
Prof. Olivia Camelia Langa
Colegiul de Științe ale Naturii "Emil Racoviță" Brașov, Jud. Brașov

<i>Sfânta Scriptură, o călătorie spirituală</i>	19

Popovici Elisei, Clasa a VIII-a
Moisii Maria, Clasa a VIII-a
Prof. Mocanu Elena Simona
Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza” Iași, Jud. Iași

I. SECȚIUNEA PROIECTE POWER POINT - GIMNAZIU	20

<i>Sfânta Liturghie</i>	

Virag Iulia, Clasa a VII-a B
Pazuric Gessyca, Clasa a VII-a B
Prof. Gomoș Diana Adela, prof. Cuha Virgil
Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Satu Mare, Jud. Satu Mare

<i>Sfânta Scriptură</i>	21

Jere Denisa, clasa a VII-a B
Jere Denis, clasa a VII-a B
Prof. Gomboș Diana-Adela
prof. Cuha Virgil
Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Satu Mare, Jud. Satu Mare

<i>Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine</i>	27

Botezatu Maria-Alessia, clasa a VII-a
Crăescu Claudia-Maria, clasa a VII-a
Onofrei Ștefania-Ioana, clasa a VII-a
Prof. pr. Baci Bogdan-Ionuț
Prof. Botezatu Mihaela Raluca
Colegiul Național Costache Negri, Tîrgu Ocna

	33

Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie, Călătoria Credinței

Țicu Alexandra Mihaela Valentina, Clasa a VII-a
Rădiță Eliza Maria Clasa a VII-a
Tudorache Ștefan Clasa a VII-a
Toma Vlad Clasa a VII-a
Prof. Vieușianu Dana
Prof. Anghel Mireille Sorina
Școala Gimnazială nr. 2 Videle, Jud. Teleorman

37

Sfânta Liturghie-centrul vieții creștine

Șerban Ondina, Clasa a VII-a
Bota Noelia, Clasa a VII-a
Maxan Daria, Clasa a VII-a
Prof. Pătrănescu Valentin Iulian
Școala Gimnazială Călinești, com Călinești, Teleorman

45

Pelerinajul ortodox-călătorie în credință și smerenie

Doarcă Lavinia, clasa a- VI- a
Păun Mădălina, clasa a- VI- a
Obretin Gabriela, clasa a- VI- a
Prof. Pătrănescu Valentin Iulian
Școala Gimnazială Călinești, Jud. Teleorman

49

Mărturisitori și sfinți români din secolul al XX-lea

Prisecaru Ioana, Clasa a V-a
Iostin Maria-Veronica, Clasa a VI-a
Prof. pr. Amariei Cosma Sorin
Prof. Sasu Maria Cătălina
Școala Gimnazială "Daniela Cuciuc", Piatra-Neamț, Jud. Neamț

55

Mărturisitori și sfinți români din secolul al XX-lea

Cremarenco Marius Gabriel, clasa a VII-a A
Prof. Șerbănescu Mariana
Prof. Moraru Ștefan
Școala Gimnazială „Spiru Haret”, Însurăței, Jud. Brăila

63

Sfânta Liturghie

Krecsun George, clasa a VI-a
Nagy Oliver, clasa a VI-a
Por Teodor, clasa a VI-a
Prof. Zele Ioan

Prof. Dărăban Larisa Lăcrămioara
Școala Profesională „George Coșbuc”, Medieșu Aurit, Jud. Satu Mare

69

Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie

Berinde Vlad Gavril, clasa a VII-a
Filip Darius, clasa a VII-a
Sabău Mara Ioana, clasa a VII-a
Țuțuraș Maya, clasa a VII-a
Prof. Zele Ioan
Prof. Dărăban Larisa Lăcrămioara
Școala Profesională „George Coșbuc” Medieșu Aurit, Jud. Satu Mare

74

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine

Cuibar Octavian, clasa a VII-a
Ghemes Maria, clasa a VII-a
Tulbure Emilian, clasa a VII-a
Atodiresei Sabin, clasa a VII-a
prof. Gheorghită Doinița
prof. Pavel Daniela
Colegiul Tehnic „Ion Creangă”, Târgu-Neamț, Jud. Neamț

78

Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie

Roșu Vasile Narcis, clasa a VI-a
Ciocoiu Marcu Bogdan, clasa a VI-a
Maței Alexandra, clasa a VI-a
Sorea Alexia Dumitrița, clasa a VI-a
prof. Gheorghită Doinița
prof. Pavel Daniela
Colegiul Tehnic „Ion Creangă” Târgu-Neamț, Jud. Neamț

86

Pelerinajul ortodox – călătorie în credință și smerenie

Tudor Nicolas, clasa a VII-a
Ion Antonia, clasa a V-a
Ion Radu, clasa a V-a
Prof. Tosu Mirela
Prof. Langa Olivia
CSN „Emil Racovita” Brașov, Jud. Brașov

92

Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie
Pe urmele Sfinților Părinți "Paisie și Cleopa"

Harhătă Daria Elena, clasa a VII-a
Biță Ioana Maria, clasa a VII-a

Rusu Maia Gabriela, clasa a VI-a
Moisii Alexandra Ioana, clasa a VI-a
Prof. Iordache Elena
Prof. Gogan Cristina
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Târgu Frumos, Jud. Iași

111

Sfânta Liturghie –centrul vieții creștine

Stancu Luca Cristian, clasa a VIII-a
Dincă Mihai Cristian Constantin, clasa a VIII-a
Prof. Ghețu Nuțica
Școala Gimnazială Nr.1 Afumați, jud. Ilfov

121

Mărturisitori români din secolul XX

Hogea Florentina, clasa a VII-a C
Horga Ambrozie, clasa a V-a B
Toflea Matei, clasa a VII-a C
Buga Cristina, clasa a VII-a B
Prof. Toma Marian
Prof. Toflea Daniela
Școala Gimnazială Berchișești, Suceava, Jud. Suceava

130

***Sfânta Scriptură, izvor de înțelepciune și ghid pentru viață
Biblia, cartea împletirii sufletești.***

Aileni Teodora Cristiana, clasa a VII-a
Beșu Ana Antonia, clasa a VII-a
Prof.: Bortariu Silvia, Olariu Petronela-Carmen
Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, Piatra –Neamț, Jud. Neamț

144

Biblia în dimensiune virtuală

Lutsch Matei, clasa a VIII-a
Ciceu Mihail, clasa a VIII-a
Pașca Ștefania, clasa a VI-a
Fazakas Iosif, clasa a VI-a
Prof. Ciceu Cristina
Prof. Moldovan Adriana
Liceul Tehnologic „Grigore C. Moisil”, Târgu Lăpuș, Jud. Maramureș

154

Mărturisitori și sfinți români din secolul al XX-lea

Popescu Răzvan Andrei, clasa a VII-a
Ciomag Bianca-Andreea, clasa a VII-a
Leoveanu Darius-Eugen, clasa a VII-a
Prof. Matei Nicoleta-Diana
Școala Gimnazială nr.1 Măldăeni, Loc. Măldăeni, Jud. Teleorman

<i>Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine</i>	160

Florea Vasile, clasa a VII-a
Prof: pr. pr. Florea Iuliu
Prof. Mărginean Manuela
Colegiul Național „Unirea”, Târgu Mureș, jud. Mureș

<i>Sfânta Liturghie - Centrul Vieții Creștine</i>	164

Miron C. Alexandru Ștefan, Clasa a VI-a
Crăiță-Mândră M. Eduard, Clasa a VI-a
Prof. Abageru Elena Vasilica
Prof. Timofti Afrodita
Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău, Jud. Bacău

<i>Mărturisitori și sfinți români din secolul XX</i>	168

Ianuș Ștefan, Clasa a VI-a
Cârnu Ilie, Clasa a VI-a
Prof. Plăeșu Teodora
Prof. Moisă Cătălina
Școala Gimnazială „Spiru Haret” Bacău, Jud. Bacău

<i>Mărturisitori români din secolul XX</i>	173

Mihalache Lidia-Maria, Clasa a V-a
Stan George, Clasa a V-a
Ene Laurențiu Daniel, Clasa a V-a
Nedelcu Andra-Ștefania, Clasa a V-a
Prof. Mihalache Vasilica
Liceul Tehnologic „Tudor Vladimirescu”, Galați, Jud. Galați

	184

I. SECȚIUNEA POSTERE

Mărturisitori români din secolul XX „Fericiții cei prigoniți pentru dreptate”

Condei David-Marian, Clasa a VI-a

Ionașcu Iulia -Geanina, Clasa a VI-a

Nica Ștefania, Clasa a VI-a

Mihai Andreea, Clasa a VI-a

Prof. Mihalache Vasilica

Liceul Tehnologic „Tudor Vladimirescu”, Jud. Galați

Mărturisitori români din secolul XX
„Fericiții cei prigoniți pentru dreptate”

Valeriu Gafencu – „Sfântul închisorilor”

Părintele Hris Lăcățanu – al căruia trup a rămas neputând

Părintele Arsenie Boca – mare duhovnic și vizionar

Părintele Justin Pârvu – stâlp al ortodoxiei românești

Părintele Danil Sandu Tudor – monah și poet, martirizat în închisoare

Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa – luptător împotriva regimului comunist

„Prin suferință spre lumină, prin credință spre biruință!”
„Cei prigoniți pentru dreptate vor străluci în slavă Sa!”
„Mărturisitori ai adevărului, pilde de jertfă și nădejde!”

Echipa de proiect:
De la Liceul Tehnologic „Tudor Vladimirescu”, jud. Galați
Coordonator: prof. Religie **Mihalache Vasilica**
Elevi:
CONDEI DAVID-MARIAN, clasa a VI-a B
IONAȘCU IULIA-GEANINA, clasa a VI-a B
NICA ȘTEFANIA, clasa a VI-a A
MIHAI ANDREEA, clasa a VI-a A

Sfânta Liturghie-centrul vieții creștine

Neagu Valentina Ionela, Clasa a VII-a

Prof. Pătrănescu Valentin Iulian

Școala Gimnazială Călinești, com. Călinești, Jud. Teleorman

Elev: Neagu Valentina Ionela

Coordonator: Patranescu Valentin Iulian

Sfânta Scriptură, izvor de înțelepciune și ghid pentru viață

Nechita Ioana Maria, Clasa a VI-a

Salajan Sonia Ioana, Clasa a VI-a

Prof. Zele Ioan

Prof. Dărăban Larisa Lăcrămioara

Școala Profesională „George Coșbuc” Medieșu Aurit, Jud. Satu Mare

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine - Pe cruce

Botezatu A. Adriana-Maria, Clasa a VI-a

Cerbu C.I. Luca Ștefan, Clasa a VI-a

Bojescu B.C. Erica Ștefania, Clasa a VI-a

Bojescu B.C. Emanuela Gabriela, Clasa a VI-a

Prof. Abageru Elena Vasilica

Prof. Timofti Afrodita

Colegiul Național „Vasile Alecsandri”, Jud. Bacău

Biblia - Carte unică în biblioteca lumii

Chiciudean Maria, Clasa a V-a

Pop Alexia, Clasa a V-a

Bocoș Simina, Clasa a V-a

Prof. Călușer Vasile

Școala Gimnazială Viișoara, Jud. Cluj

***Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie
Drumul credinței***

Szabo Erika, Clasa a VI-a

Papp Carolina, Clasa a VI-a

Prof. Daniela Patrînjel

Prof. Olivia Camelia Langa

Colegiul de Științe ale Naturii "Emil Racoviță" Brașov, Jud. Brașov

DRUMUL CREDINTEI
PELERINAJ IN ISRAEL SI TURCIA

2025
16 - 25 septembrie

Descoperă calea credinței și cufundă-te în istoria Ortodoxiei alături de PilgrimTours! Ia parte la o experiență spirituală unică, vizitând cele mai sacre locuri din Israel și Turcia.

Prima oprire este la Istanbul, un centru religios și cultural de seamă. Vom vizita Hagia Sophia, construită în 537, care a fost catedrala principală a ortodoxiei timp de secole. Devenită moschee în 1453, ea impresionează prin arhitectura grandioasă și mozaicurile bizantine, simboluri ale istoriei și credințelor creștine și islamice.

Următoarea oprire este în Ierusalim, un oraș încărcat de spiritualitate și istorie. Vom parcurge Via Dolorosa, drumul pe care, potrivit tradiției, Iisus l-a străbătut spre locul crucificării. Traseul ne conduce la Biserica Sfântului Mormânt, considerată cel mai sfânt loc al creștinătății, unde se află Golgota și mormântul lui Iisus. Ne vom îndrepta apoi spre Muntele Măslinilor, un loc cu priveliști impresionante asupra orașului vechi, unde se află Biserica Maria Magdalena, cunoscută pentru turlele sale aurii și arhitectura rusească distinctă.

Pentru informații suplimentare despre preț și program, sunați la 0770.123.321 sau vizitați www.pilgrimtours.com.

Sfânta Scriptură, o călătorie spirituală

Popovici Elisei, Clasa a VIII-a

Moisii Maria, Clasa a VIII-a

Prof. Mocanu Elena Simona

Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza” Iași, Jud. Iași

Inspirație

*Povești biblice care motivează dezvoltarea personală și caracterul.

*Exemple de curaj și perseverență pentru tineri.

SFÂNTA SCRIPTURĂ, O CĂLĂTORIE SPIRITUALĂ

Întrebări existențiale

*Răspunsuri la dilemele vieții și sensului.

*Perspective asupra valorilor și deciziilor importante.

POPOVICI ELISEI & MOISII MARIA
CLASA A VIII-A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE STURDZA”

Suport emoțional

*Confort în momentele dificile.

*Sentimentul de apartenență la o comunitate spirituală.

I. SECȚIUNEA PROIECTE POWER POINT - GIMNAZIU

Sfânta Liturghie

Virag Iulia, Clasa a VII-a B
Pazuric Gessyca, Clasa a VII-a B
Prof. Gomoș Diana Adela, prof. Cuha Virgil
Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Satu Mare, Jud. Satu Mare

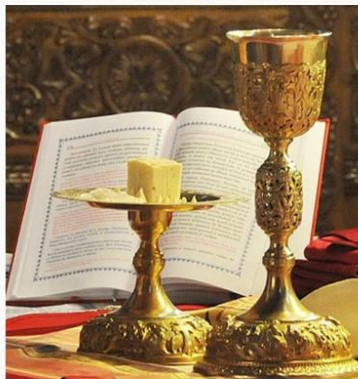
Sfânta Liturghie

Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Satu Mare
Clasa a VII-a B
Virag Iulia
și
Pazuric Gessyca

SFÂNTA LITURGHIE

- *Sfânta Liturghie* este serviciul euharistic din tradiția bizantină a liturghiei creștine. Ca atare, acesta este utilizat în bisericile ortodoxe și cele catolice răsăritene. În tradiția Bisericii Ortodoxe Române, se folosește frecvent sintagma „Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie”. Creștinii armeni, atât cei din Biserica Apostolică Armeană cât și membrii Bisericii Catolice Armene, folosesc același termen.

- Unii ortodocși orientali folosesc termenul de "darul sfânt" pentru liturghiile lor euharistice. Termenul este uneori aplicat și liturghiilor euharistice de rit apusean, roman, deși termenul de Misă este mult mai frecvent utilizat. Liturghia se oficiază în biserică în fiecare duminică și în zilele de sărbătoare.
- În tradiția răsăriteană a Bisericii Creștine, Sfânta Liturghie este interpretată ca un moment în care timpul și spațiul nu există, ci credincioșii participanți ajung în comuniune cu divinitatea. Gradul mare de simbolistică și înțeles în comportamentul liturgic, este intenționat să separe de prezent și să transforme întregul serviciu religios într-un moment cu însemnătate deosebită.

Liturghia este conform tradiției bisericești adaptarea serviciului religios principal al sinagogii evreiești, preluat ca moștenire de către primii creștini cu citirea Scripturii și comentarea avizată pe o temă și un eveniment anume descris. Acest serviciu a fost preluat ca și Liturghia Catehumenilor. A doua jumătate a serviciului religios, dezvoltat în secolele următoare și modelat după pătimirea, răstignirea și învierea lui Iisus Hristos, are ca punct focal Euharistia, ca moment de rememorare, celebrare și asumarea a jertfei realizate de către acesta odată pentru toate generațiile viitoare.

- Pentru creștinii răsăriteni care celebrează liturghia în cadrul ritului bizantin, structura acesteia variază astfel:

- **Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur**, cea mai des folosită pe parcursul unui an liturgic.

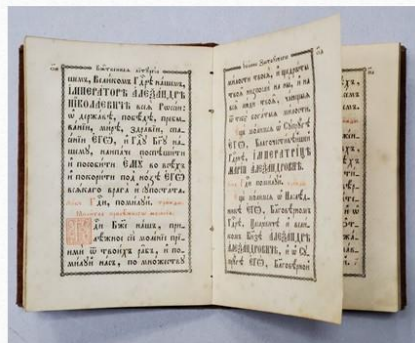
- **Liturghia Sfântului Vasile cel Mare**, se slujește în primele cinci duminici ale Postului Paștilor, în Ajunul Crăciunului (24 decembrie), în Ajunul Bobotezei (5 ianuarie), pe 1 ianuarie (praznicul Sf. Vasile cel Mare), în Joia Mare și în Sâmbăta Mare; această liturghie este cea mai veche dintre cele trei.

- *Liturghia Darurilor mai înainte sfințite*, se oficiază de obicei miercurea și vinerea în perioada Postului Paștilor, dar nu și în Vinerea Mare, care este zi aliturgică (ca și luna și marțea primei săptămâni din Postul Mare).

Se mai slujește și pentru sărbătorile mai importante din post dacă acestea cad în zilele de luni până vineri. Pentru acest tip de liturghie nu există anaforă.

Fiecare liturghie are trei mari părți: Proskomidia, Liturghia Catehumenilor și Liturghia Credincioșilor.

• Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

Liturghia Sfântului Vasile cel Mare

AXION LA LITURGHIA SF. VASILE CEL MARE

De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura. Soborul îngerească și neamul omenesc; ceea ce ești biserică sfântă și noi cuvântător, lauda fecioniei, din care Dumnezeu S-a întrupat și prunc S-a făcut. Cel ce este mai înainte de vezi. Că mitrasul tău scun l-a făcut și pânțelele tău mai desfătat decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura, mănine țiel

Liturghia Darurilor mai înainte sfințite

#Bibliografie

- Wikipedia
- Google
- Site-uri cu conținut religios (doxologia , creștinortodox, etc.)

#Webografie

<https://reintregirea.ro/articole/941-instituirea-sfintei-liturgiei.html>
<https://doxologia.ro/care-este-inceputul-sfintei-liturgiei-ce-semnifica-el>
https://ro.wikipedia.org/wiki/Sf%C3%A2nta_Liturgie
<https://www.anticariat-unu.ro/liturgia-sf-ioan-gura-de-aur-1870-p254140>
<https://www.crestinortodox.ro/liturgica/viata-liturgica/liturgia-sfantului-vasile-mare-88203.html>
<https://ro.scribd.com/document/455825063/AXION-LA-LITURGHIA-SF-VASILE-CEL-MARE-pdf>
<https://altarulcredintei.md/ce-este-liturgia-darurilor-mai-inainte-sfintite/>

Sfânta Scriptură

Jere Denisa, clasa a VII-a B

Jere Denis, clasa a VII-a B

Prof. Gomboș Diana-Adela,

Prof. Cuha Virgil

Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Satu Mare, Jud. Satu Mare

Școala Gimnazială „Lucian Blaga,
Satu Mare
Clasa a VII-a B
Jere Denisa și Jere Denis

Sfânta Scriptură

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea întru dreptate, / Astfel ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru orice lucru bun”

(II Timotei 3,16-17)

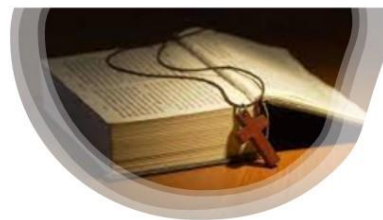
Generalități

- Sfânta Scriptură (Biblia) este cartea dumnezeiască, sfântă, a creștinilor. Biblia cuprinde Vechiul Testament, format din 39 de canonice și Noul Testament, format din 27 de canonice, având în total 66 cărți canonice. În tradiția ortodoxă la acestea se adaugă un set de cărți necanonice, dar „bune de citit”, în număr 14.
- Biblia a fost scrisă în limba ebraică (Vechiul Testament) și în limba greacă (Noul Testament) afară de Evanghelia după Matei care a fost scrisă de apostolul Matei în limba aramaică, ebraica vorbită în vremea lui Iisus, apoi tradusă tot de greacă).

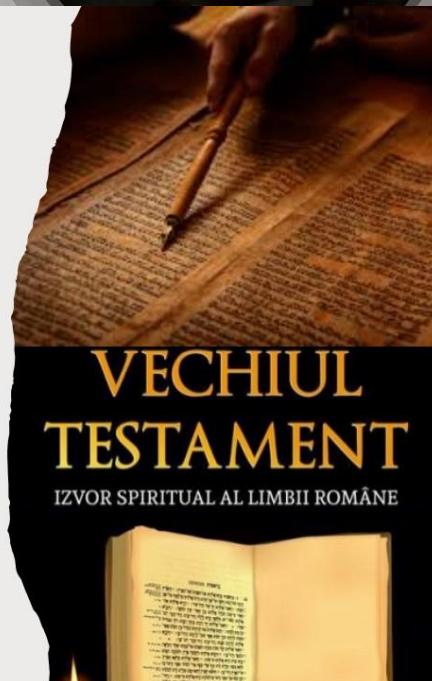
Generalități

- Intervalul de timp în care a fost scrisă Sfânta Scriptură se întinde pe durata a 1500 de ani.
- Biblia se referă la Scripturile sacre din iudaism și creștinism. Pentru evreii religioși, Biblia constă doar din Biblia ebraică. Pentru creștini, Biblia constă din Vechiul Testament împreună cu Noul Testament. Biblia este cea mai răspândită carte din lume.
- Biblia, ca document literar, se integrează în literatura antică a Orientului Apropiat. Această literatură este în mare parte anterioară textelor biblice care s-au inspirat deseori din ea, mai ales în privința relatărilor referitoare la originea lumii și a umanității.

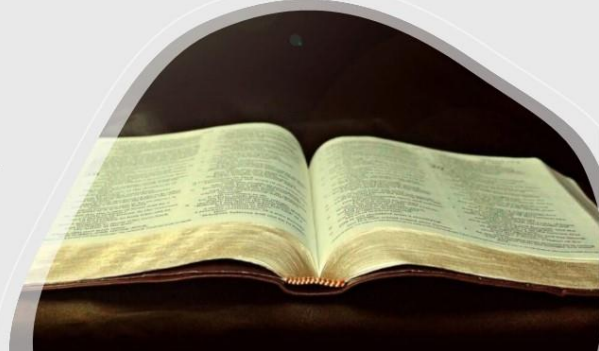
Vechiul Testament

- Vechiul Testament începe cu Pentateuhul (primele cinci cărți - Facerea, Ieșirea, Leviticul, Numeri și Deuteronomul) în care este relatată crearea lumii și a neamului omenesc și sunt evocate istoria, legile, religia, instituțiile, obiceiurile poporului evreu până la așezarea în Canaan, pământul făgăduinței.
- Următoarele cărți urmăresc destinul poporului evreu după acel moment, îndeosebi sub raport politic și militar, evocându-se regimul judecătorilor și apoi al monarhiei, care culminează cu regatele lui David și Solomon. Cartea lui Iov tratează problema suferinței umane, propunând pe Iov ca model grăitor de răbdare și credință neclintită, lămurite prin crâncene încercări.
- Cartea Psalmilor cuprinde psalmii lui David și ai altor autori care sunt de diverse feluri: psalmi de laudă, psalmi de cerere, psalmi istorici, psalmi didactici, psalmi de cântă, psalmi mesianici etc.
- Cartea Pildele lui Solomon cuprinde proverbe aparținând în principal lui Solomon care acoperă o paletă extrem de largă de situații de viață, fiind un ghid esențial de înțelepciune.
- Ecclesiastul este o meditație asupra vieții dar și un îndreptar de viață înțeleaptă.
- Cântarea Cântărilor este un poem de dragoste. Cărțile profetice îi au în centru pe profeți care îi mustră, îi sfătuiesc și îi încurajează pe regii vremii din Israel.

Noul Testament

- Noul Testament desăvârșește revelația făcută de Dumnezeu prin Legea lui Moise (cuprinsă în Panteuh - primele cinci cărți ale Bibliei) și prooroci, din perioada Vechiului Testament, după cuvintele Mântuitorului: „Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc” (Matei 5,17).
- Noul Testament cuprinde cele patru evanghelii, Faptele Apostolilor, cele 14 epistole ale lui Pavel și cele șapte apostole sobornicești ale lui Iacov, Petru, Ioan și Iuda, încheindu-se cu Apocalipsa lui Ioan.
- Evangheliile înfățișează viața și învățăturile Mântuitorului nostru Iisus Hristos.
- Faptele Apostolilor evocă întemeierea primelor comunități creștine.
- Epistolele apostolului Pavel sunt scrisori adresate de „apostolul neamurilor” apropiatilor săi pentru sfătuirea, îmbărbătarea și îndrumarea lor în conducerea primelor comunități de credincioși.
- Epistolele sobornicești sunt scrisorile trimise de Petru, Iacov și Ioan în diverse situații.
- Apocalipsa Sf. Ioan cuprinde descoperirea dumnezeiască pe care o are apostolul Ioan și pe care acesta o consemnează spre folosul creștinilor.
- Noul Testament cuprinde revelația dumnezeiască făcută nu prin trimiși ai lui Dumnezeu, ci prin Însuși Dumnezeu Fiul (Evrei 1,1-2).

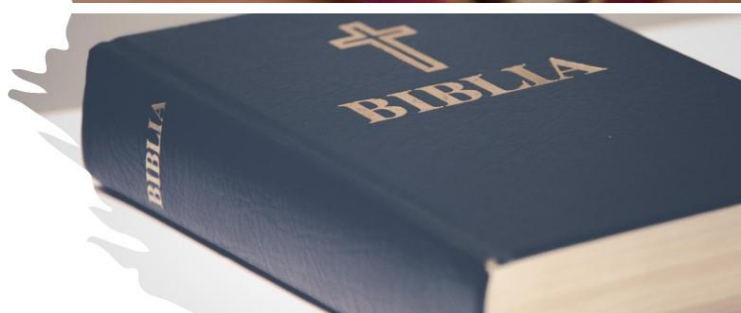
Traduceri în limba română

- Prima traducere integrală a Sfântei Scripturi în limba română a fost tipărită în 1688, la București, fiind cunoscută sub numele de Biblia lui Șerban Cantacuzino, după numele voievodului Țării Românești la a cărui inițiativă a fost realizată acest „monument al limbii române vechi”, care a avut un rol major în dezvoltarea limbii literare.
- De-a lungul timpului, numeroși ierarhi, teologi și oameni de cultură români au contribuit la perfecționarea traducerilor succesive ale Bibliei, printre aceștia numărându-se Nicodim Munteanu, Gala Galaction, Vasile Radu, Valeriu Anania și mulți alții.
- În prezent, în Biserica Ortodoxă Română este folosită traducerea aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, tipărită în mai multe ediții succesive.^[4]
- La Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă a Patriarhiei Române a apărut recent ediția „Centenar” a Sfintei Scripturi.

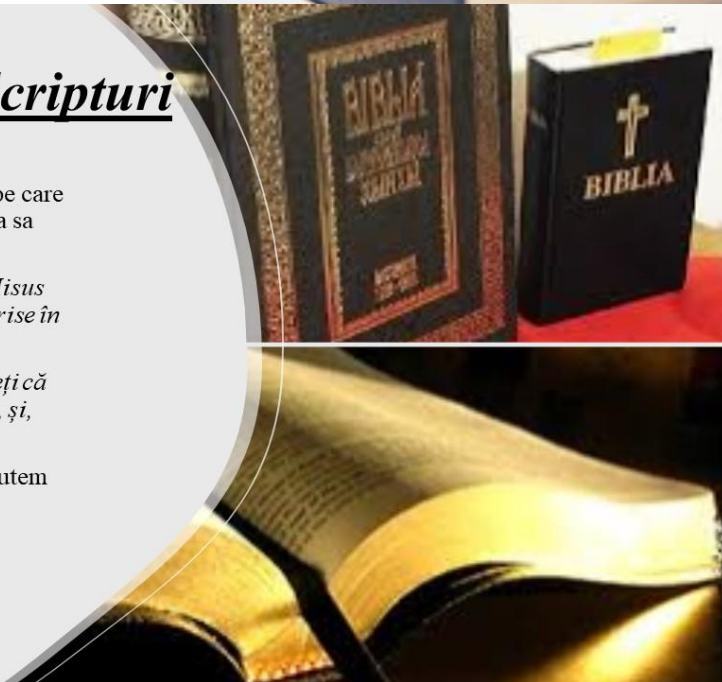
Importanța

- Ea are o valoare unică și nepieritoare, fiind Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea trebuie citită de orice om care dorește să trăiască după voia lui Dumnezeu.
- Nu poate fi explicată de oricine, doar Biserica, așa cum spune Sf. Ap. Petru: „Nici o proorocie a Scripturii nu se tâlcuiește după socotința fiecăruia; pentru că niciodată proorocia nu s-a făcut cu voia omului, ci oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu au grăit purtați fiind de Duhul Sfânt.

Scopul Sfintei Scripturi

- Sfânta Scriptură există pentru motivul pe care Sfântul Apostol Ioan îl dă în Evanghelia sa (20, 30-31):
- *Deci și alte multe minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta.*
- *Iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în numele Lui.*
- Prin urmare, Biblia a fost scrisă ca să putem crede și să fim mântuiți.

Canonul Sfintei Scripturi

- Canonul Sfintei Scripturi reprezintă lista cărților sfinte acceptate de Biserică ca fiind scrise sub inspirația Duhului Sfânt și cuprinzând revelația dumnezeiască. Dacă inspirația cărților canonice este o învățătură descoperită chiar în Sfânta Scriptură (II Tim. 3, 16), introducerea și menținerea acestor cărți în canon, precum și numărul lor, au fost stabilite de Biserică prin Tradiție.
- Canonul Vechiului Testament s-a format definitiv la sfârșitul secolului I, în cadrul sinagogii iudaice, de unde l-a preluat Biserica Creștină. Biserica primară a ales canonul alexandrin sau Septuaginta, care cuprinde 39 de cărți. În afară de aceste cărți inspirate și canonice, Biserica Ortodoxă consideră ca bune de citit și folositoare de suflet pentru credincioși alte paisprezece cărți care s-au păstrat în Sfânta Scriptură împreună cu cele canonice și care sunt folosite în cult.

Concluzie

- Biblia este așadar manualul de moralitate, modelul de conduită morală și spirituală, într-un cuvânt Cartea cea de căpătâi a fiecărui creștin.

Bibliografie și webografie

1. Wikipedia <https://ro.wikipedia.org/wiki/Biblia>
2. OrthodoxWiki
https://ro.orthodoxwiki.org/Sf%C3%A2nta_Scriptur%C4%83
3. Pozele: Wikipedia

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine

Botezatu Maria-Alessia, clasa a VII-a
Crăescu Claudia-Maria, clasa a VII-a
Onofrei Ștefania-Ioana, clasa a VII-a
Prof. pr. Baci Bogdan-Ionuț
Prof. Botezatu Mihaela Raluca
Colegiul Național Costache Negri, Tîrgu Ocna

Ce este Sfânta Liturghie?

Sfânta Liturghie este slujba principală și centrală a Bisericii Ortodoxe.

Cel mai adesea se slujește Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, iar uneori Liturghia Sfântului Vasile cel Mare și Liturghia Darurilor mai înainte sfințite.

Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae: Definiția cea mai cuprinzătoare a *Sfintei Liturghii* este că ea este continuarea principală a lucrării lui Hristos în orice timp. Ea ni-L face prezent și ni-L comunica real pe Hristos, în starea permanentă de jertfă și de înviere, ca să ne însușim și noi puterea de jertfă opusă egoismului și plăcerilor trecătoare, și să întărim în sufletul nostru puterea viitoarei învieri pentru veșnica fericire a unirii iubitoare cu Hristos și cu semenii.

Originea și semnificația Sfintei Liturghii

Urmărind textul din Matei 26, 26-28 „a luat pâine și, binecuvântând, a frânt și dând ucenicilor săi a zis : Luați mâncați, acesta este trupul Meu. Și luând paharul și mulțumind le-a dat zicând : Beți dintru acesta toți, Că acesta este Sângele Meu.

Sfânta Liturghie a fost întemeiată de Însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor”, vom întrezări în nuce, prima „rânduială” a sfintei Liturghii. Pentru a vedea și textele paralele putem să ne îndreptăm privirea înspre, Marcu 14, 22-24 ; Luca 22, 19-20, I Corinteni 11, 22-25. Sfânta Liturghie semnifică întreaga viață a Mântuitorului Iisus Hristos cel care se aduce jertfă pentru păcatele noastre.

Structura Sfintei Liturghii

✙ **Proskomidia**, care se săvârșește în taină și este rânduiala pregătirii darurilor de pâine și de vin, care alcătuiesc materia jertfei;

✙ **Liturghia propriu-zisă**, care se săvârșește în auzul credincioșilor.

La rândul ei, liturghia propriu-zisă se împarte în două părți, dintre care cea dintâi poartă numele de **Liturghia catehumenilor**, iar a doua, **Liturghia credincioșilor**.

Liturghia Catehumenilor cuprinde următoarele parti:

- ✙ Binecuvântarea mare
- ✙ Ectenia mare
- ✙ Antifoanele
- ✙ Vohodul mic sau ieșirea cu Sf. Evanghelie
- ✙ Imnul trisaghion (Sfinte Dumnezeule...)
- ✙ Citirile din Sfânta Scriptura (Apostolul și Evanghelia)
- ✙ Ectenia stăruitoare sau întreită „Ectenia pentru catehumeni.

Liturghia credincioșilor

Se numește așa pentru că în vechime nu puteau lua parte la săvârșirea ei decât credincioșii, adică creștinii care primiseră botezul și care nu se făcuseră vinovați de păcate grele. Cei ce trebuiau să se pocăiască pentru păcate ieșeau din biserică odată cu catehumenii. E cea mai sfântă parte a Liturghiei, fiindcă în timpul ei se săvârșește Sfânta Taină a Euharistiei. De aceea se mai numește și Liturghia Euharistică sau propriu-zisă. Începe cu ectenia: «Câți suntem credincioși, iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm!» și ține până la sfârșitul Liturghiei.

Importanța Sfintei Împărtășanii

După Sfânta Spovedanie și întotdeauna după ce cer binecuvântarea duhovnicului, cu nerăbdare și dorință negrăită, bolnavii vin către Sfântul Potir pentru a se împărtăși cu Sfântul Trup și Sânge ale Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Participă, așadar, la Cina cea de Taină, primind hrana sfântă, Pâinea cea din Ceruri, expresie negrăită a bucuriei.

Cum să nu ți se umple inima de mulțumire și recunoștință?

Pentru orice credincios, Sfântul Potir înseamnă mântuire. Paraclisele, Sfântul Maslu, cuvintele pline de învățături ale preotului, toate le sunt de folos credincioșilor. Cel care mântuiește însă este Sfântul Potir, după cuvintele: „Cel ce mănâncă trupul Meu Și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi”.

Beneficiile participării la Sfânta Liturghie

Viața noastră este cu adevărat condiționată numai de această mare Taină a Împărtășirii cu Trupul și Sângele Domnului. Această Sfântă Liturghie, care se săvârșește într-un chip atât de nepătruns, cu cinste, evlavie și binecuvântare, are rânduite rugăciuni și prefaceri adânci pentru salvarea de la pieire a lumii întregi, vizând direct pe cei pomeniți pentru sănătate, luminare, frumusețe și tăria nelimitată asupra duhurilor rele.

Este atât de necesară și de obligatorie participarea la Sfânta Liturghie, mai mult chiar decât ne sunt necesare lumina și aerul. Dumnezeu ține pământul mai mult pentru Sfânta Liturghie care se săvârșește pe El!

LITURGHIA ESTE CEA MAI MARE LUCRARE PE PĂMÂNT ȘI FOLOSUL DINCOLO DE ÎNCHIPUIRE AL ÎNTREGII CREAȚII A LUI DUMNEZEU.

Sfânta Liturghie în viața de zi cu zi

Toată vremea de slujire a lui Dumnezeu este o Liturghie și toată vremea de a-I sluji lui Dumnezeu, în orice latură a vieții, trebuie să fie o prelungire a Sfintei Liturghii. Toată vremea vieții credinciosului trebuie să fie o liturghie, o liturghie pentru care se pregătește prin slujbele Bisericii și prin ceea ce face el pentru îmbunătățirea sufletului lui, prin puterea lui Dumnezeu.

Și toată viața creștinului trebuie să fie o liturghie care să continue și după terminarea Liturghiei din biserică, viața noastră să devină o slujbă liturgică, adică o slujbă de sfințire a ființei personale, a ființei noastre umane, și de sfințire a naturii, de sfințire a întregii existențe umane.

Pe ceea ce ne punem pecetea, să fie o pecetluire adusă din partea lui Dumnezeu.

vă mulțumim pentru atenție!

ECHIPA DE PROIECT

Elevi: BOTEZATU MARIA-ALESIA
ONOFREI ȘTEFANIA-IOANA
CRĂESCU CLAUDIA MARIA

Profesori: BOTEZATU MIHAELA-RALUCA
BACIU BOGDAN-IONUȚ

**COLEGIUL NAȚIONAL COSTACHE NEGRI
TÎRGU OCNA**

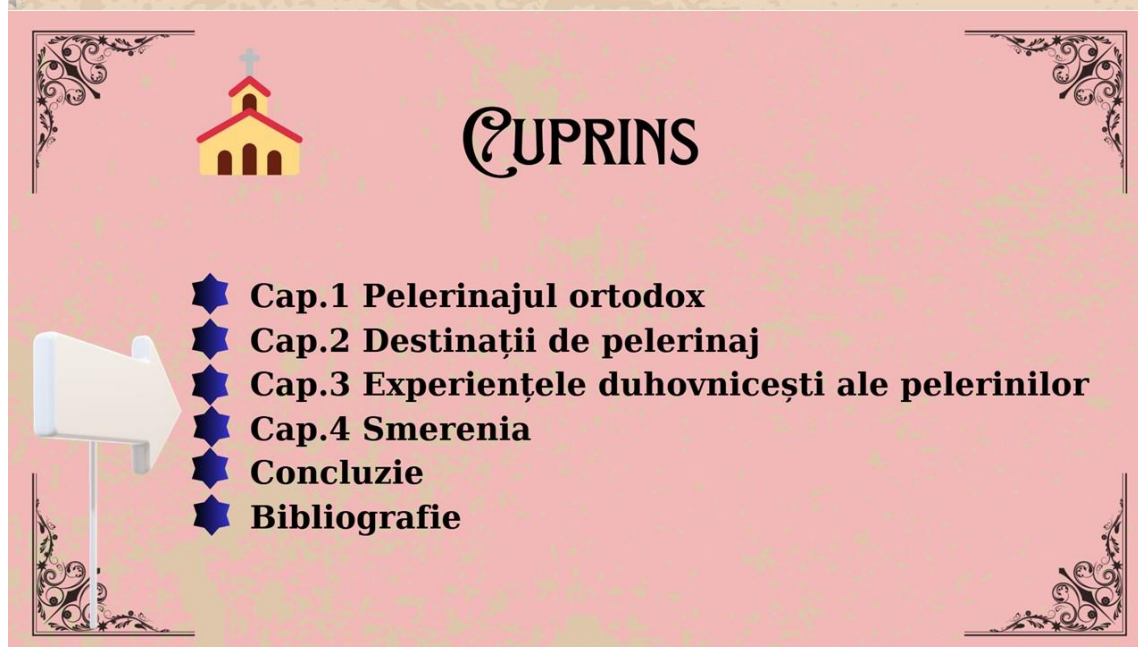
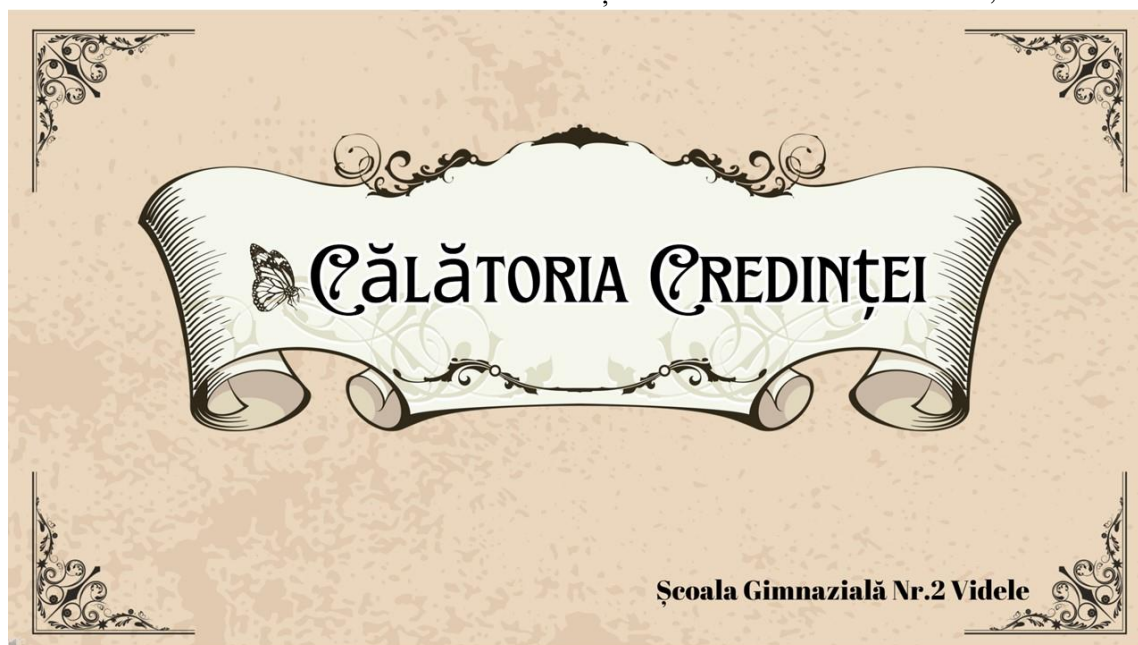
Clasa: VII

REFERINTE

<https://doxologia.ro/>

***Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie,
Călătoria Credinței***

Țicu Alexandra Mihaela Valentina, Clasa a VII-a
Rădiță Eliza Maria Clasa a VII-a
Tudorache Ștefan Clasa a VII-a
Toma Vlad Clasa a VII-a
Prof. Vieușianu Dana
Prof. Anghel Mireille Sorina
Școala Gimnazială nr.2 Videle, Jud. Teleorman

CAP.1 PELERINAJUL ORTODOX

Pelerinajul ortodox este o călătorie profundă în credință și smerenie, în care credincioșii se îndreaptă spre locuri sfinte pentru a se apropia de Dumnezeu și a trăi o experiență spirituală adâncă.

Această practică are rădăcini adânci în tradiția Bisericii Ortodoxe și joacă un rol esențial în viața duhovnicească a credincioșilor.

1.1. SEMNIFICAȚIA PELERINAJULUI ORTODOX

1.2. ETAPELE PELERINAJULUI

1. PREGĂTIREA

2. PARCURGEREA DRUMULUI ȘI PRIMIREA SFÎNȚENIEI

3. ACTUL DE MULȚUMIRE, REVIGORAREA VIEȚII SPIRITUALE ȘI ÎNTĂRIREA CREDINȚEI

CAP.2 DESTINAȚII DE PELERINAJ

MĂNĂSTIREA PUTNA

- este un lăcaș monahal ortodox;
- un important centru cultural, caracterizat de către Mihai Eminescu drept „Ierusalimul neamului românesc”;
- aici este înmormântat Ștefan cel Mare și Sfânt;
- este inclusă în Lista monumentelor istorice din România.

MĂNĂSTIREA VORONEȚ

Este de mici proporții, cu plan trilobat, are turla cu boltă moldovenească pe naos, face parte dintre puținele monumente de arhitectură religioasă din nordul Moldovei care-și păstrează în mare măsură forma inițială.

„Capela Sixtină a Estului”

Biserica Mănăstirii Voroneț este ctitoria slăvitului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, construită în 1488 în trei luni și trei săptămâni.

MĂNĂSTIREA SUCEVITA

Datează de la sfârșitul secolului al XVI-lea

Cea mai bine păstrată pictură din grupul bisericilor moldovenești cu artă murală exterioară.

Familia Movileștilor

MĂNĂSTIREA PRISLOP

- Primele documente care menționează mănăstirea datează din secolul al XIV-lea, în perioada domniei lui Carol Robert de Anjou.
- După desființarea unor mănăstiri în perioada Otomană și în perioada modernă, Prislop a fost părăsit și apoi refăcut.

Părintele Arsenie Boca

- Mănăstirea Prislop a fost restaurată și refăcută în perioada interbelică și în anii 1990, după 1989, când Părintele Arsenie Boca a fost recunoscut ca un important personaj religios al României.

MORMÂNTUL SFÂNT - IERUSALIM

MORMÂNTUL SFÂNT
ESTE SIMBOLUL CENTRAL
AL ÎNVIERII LUI IISUS
HRISTOS.

UN LOC SACRU PENTRU
TREI MARI CONFESIUNI
CREȘTINE: ORTODOXĂ,
CATOLICĂ ȘI ARMENIANĂ

MUNTELE ATHOS

CAP.3 EXPERIENȚELE DUHOVNICEȘTI ALE PELERINILOR

Pelerinajele oferă participanților oportunitatea de a trăi momente de intensă spiritualitate.

Se poate experimenta o profundă liniște sufletească, îmbogățire duhovnicească și vindecare interioară.

Aceste întâlniri ale pelerinilor cu alți credincioși și participarea la slujbe religioase îi ajută să își întărească credința și să își reafirme valorile spirituale.

CAP.4 SMERENIA

„Cine se va smeri, acela va fi înălțat.” (Matei 23:12)

Cheia tuturor virtuților

Recunoașterea faptului că toate darurile și talentele pe care le avem provin de la Dumnezeu și nu de la noi înșine.

Smerenia înseamnă să îți recunoști limitările și să trăiești în armonie cu voința lui Dumnezeu.

CONCLUZIE

Pelerinajul ortodox reprezintă o practică spirituală deosebit de importantă, care leagă oameni și comunități prin credință și devoțiune.

Astfel, într-o lume din ce în ce mai secularizată, pelerinajele continuă să fie o sursă de inspirație și revitalizare spirituală.

BIBLIOGRAFIE

www.pelerinajeortodoxe.ro

www.pelerinaj-crestin.ro

www.manastiri.ro

www.pelerinaj-ierusalim.ro

www.pelerinajgrecea.ro

www.athos.ro

<https://manuale.edu.ro>

www.biserica-ortodoxa.ro

MULȚUMIM!

Țicu Alexandra Mihaela Valentina
Rădiță Eliza Maria
Toma Vlad
Tudorache Ștefan

Sfânta Liturghie-centrul vieții creștine

Șerban Ondina, Clasa a VII-a

Bota Noelia, Clasa a VII-a

Maxan Daria, Clasa a VII-a

Prof. Pătrănescu Valentin Iulian

Școala Gimnazială Călinești, com Călinești, Teleorman

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine

Sfânta Liturghie este un act vieții creștine, un sacrament sacru în care credincioșii se întâlnesc cu Dumnezeu prin rugăciune, cântec, Sfântul Spirit și, mai ales, prin împărtășirea Trupului și Sângelui lui Hristos.

Origine și semnificație:

- Închinarea Sfântei Liturghie a fost instituită de Iisus Hristos la Cina cea de Taina, când a preluat pâinea și a dat unel răspuns: „Iată, mănuși, acesta este Trupul Meu” și, Betei din nou oalele, că acesta este Sângelui Meu.”
- Reprezentarea Trupului lui Hristos: Liturghia nu este doar o comemorare, ci o realitate a prezenței lui Hristos pe altar. Prin participarea la Liturghie, credincioșii se unesc cu Hristos în jertfa Sa, primind astfel harul și viața veșnică.
- Comuniunea: Împărtășirea cu Trupul și Sângelui lui Hristos este punctul culminant al Liturghiei, care este comunione profundă cu Dumnezeu și cu frații noștri.

Structura și componentele Liturghiei:

- Liturghia Euharistică
- Profașul: Rugăciuni de început și sfârșit
- Cântarea: Cântările de laudă din Psaltir, Hallel Talmon, care oferă o atmosferă de închinare
- Profașul: O introducere în închinare, care pregătește inima credincioșilor
- Rugăciunile preluând rugăciunile pentru toate bisericile și de lume
- Liturghia Euharistică
- Epistola: Prezentarea prin care credincioșii sunt transportați în Trupul și Sângelui lui Hristos
- Rugăciunea: Rugăciunile euharistice care includ amintirea lui Hristos și rugăciunile pentru toți oamenii, morți și vivi
- Trupul și Sângelui: Căminul și Trupul și Sângelui lui Hristos
- Închinarea: Rugăciunile de măslămie și închinare

Centrul vieții creștine este Hristos. El este fundamentul existenței, căruia, adorându-l, și născă. Totul gravităm în jurul lui. Biserica este chemată să-l adorăm pe Hristos, să-l înălțăm și să-l dăruim după învățămintele lui și să-l iubim pe Dumnezeu, mai presus de toate. Sfânta Liturghie este o călătorie continuă de apropiere de Hristos, prin rugăciune, jertfă bună și comuniune în calitățile credincioșilor.

Așa cum pe Hristos închinăm și ne găsim în el, în închinarea la, se realizează dragostea, compasiunea și iubirea. În Hristos, se deducem lui Dumnezeu și se stăruie pe Trupul și Sângelui, fiind la dispoziție, oferindu-se în jertfă de viață. Liturghia este o schimbare de inimă și viață, o dorință de a fi mai aproape de Dumnezeu.

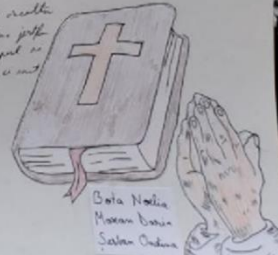
Hristos ne oferă speranță, încredere și putere în viața de zi cu zi. Prin credință, se dă curaj și înfruntăm greutățile și înfruntăm viața, căci se cunoaște și se dăruie pentru viața veșnică. Rugăciunile și comuniunea de El ne dăruie pace și ne ajută să fim buni și iubitori.

Sfânta Liturghie este comemorarea centrului vieții creștine, dar este prezentă în viața noastră și este prezentă în viața noastră. Prin participarea la Liturghie, credincioșii intră într-o comuniune profundă cu Dumnezeu și se unesc cu Hristos și comuniunea veșnică.

În Trupul Liturghiei, credincioșii realizează unitatea lui Dumnezeu, se rugă și se jertfă lui Hristos și se închină în Trupul și Sângelui lui Hristos, prin viața creștină, și sunt în viața noastră și sunt prezenți în viața noastră.

Sfânta Liturghie este omnia și sufletul vieții creștine. Este laud unde credincioșii se întâlnesc cu Dumnezeu, primind harul lui și sunt chemați să trăiască o viață de iubire și slujire. Participarea regulată la Liturghie este esențială pentru creșterea spirituală și pentru înălțarea noastră creștină.

Bota Noelia
Maxan Daria
Șerban Ondina

Sfânta Liturghie, centrul r

Sfânta Liturghie este centrul vieții creștine, un eveniment sacru în care credincioșii se întâlnesc cu Dumnezeu prin rugăciune, citirea Scripturii și, mai ales, prin împărtășirea Trupului și Sângelui lui Hristos.

Origini și semnificație:

- **Înstituirea:** Sfânta Liturghie a fost instituită de Iisus Hristos la Cina cea de Taină, când a pălănit prima și a dat vinul, spunând: „Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu” și „Beți, dintr-un acest pahar, că acesta este Sângele Meu”.
- **Reprezentarea:** Trupul lui Hristos: Liturghia nu este doar o comemorare, ci o actualizare a jertfei lui Hristos pe cruce. Prin participarea la Liturghie, credincioșii se unesc cu Hristos în jertfa Sa, primind iertarea păcatelor și harul divin.
- **Comuniunea:** Împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos este punctul culminant al Liturghiei, un act de comuniune profundă cu Dumnezeu și cu credincioșii.

Structura și desfășurarea Liturghiei:

- **Liturghia Cuvântului:**
 - **Psaltir:** Rugăciuni de început și de încheiere.
 - **Citirea Scripturii:** Lecturi din Vechiul și Noul Testament, care oferă învățături și inspirație.
 - **Profeția:** O interpretare a lecturilor biblice, care aplică mesajul la viața credincioșilor.
 - **Rugăciunile credincioșilor:** Rugăciuni pentru nevoile Bisericii și ale lumii.
- **Liturghia Euharistică:**
 - **Oficiul:** Prezentarea pâinii și a vinului, care sunt transformate în Trupul și Sângele lui Hristos.
 - **Anafora:** Rugăciunea euharistică, care include invocarea lui Dumnezeu, amintirea vieții, morții și învierii lui Hristos și rugăciunea pentru toți cei care cred în Dumnezeu.
 - **Împărtășirea:** Credincioșii primesc Trupul și Sângele lui Hristos.
 - **Încheierea:** Rugăciuni de mulțumire și binecuvântare.

Sfânta Liturghie este inima și sufletul vieții creștine. Este locul unde credincioșii se întâlnesc cu Dumnezeu, primesc harul lui și sunt chemați să trăiască o viață de salutare și slujire. Participarea regulată la Liturghie este esențială pentru creșterea spirituală și pentru înmărmurirea chemării creștine.

Liturghie, centrul vieții creștine

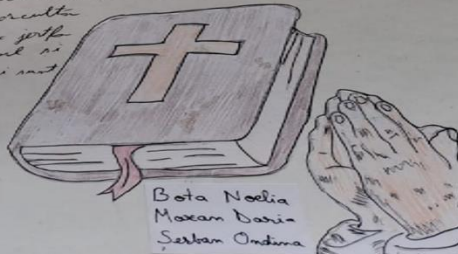
Centrul vieții creștine este Hristos. El este fundamentul credinței, călăuză, adăpost și viață. Totul gravitează în jurul Lui. Credincioșii sunt chemați să-L urmeze pe Hristos, să-L trăiască viața după învățăturile Lui și să-L iubesc pe Dumnezeu, omul și pe sine însuși. Trăirea creștină este o călătorie continuă de apropiere de Hristos, prin rugăciune, jertfă bună și comuniune cu ceilalți credincioși.

A-L urma pe Hristos înseamnă să ne gâdim viața după învățăturile Lui, să simțim dragostea, compasiunea și iubirea Sa. Înseamnă să ne dedicăm lui Dumnezeu și să trăim o viață plină de iubire, pace și bucurie. Faptul că trăim în lume și nu în ceruri, înseamnă că trebuie să fim atenți la ispite și să ne apărăm de păcat.

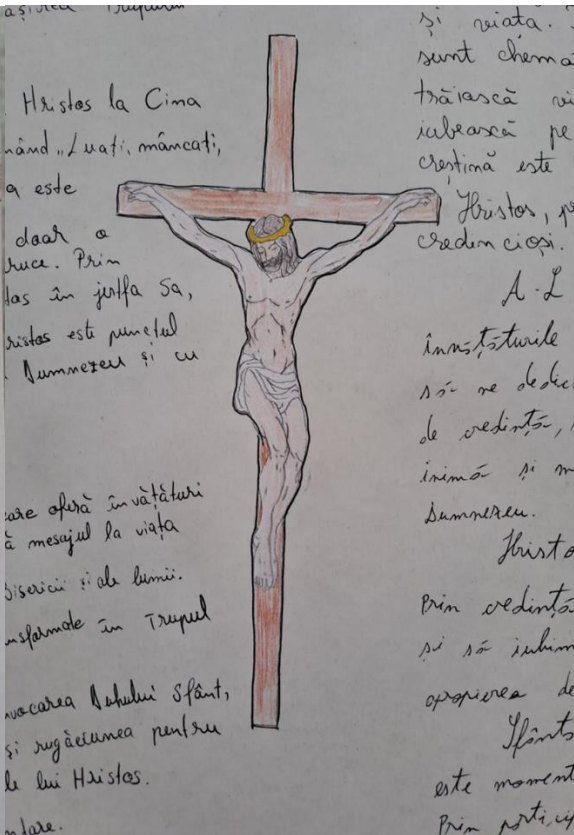
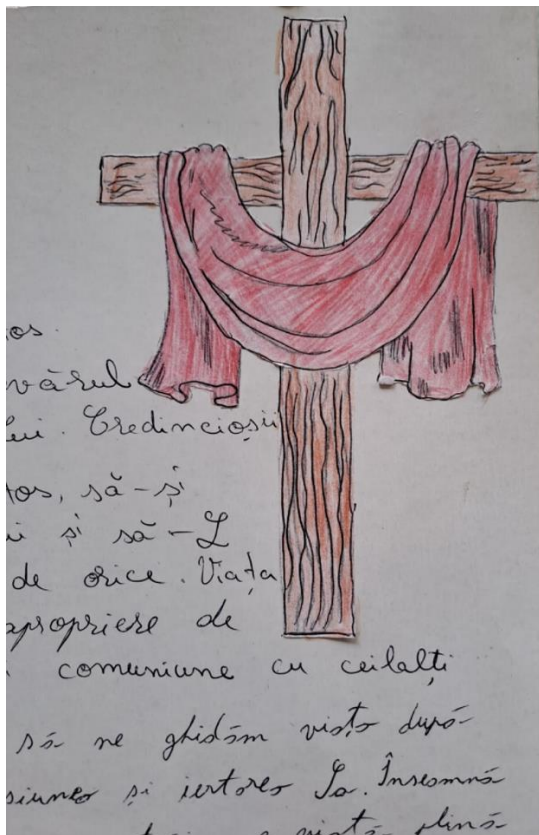
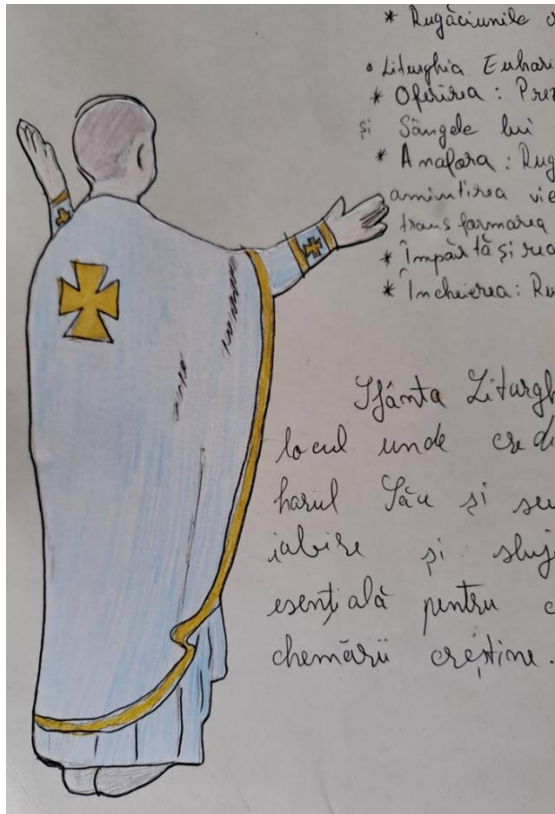
Hristos ne oferă sprijin, îndrumare și putere în viața de zi cu zi. Prin credință, ne dă un sens și o încredință în viitor. Ne învață să iubim și să ne iubim, să ne oferim pentru alții și să ne oferim pentru Dumnezeu. Ne învață să fim atenți la nevoile celor din jur și să ne oferim pentru ei.

Sfânta Liturghie este considerată centrul vieții creștine, deoarece este momentul în care credincioșii se adună pentru a-L întâlni pe Hristos. Prin participarea la Liturghie, credincioșii intră într-o comuniune profundă cu Dumnezeu și cu ceilalți credincioși.

În timpul Liturghiei, credincioșii revăd viața lui Hristos și se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos. Prin acest act, ei primesc harul divin și sunt înmărmuriți în viața lor.

Bota Noelia
Moxan Daria
Serban Ondina

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine

...ții creștine, un eveniment sacru
... cu Dumnezeu prin rugăciune,
... împărtășirea Trupului

... instituită de Iisus Hristos la Cina
... a dot vinul, spunând „Luați, mâncați,
... acesta tot, că acesta este

... : Liturghia nu este doar o
... lui Hristos pe cruce. Prin
... se unește cu Hristos în jertfa Sa,
... divin.
... și Sângele lui Hristos este punctul

Centrul vieții creștine
El este fundamentul credinței
și vieții. Totul gravitează
sunt chemați să-L urmeze
trăiască viața după învățăturile
iubească pe Dumnezeu.
creștină este o călătorie cu
Hristos, prin rugăciune,
credință și

A-L urma pe Hristos
înviașturile Lui, să imităm

... odună pentru o-L întâlni pe Dumnezeu
... și intră într-o comunitate profundă
... comunității creștine.

... ascultă
... jertfa
... și
... sunt

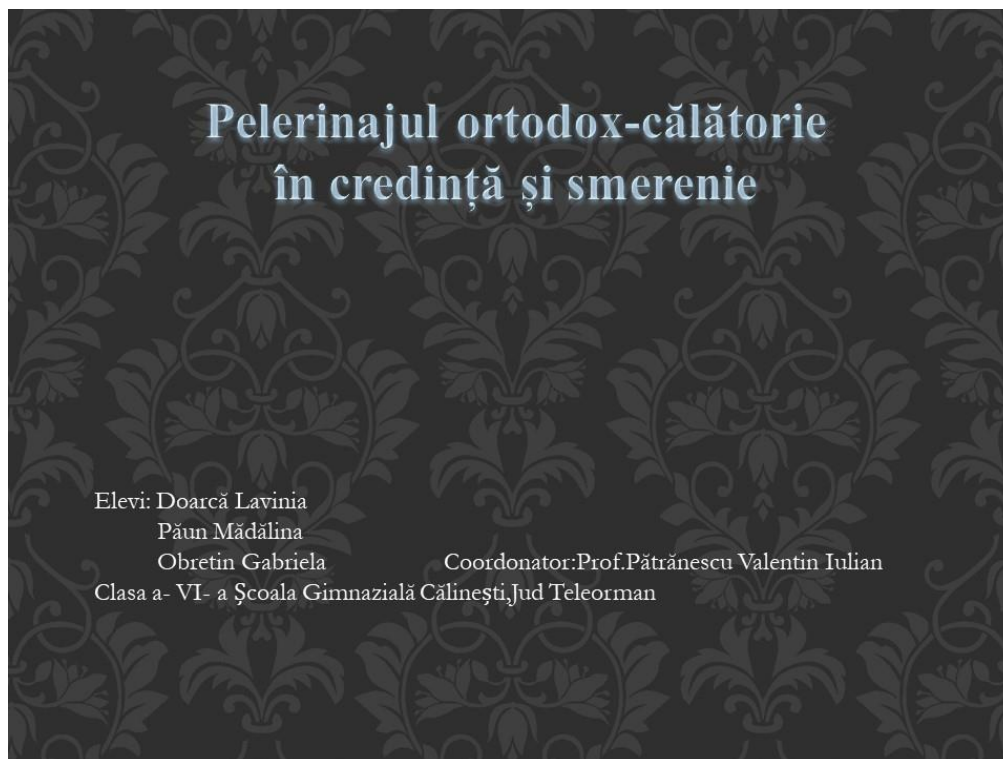

Bota Noelia
Măcean Daria
Serban Ondina

Pelerinajul ortodox-călătorie în credință și smerenie

Doarcă Lavinia, clasa a- VI- a
Păun Mădălina, clasa a- VI- a
Obretin Gabriela, clasa a- VI- a
Prof. Pătrănescu Valentin Iulian
Școala Gimnazială Călinești, Jud. Teleorman

BISERICĂ ORTODOXĂ

Pot să te urască mii de oameni,
dacă te iubește Dumnezeu ești acoperit.

Greșdinta mută muntii;
iar smerenia te duce la
poartele Cer.

Pelerinajul octobor este o întâlnire binică între
reflexul omului și Dumnezeu. Nu contenește
cât de lung e drumul și cât de deschiș
e inimă. Cu fiecare pas, ne lepădăm de
grijă, de mizerie, de zgomotul lumii și ne
apropiăm de liniștea
HUMANĂ

Pelerinajul octobor nu este doar o simplă călătorie
către un loc sfânt, ci o adâncă călătorie la interior,
o formă de apropiere de Dumnezeu prin credință, rugăciune și
smerență. Este momentul în care sufletul caută liniștea, înțelegerea și
înțelegerea credinței, depășește de agitația lumii de zi cu zi.

De-a lungul secolelor, creștinii ortodocși au mers în pelerinaj
la mănăstiri, biserică, sau biserici unde s-au petrecut minuni, pînă la
în reflecția lor de a se întâlni cu Dumnezeu.

Un pelerinaj presupune nu doar parcurgerea unui drum fizic, ci și călătoria la comoditate, răbdare
În fiecare pas, în fiecare rugăciune rostită, pelerinul își curăță inima de grijă și se apropie de Jalea iubirii
Un exemplu cunoscut este pelerinajul de la Jalea, la mănăstirea Sfintei Paraschiva. Mii de oameni vin cu
chiar în ofrimele sufletului și rugăciuni pe rând, închinare și pace. Acela se simte puternic. CONOMITATEA DINI

BISERICĂ ORTODOXĂ

Polinezianul ortodox este mai mult decât o
simplă celulă - este o celulă în creștere
și înnoiere. Avin fiecare pas pe care îl facem pe acest drum
și care ne conștientizează mai profund că viața noastră spirituală și
de tradiție stăruie. Trebuie să evităm din nou un alt
refuz al noastre deosebite, un spate în care sufletul nostru
se purifică și se înnoiește.

Cine el are pe
DIANESU
are titlu.

placut care acelu arta postel
mie?

Să-și dăruiească omul timpul
pt a-și, să-și place capul ca am
avut și să se culce pe oase și
cenescă?

Numarati tu acesta part si ei
placuta damnelui?

GOOD

Sabi postel placut mie:

Beddaga hirsuta rautatus

Leguminos. rubra

de donner plus d'ampleur
une prise de vue

... ce cel flamanet Le acle

[Handwritten note:] Jari oolapu

am am gal, acapera - l,

SINO INTORCE SPATELE! SEMENOWI PLO

ne si deschidere reflexa.
ici lui Dumnezeu.

iris lei Deumenseu

cu speranța și lacrimi,

INTRE OAMENI SI DOMNEGU.

Urechii ta era auri glazel care zice amapara ta:
ce fructe ale calca, mergeli pe ea & =>

Pelerinajul ortodox este mai mult decât o
simplex călătorie - este o călătorie în credință
și înmormântare. Prin fiecare pas pe care îl facem pe acest drum
vieții, ne conectăm mai profund cu valorile noastre spirituale și
cu tradiția străbună. Fiecare loc vizitat devine un altar al
reflexiei noastre devine un spațiu în care sufletul nostru
se purifică și se întărește.

Cine îl are pe
DUMNEZEU
are totul.
măgare.

Care acesta este postul
plăcut mie?

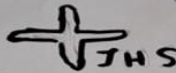
Să-și dămăscă omul trupul

Cine îl are pe
DUMNEZEU
are totul.

Care acesta este postul
plăcut mie?

Să-și dămăscă omul trupul
pt a și, să-și place capul ca un
păg și să se culce pe sac și
cărnat?

Numesti tu acesta post și ci
plăcut domnului?

GOOD

Săte postul plăcut mie:

deslaga lambrurile răstății,
deslaga legăturile. răstății,

dă drumul călăzășășă și
repe orice fel de fleg

imparteti pancea cu cel flămănt și acher în
casa ta pe memoratii

dacă rezi un am gal, acapera-l,

SIMU ÎNTOARCE SPATELE SEMENOLUI TĂU

Mărturisitori și sfinți români din secolul al XX-lea

Prisecaru Ioana, Clasa a V-a

Iostin Maria-Veronica, Clasa a VI-a

Prof. pr. Amariei Cosma Sorin

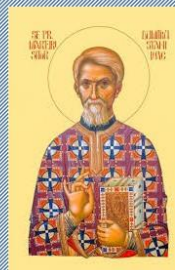
Prof. Sasu Maria Cătălina

Școala Gimnazială "Daniela Cuciuc", Piatra-Neamț, Jud. Neamț

SFÂNTUL CUVIOS
MĂRTURISITOR
SOFIAN DE LA ANTIM

SFÂNTUL PREOT
MĂRTURISITOR
DUMITRU STANILOAE

SFÂNTUL CUVIOS
PAISIE DE LA
SIHASTRIA

SFÂNTUL CUVIOS
CLEOPA DE LA
SIHASTRIA

Viața și activitatea sa:
Sfântul Sofian s-a născut în anul 1912 și a intrat în mănăstire la o vârstă tânără, urmând monahismul la Mănăstirea Antim din București. A trăit într-o perioadă de mare zbucium religios, având parte de persecuții și interdicții din partea regimului comunist, care a încercat să elimine religia și spiritualitatea din viața oamenilor. De asemenea, în timpul regimului comunist, Biserica Ortodoxă Română a trecut printr-o serie de dificultăți și prigoane, iar monahii și preoții care își mărturiseau credința deschis erau persecutați.

Mărturisirea credinței:
Cuviosul Sofian s-a dedicat unei vieți de rugăciune și lucrare duhovnicească, fiind un mărturisitor al credinței ortodoxe în fața represiei. În pofida presiunilor regimului comunist, el a rămas fidel învățăturii Bisericii și a încurajat pe cei din jurul său să nu se abată de la credință. Este cunoscut pentru dăruirea sa față de viața monahală și pentru răbdarea cu care a suportat greutățile vremurilor de atunci.

16 septembrie
Sfântul Cuvios Mărturisitor Sofian de la Antim este o figură importantă în istoria Bisericii Ortodoxe Române, cunoscut pentru viața sa de rugăciune, dăruire și mărturisire a credinței într-o perioadă tulbură din istoria țării.

Moartea și canonizarea:

Cuviosul Sofian a trecut la Domnul pe 19 februarie 1987. După moartea sa, viața sa de sfințenie a fost recunoscută și apreciată de mulți dintre cei care l-au cunoscut. În anul 2009, Biserica Ortodoxă Română a recunoscut sfințenia sa și a hotărât canonizarea sa ca Sfânt Cuvios Mărturisitor Sofian de la Antim.

Informații despre *SFÂNTUL PREOT MĂRTURISITOR DUMITRU STĂNILOAE*

Viața și activitatea sa:
Părintele Dumitru Stăniloae s-a născut la 16 noiembrie 1903, în satul Vlădeni, Județul Brașov. A studiat teologia la București și apoi în străinătate, la Atena și la Viena, unde a aprofundat teologia ortodoxă și a devenit un mare apărător al învățăturii Bisericii. A fost un om de știință, dar și un preot dedicat, care a avut o influență profundă asupra teologiei ortodoxe contemporane, mai ales prin lucrările sale scrise, care au fost traduse în numeroase limbi.

Mărturisirea credinței:
În perioada regimului comunist, Părintele Dumitru Stăniloae a trăit o viață de suferință, fiind un ferm susținător al libertății religioase și al valorilor ortodoxe, chiar și în fața opresiunii regimului. În timpul prigoanei comuniste, el a fost un martor al persecutării Bisericii, dar a rămas constant în învățăturile sale și în susținerea credinței.

4 octombrie

Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a fost un teolog, preot și duhovnic român de mare renume, cunoscut pentru contribuțiile sale semnificative la teologia ortodoxă și pentru dăruirea sa în fața persecuțiilor din perioada comunistă.

Moartea și canonizarea:

Părintele Dumitru Stăniloae a trecut la Domnul pe 5 octombrie 1993. După moartea sa, a fost apreciat și recunoscut pentru influența sa profundă asupra teologiei ortodoxe. În anul 2021, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât să-l proceadă spre canonizare ca Sfânt Mărturisitor Dumitru Stăniloae, datorită mărturiei sale de credință și a contribuțiilor sale teologice remarcabile.

Viața și activitatea sa:
Sfântul Paisie s-a născut pe 16 decembrie 1897, în satul Păstrăveni, județul Neamț. A intrat în monahism la o vârstă tânără, iar în anul 1937, la Mănăstirea Sihăstria, a devenit stareț, contribuind semnificativ la dezvoltarea spirituală și la învățătura monahală din zonă.

2 decembrie

Sfântul Cuvios Paisie de la Sihăstria a fost un mare duhovnic și stareț al Mănăstirii Sihăstria din Moldova, cunoscut pentru viața sa de rugăciune, învățăturile sale duhovnicești și pentru influența sa asupra vieții monahale din România.

Dăruirea și învățăturile sale:
Cuviosul Paisie a fost un apărător al tradițiilor ortodoxe, având o mare iubire pentru Rugăciunea lui Iisus și pentru viața monahală. A învățat pe toți cei care veneau la el cum să trăiască în smerenie și în comuniune cu Dumnezeu. Sfântul Paisie a pus un accent deosebit pe rugăciunea neîncetată, smerenie și tăcerea monahală ca mijloace prin care credincioșii și monahii se pot apropia de Dumnezeu.

Moartea și canonizarea:

Cuviosul Paisie a adormit în Domnul pe 15 august 1998, iar la scurt timp după moartea sa, a fost recunoscut pentru viața sa de sfințenie. În 2015, a fost canonizat de Biserica Ortodoxă Română, fiind sărbătorit pe 15 august, ziua în care a trecut la cele veșnice.

Viața și activitatea sa:
Sfântul Cleopa s-a născut pe 10 aprilie 1912, în satul Sulița, județul Suceava. A intrat în monahism la vârsta de 20 de ani, la Mănăstirea Sihăstria, unde a petrecut mare parte din viața sa. A devenit stareț al mănăstirii în perioada 1945-1961, contribuind semnificativ la dezvoltarea acesteia și la învățătura duhovnicească a celor care veneau să-l caute.

Mărturisirea credinței și învățăturile sale:
Cuviosul Cleopa a fost cunoscut pentru predicile sale și pentru învățăturile sale despre rugăciune, smerenie și viața monahală. Împărțea tuturor celor care veneau la el importanța rugăciunii neîncetate, a postului și a ascultării. Era un mare iubitor al Sfintei Scripturi și încuraja pe toți să studieze și să trăiască după învățăturile acesteia.

2 decembrie

Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria a fost unul dintre cei mai mari duhovnici și stareți ai monahismului ortodox român, cunoscut pentru viața sa de rugăciune, pentru învățăturile duhovnicești și pentru influența sa asupra mănăstirilor din România, în special asupra Mănăstirii Sihăstria, unde a trăit și a îndrumat zeci de ucenici.

Moartea și canonizarea:

Cuviosul Cleopa a trecut la cele veșnice pe 2 decembrie 1998. După moartea sa, a fost recunoscut ca o personalitate duhovnicească deosebită, iar în anul 2010 a fost propus spre canonizare. Deși nu a fost încă oficial canonizat, Cuviosul Cleopa este considerat de mulți drept un sfânt, iar pelerinajele la mormântul său de la Mănăstirea Sihăstria sunt foarte frecvente.

Bibliografie

1. <https://doxologia.ro/>
2. <https://www.sihastriaputnei.ro/>
3. <https://ro.wikipedia.org/>
4. <https://www.sfinteleicoane.ro/>
5. <https://www.youtube.com/>

Mărturisitori și sfinți români din secolul al XX-lea

Cremarenco Marius Gabriel, clasa a VII-a A

Prof. Șerbănescu Mariana

Prof. Moraru Ștefan

Școala Gimnazială „Spiru Haret”, Însurăței, Jud. Brăila

MĂRTURISITORI ȘI SFINȚI ROMÂNI DIN SECOLUL AL XX-LEA

Această prezentare este realizată de:
Elevul Cremarenco Marius Gabriel
Clasa: a VII-a A
Școala Gimnazială „Spiru Haret”
Oraș : Însurăței
Materie: Religie
Prof. Șerbănescu Mariana

1

CONTEXTUL ISTORIC

Perioada comunistă (1945-1989) a reprezentat una dintre cele mai întunecate epoci pentru credincioșii ortodocși din România. Regimul totalitar a încercat sistematic să distrugă instituțiile religioase și să elimine credința din viața poporului român.

Biserica Ortodoxă Română a suferit persecuții severe: sute de preoți și călugări au fost arestați, torturați și uciși în închisorile comuniste. Mănăstirile au fost închise sau transformate în unități de producție, iar activitățile religioase au fost strict limitate și controlate.

1

• 1945-1950

Începutul persecuției religioase, arestări masive ale intelectualilor și clerului

2

• 1950-1963

Perioada cea mai dură a represiunii, închiderea mănăstirilor, torturi în închisori

3

• 1965-1989

Represiune moderată, dar continuă supraveghere și control al Bisericii

2

Sfântul Părinte Arsenie Boca (1910-1989)

Părintele Arsenie Boca a fost o figură carismatică a Ortodoxiei românești, un duhovnic cu har deosebit și o viață dedicată lui Dumnezeu. Născut la Vața de Sus, județul Hunedoara, a devenit unul dintre cei mai iubiți părinți duhovnicești ai României.

Ca stareț al Mănăstirii Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus și apoi la Prislop, a atras mii de credincioși prin îndrumările sale spirituale profunde și prin darurile sale profetice care uimeau contemporanii.

• Formarea spirituală

Studii de teologie la Sibiu și Belle-Arte la București, călătorii la Muntele Athos

• Activitate pastorală

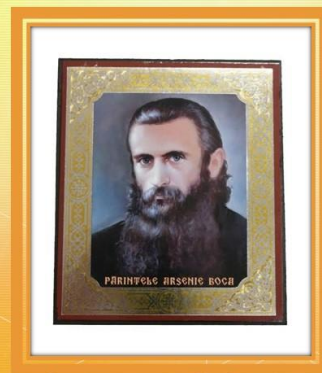
Stareț la Mănăstirea Brâncoveanu și Prislop, duhovnic pentru mii de credincioși

• Artă iconografică

Pictura bisericii din Drăgănescu - "Capela Sixtină" a ortodoxiei românești

• Suferința

Arestări, Canal, domiciliu forțat și urmărire permanentă din partea Securității

3

Sfântul Sofian Boghiu (1912-2002)

Părintele Sofian Boghiu, supranumit "duhovnicul blând", s-a născut în Basarabia și a devenit una dintre figurile centrale ale vieții spirituale bucureștene. Ca duhovnic la Mănăstirea Antim din București, a oferit îndrumare spirituală pentru generații de credincioși.

A fost membru al mișcării "Rugul Aprins", un grup de intelectuali și clerici care practicau Rugăciunea lui Iisus în perioada comunistă. Pentru participarea sa la această mișcare, a fost arestat în 1958 și condamnat la 16 ani de închisoare, din care a executat 6 ani.

Duhovnic desăvârșit

Cunoscut pentru blândete, înțelepciune și capacitatea de a aduce pacea sufletească celor care îl căutau

Iconograf renunțat

A pictat numeroase biserici și icoane, lăsând o moștenire artistică importantă Bisericii Ortodoxe

Autor spiritual

A scris cărți valoroase despre viața duhovnicească și a tradus texte patristice esențiale

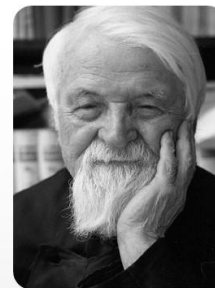

4

Sfântul Dumitru Stăniloae (1903-1993)

Părintele Dumitru Stăniloae este considerat cel mai mare teolog ortodox român al secolului XX și unul dintre cei mai importanți teologi ortodocși la nivel mondial. Opera sa monumentală a revitalizat teologia ortodoxă, aducând-o în dialog cu filosofia și cultura contemporană.

A suferit pentru credința sa fiind arestat în 1958 și condamnat la cinci ani de detenție în închisorile comuniste. Această experiență traumatică nu i-a zdrobit credința, ci dimpotrivă, i-a oferit o înțelegere mai profundă a suferinței umane și a sensului crucii.

Opera teologică

- Filocalia română - 12 volume de texte patristice traduse și comentate
- Teologia Dogmatică Ortodoxă - lucrare fundamentală în trei volume
- Peste 90 de cărți și 275 de studii publicate

Contribuții teologice

- Sinteza între tradiția patristică și gândirea contemporană
- Dezvoltarea conceptului de "persoană" în teologia ortodoxă
- Aprofundarea relației dintre Sfânta Treime și comuniunea umană

Recunoaștere internațională

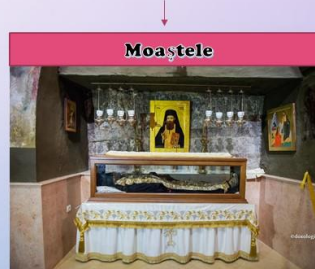
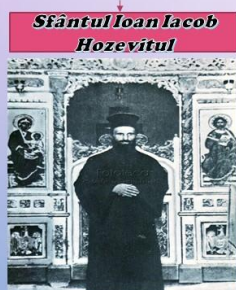
- Doctor Honoris Causa la numeroase universități din lume
- Lucrări traduse în engleză, franceză, germană și alte limbi
- Considerat unul dintre cei mai mari teologi ortodocși din toate timpurile

5

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul (1913-1960)

Sfântul Ioan Iacob s-a născut în nordul Moldovei și, după ce a devenit călugăr la Mănăstirea Neamț, a fost atras de viața ascetică în Țara Sfântă. În 1936 a plecat la Ierusalim, unde a trăit mai întâi la Mănăstirea Sfântul Sava și apoi ca sihastru în pustiuul Hozeva.

În peștera sa singuratică, Sfântul Ioan a dus o viață de rugăciune intensă, post și priveghere, compunând totodată numeroase poezii și texte duhovnicești în care își exprima dorul de țară și dragostea pentru Dumnezeu.

La doar 47 de ani, în 1960, Sfântul Ioan a trecut la cele veșnice. În 1980, când mormântul său a fost deschis, trupul său a fost găsit neputrezit - semn al sfințeniei sale. În 1992, Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat oficial, recunoscându-i viața exemplară și minunile săvârșite după moarte.

6

Sfântul Gheorghe Lazăr - Pelerinul (1846-1916)

Sfântul Gheorghe Lazăr s-a născut într-o familie de țărani din județul Vaslui. Deși era un simplu mirean, a dus o viață ascetică excepțională, dedicându-se postului, rugăciunii și slujirii aproapelui, devenit un exemplu de sfințenie în afara zidurilor mănăstirești.

A efectuat trei pelerinaje la Ierusalim și la Muntele Athos, călătorind pe jos mii de kilometri, în sărăcie deplină și rugăciune continuă. La întoarcerea în țară, a trăit ca pustnic aproape de satul natal, oferind sfaturi duhovnicești și ajutând pe cei în suferință.

Tineretea și chemarea

Deși s-a căsătorit la insistențele părinților, după moartea soției s-a dedicat complet vieții spirituale

Pelerinajele în Țara Sfântă

A vizitat de trei ori Ierusalimul, mergând pe jos și trăind din milostenie, rugându-se neincetat

Pustnicul de la Pipirig

S-a retras într-o colibă simplă unde ducea o viață de post și rugăciune, ajutând pe cei în nevoie

Canonizarea

În 2017, Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat, recunoscându-i viața sfântă și minunile săvârșite

7

Sfântul Iosif Naniescu (1818-1902)

Mitropolitul Iosif Naniescu al Moldovei, canonizat ca "Iosif cel Milostiv", a fost un ierarh de o simplitate și generozitate ieșite din comun. Născut într-o familie modestă din Basarabia, a ajuns să conducă una dintre cele mai importante mitropolii din România.

În timpul păstoririi sale de 27 de ani, a trăit în sărăcie voluntară, donând aproape tot ce primea săracilor. Adesea rămânea fără bani sau haine, oferindu-le celor nevoiași. A restaurat Catedrala Mitropolitană din Iași și a sprijinit educația teologică.

27

Ani de păstorie

Perioada în care a condus Mitropolia Moldovei cu exemplară dăruire și credință

90%

Din venituri donate

Procentul estimat din veniturile sale personale oferite săracilor și operelor de caritate

1000+

Tineri sprijiniți

Studenți și seminariști cărora le-a plătit educația din fondurile personale

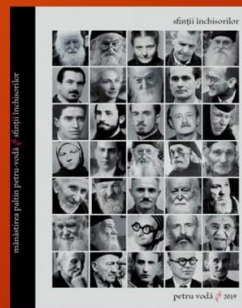
Sfântul Iosif Naniescu a rămas în memoria Bisericii ca model de păstor autentic, care a trăit Evanghelia prin fapte, nu doar prin cuvinte. A fost canonizat de Biserica Ortodoxă Română în anul 2017, fiind prăznuit pe 26 ianuarie

8

Sfinți martiri din închisori

Închisorile comuniste au devenit adevărate "universități ale suferinței" unde numeroși creștini și-au desăvârșit credința prin suferință extremă. Figuri precum Valeriu Gafencu, supranumit "Sfântul închisorilor", Constantin Oprișan sau Gheorghe Jimboiu au transformat celulele de tortură în chilii monastice.

Acești mărturisitori au îndurat torturi inimaginabile - bătaie, înfometare, izolare, "reeducare" prin metode psihologice brutale - păstrându-și totuși credința și devenind exemple de jertfă creștină autentică pentru generațiile viitoare.

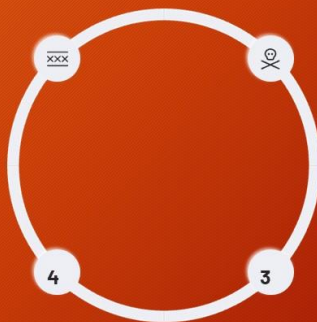

Închisoarea Aiud

Cunoscută ca "închisoarea elitelor", unde au suferit numeroși intelectuali și preoți

Canalul Dunăre-Marea Neagră

Lagăr de muncă forțată unde mii de deținuți politici și-au pierdut viața

Închisoarea Pitești

Locul celui mai brutal experiment de "reeducare" din istoria regimului comunist

Închisoarea Gherla

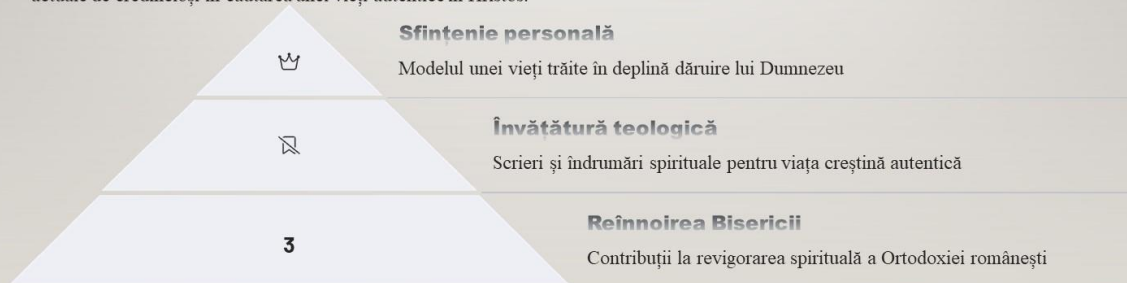
Centru de detenție pentru "dușmanii poporului", cu un regim extrem de sever

9

Moștenirea spirituală

Sfinții și mărturisitorii români din secolul XX au lăsat o moștenire spirituală inestimabilă pentru România și pentru întreaga lume ortodoxă. Prin exemplul lor personal de credință neclintită în vremuri de prigoană, ei ne arată că sfințenia este posibilă în orice epocă și în orice circumstanțe.

Scrierile teologice, icoanele, mănăstirile restaurate și, mai presus de toate, amintirea jertfei lor continuă să inspire și să ghideze generațiile actuale de credincioși în căutarea unei vieți autentice în Hristos.

În lumea contemporană, marcată de secularizare și relativism moral, exemplul acestor sfinți ne cheamă la o viață creștină autentică și curajoasă. Ei ne amintesc că adevăratul creștin este chemat să fie "lumina lumii" în orice circumstanță istorică.

10

Bibliografie

- <https://carturesti.ro/carte/sfinti-martiri-si-marturisorii-romani-ai-secolului-xx-250007>
- <https://www.marturisorii.ro/page/21/>
- <https://www.slineamt.ro/apostolul/nihil-sine-deo/sfinti-martiri-romani-ai-secolului-xx/>
- https://ro.orthodoxwiki.org/List%C4%83_a_duhovnicilor_rom%C3%A2ni_din_secolul_XX

Sfânta Liturghie

Krecsun George, clasa a VI-a

Nagy Oliver, clasa a VI-a

Por Teodor, clasa a VI-a

Prof. Zele Ioan

Prof. Dărăban Larisa Lăcrămioara

Școala Profesională „George Coșbuc”, Medieșu Aurit, Jud. Satu Mare

SFANTA LITURGHIE

PROIECTUL ACESTA A FOST REALIZAT CU MULTA MUNCA, IMPLICARE SI CREATIVITATE DE CATRE ELEVII CLASEI A VI-A B DE LA ȘCOALA PROFESIONALĂ „GEORGE COSBUC” DIN MEDIESU AURIT, SUB ÎNDRUMAREA DOAMNEI PROFESORE DĂRĂBAN LARISA-LĂCRĂMIOARA ȘI A DOMNULUI PROFESOR ZELE IOAN. ACESTI ELEVİ AU DAT DOVADA DE PERSEVERENȚĂ ȘI ENTUZIASM, ÎMBINĂND CUNOSTINȚELE DOBÂNDITE CU SPIRITUL DE ECHIPĂ PENTRU A CREA UN PROIECT DEOSEBIT. FIECARE DETALIU REFLECTĂ EFORȚUL LOR COLECTIV ȘI DORINȚA DE A ÎNVĂȚA, DEMONSTRĂND ASTFEL PASIUNEA LOR PENTRU CUNOAȘTERE ȘI INOVAȚIE.

KRECSUN GEORGE, NAGY OLIVER ȘI POR TEODOR

ÎNTREBĂRI DESPRE SFÂNTA LITURGHIE:

CE ESTE SFÂNTA LITURGHIE?

SFÂNTA LITURGHIE ESTE CELA MAI IMPORTANTĂ SLUJBA DIN BISERICA ORTODOXĂ. AICI NE RUGĂM ÎMPREUNĂ, ASCULTĂM DIN BIBLIE ȘI PRIMIM SFÂNTA ÎMPARTĂȘANIE. NOMELE „LITURGHIE” VINDE DIN LIMBA GRECĂ ȘI ÎNSEAMNĂ „SLUJBA PENTRU OAMENI”.

CÂTE PARTI ARE LITURGHIA?

LITURGHIA ARE TREI PARTI: PREGATIREA DARURILOR (PROSCOMIDIA) – PREOTUL PREGATEȘTE PÂINEA ȘI VINUL. LITURGHIA CUVÂNTULUI – ASCULTĂM DIN BIBLIE ȘI NE RUGĂM. LITURGHIA JERTEI – PÂINEA ȘI VINUL DEVIN TRUPUL ȘI SÂNGELE LUI HRISTOS.

INTRARILE:

LA SFÂNTA LITURGHIE, „INTRARILE” SUNT MOMENTE IMPORTANTE DIN CADRUL SLUJBEI, CARE SIMBOLIZEAZA ETAPE ALE LUCRĂRII MÂNTUITOARE A LUI HRISTOS. EXISTA DOUA INTRĂRI PRINCIPALE: INTRAREA MICA (VOHODUL MIC) – ARE LOC LA ÎNCEPUTUL LITURGHIEI, CÂND PREOTUL SI DIACONUL IES DIN ALTAR CU EVANGHELIA SI O ADUC ÎN FAȚA CREDINCIOȘILOR. ACEASTA SIMBOLIZEAZA VENIREA LUI HRISTOS ÎN LUME SI ÎNCEPUTUL PROPOVĂDUIRII SALE. INTRAREA MARE (VOHODUL MARE) – ARE LOC MAI TÂRZIU, CÂND PREOTUL SI DIACONUL IES CU SFÂNTUL POTIR SI DISC, PURTÂND PÂINEA SI VINUL CARE VOR FI SFINTITE SI PREFĂCUTE ÎN TRUPUL SI SÂNGELE DOMNULUI. ACEASTA SIMBOLIZEAZA DRUMUL LUI HRISTOS SPRE PATIMI SI JERTFA SA PENTRU MÂNTUIREA LUMII.

CITIREA SFINTELOR SCRIPTURI:

SE CITESC TEXTE DIN APOSTOL (EPISTOLELE) SI DIN SFÂNTA EVANGHELIE.

PREDICA:

PREOTUL SAU
EPISCOPUL EXPLICA
ÎNVĂȚĂTURILE DIN
TEXTE PENTRU
CREDINCIOȘI.

RUGĂCIUNILE DE MIJLOCIRE:

SUNT RUGĂCIUNI PENTRU TOTI,
INCLUSIV PENTRU CEI BOLNAVI,
CALĂTORI SAU AFLAȚI ÎN NEVOI.

PREGATIREA DARURILOR (PROSCOMIDIA) – PREOTUL PREGATESTE PÂINEA SI VINUL.

PREOTUL IA O PÂINE SPECIALĂ (PRESCURĂ) SI SCOATE O PARTICICA NUMITA AGNUS (CARE ÎNSEAMNA „MIELUL LUI DUMNEZEU”). TOARNA VIN SI APA ÎN POTIR. SE ROAGĂ PENTRU TOTI OAMENII.

LITURGHIA CUVÂNTULUI – SEMNIFICAȚIE SI DESFĂȘURARE

LITURGHIA CUVÂNTULUI ESTE PRIMA PARTE A SFINTEI LITURGHII, AVÂND ÎN CENTRU CITIREA SI EXPLICAREA SFINTEI SCRIPTURI. ACEASTA ESTE MOMENTUL ÎN CARE CREDINCIOȘII PRIMESC ÎNVĂȚĂTURA LUI DUMNEZEU, PREGĂTINDU-SE SUFLETESTE PENTRU PARTEA EUHARISTICĂ A SLUJBEI.

LITURGHIA JERTFEI – SEMNIFICAȚIE ȘI DESFĂȘURARE

LITURGHIA JERTFEI, CUNOSCUTĂ ȘI SUB NUMELE DE **LITURGHIA EUHARISTICĂ**, ESTE PARTEA CENTRALĂ ȘI CEA MAI SOLEMNĂ A SFINTEI LITURGHII. ÎN ACEST MOMENT, PÂINEA ȘI VINUL ADUSE CA DARURI SUNT SFINTITE ȘI PREFACUTE ÎN **TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI IISUS HRISTOS**, DEVENIND ASTFEL HRANA DUHOVNICEASCĂ A CREDINCIOȘILOR.

ACEASTA PARTE A SLUJBEI SIMBOLIZEAZĂ **JERTFA LUI HRISTOS PE CRUCE** PENTRU MÂNTUIREA LUMII, MOARTEA ȘI ÎNVIEREA SA, PRECUM ȘI UNIREA CREDINCIOȘILOR CU EL PRIN SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE.

Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie

Berinde Vlad Gavril, clasa a VII-a

Filip Darius, clasa a VII-a

Sabău Mara Ioana, clasa a VII-a

Țuțuraș Maya, clasa a VII-a

Prof. Zele Ioan

Prof. Dărăban Larisa Lăcrămioara

Școala Profesională „George Coșbuc” Medieșu Aurit, Jud. Satu Mare

Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie

BERINDE VLAD GAVRIL

FILIP DARIUS

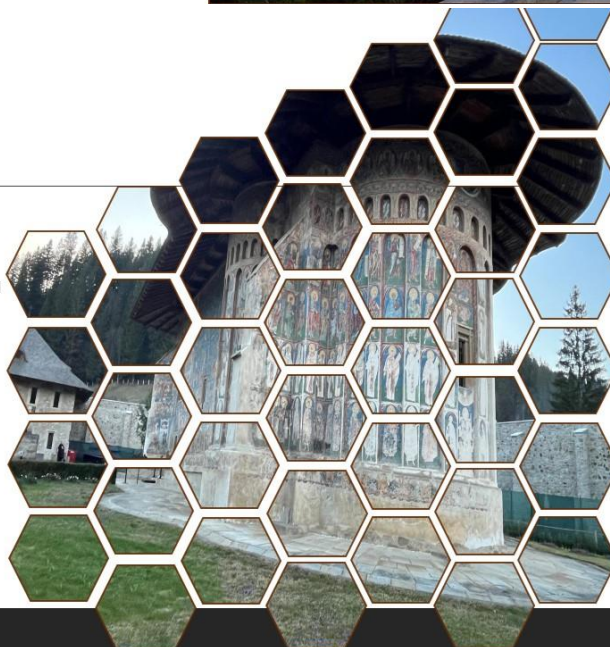
SABĂU MARA IOANA

ȚUȚURAȘ MAYA

Introducere

Pelerinajul ortodox este o călătorie spirituală către locuri sfinte, un drum al credinței și al smereniei. Credincioșii pornesc la drum pentru a căuta binecuvântare, iertare și întărire sufletească.

Semnificația Pelerinajului

Manifestare a credinței și
comuniune cu Dumnezeu.

Purificare spirituală prin rugăciune
și post.

Descoperirea tradițiilor și a istoriei
bisericii.

Locuri de Pelerinaj Ortodox

Muntele Athos (Grecia) – considerat "Grădina Maicii Domnului", acest loc este un centru monahal de o importanță majoră, unde accesul este permis doar bărbaților.

Mănăstirea Putna (România) – locul de odihnă veșnică al domnitorului Ștefan cel Mare, un simbol al credinței și patriotismului românesc.

Biserica Sfântului Mormânt (Ierusalim) – considerat cel mai important loc de pelerinaj pentru creștini, unde se află mormântul lui Iisus Hristos.

Mănăstirea Prislop – unul dintre cele mai vizitate locuri de pelerinaj din România, datorită prezenței mormântului părintelui Arsenie Boca.

Mănăstirea Nicula – renumită pentru icoana Maicii Domnului despre care se spune că a lăcrimat.

Peștera Sfântului Andrei – considerată locul unde apostolul Andrei a adus creștinismul pe teritoriul României.

Ritualuri și Trăiri Ale Pelerinilor

Participarea la slujbe și rugăciuni colective, uneori desfășurate pe parcursul nopții.

Aprinderea lumânărilor ca simbol al credinței și comuniunii cu Dumnezeu.

Mersul desculț pe anumite trasee ca semn de smerenie și sacrificiu.

Spovedania și împărtășania pentru curățirea sufletului.

Postul ca o modalitate de pregătire spirituală pentru pelerinaj.

Transportarea apei sfințite sau a obiectelor binecuvântate de la locurile de pelerinaj

Efectele Pelerinajului

Pelerinajul nu este doar o călătorie fizică, ci mai ales una sufletească. Printre beneficiile acestuia se numără:

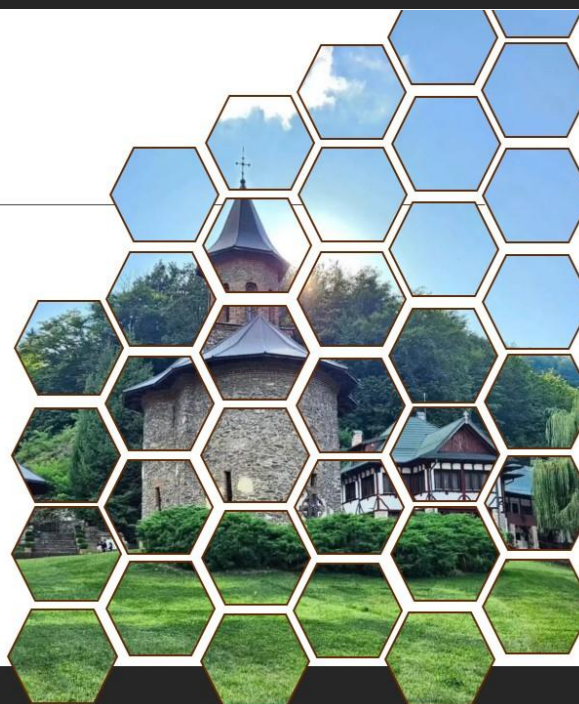
Împăcarea sufletească și liniștea interioară.

Întărirea relației cu Dumnezeu printr-o trăire autentică a credinței.

Conectarea cu alți credincioși și împărtășirea trăirilor spirituale.

Redescoperirea valorilor creștine și a tradițiilor ortodoxe.

Vindecarea sufletească și, în unele cazuri, chiar trupească, datorită credinței și rugăciunii intense.

Concluzie

Pelerinajul este mai mult decât o simplă călătorie; este un drum al sufletului spre lumină, credință și iubirea lui Dumnezeu. Este o ocazie de a reflecta asupra vieții, de a găsi pacea interioară și de a ne întări legătura cu divinitatea. Pentru mulți credincioși, pelerinajul devine un moment de regăsire și de aprofundare a relației lor cu Dumnezeu, oferind speranță, alinare și binecuvântare.

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine

Cuibar Octavian, clasa a VII-a

Ghemes Maria, clasa a VII-a

Tulbure Emilian, clasa a VII-a

Atodiresei Sabin, clasa a VII-a

prof. Gheorghiță Doinița

prof. Pavel Daniela

Colegiul Tehnic „Ion Creangă”, Târgu-Neamț, Jud. Neamț

1. Semnificația Sfintei Liturghii

Liturghia ca Jertfă a Mântuitorului

Liturghia este văzută ca o continuare a jertfei lui Hristos pe Cruce. Conform învățăturii ortodoxe, la fiecare Sfântă Liturghie, credincioșii nu doar comemorează jertfa lui Iisus, ci participă activ la ea. Hristos nu este doar amintit, ci este cu adevărat prezent în mijlocul comunității creștine. În Liturghie, pâinea și vinul folosite în celebrarea Euharistiei se prefac, prin Duhul Sfânt, în Trupul și Sângele lui Hristos, oferind astfel credincioșilor posibilitatea de a se uni cu Mântuitorul.

Liturghia ca „Evanghelie vie”

Sfânta Liturghie este un loc în care Evanghelia lui Iisus Hristos este predicată și trăită în mod practic. În timpul slujbei, se citește pasaje din Noul Testament, în special din Evanghelii, care sunt explicate și aplicate în viața credincioșilor. Mai mult, întregul ritual al Liturghiei este însoțit de cântări care reflectă învățăturile lui Hristos. Aceste cântări, împreună cu rugăciunile, constituie o „Evanghelie vie” care ne aduce aminte de învățăturile Mântuitorului și ne cheamă să le trăim în viața de zi cu zi.

2. Structura Sfintei Liturghii

01

Prochimenul

Este o rugăciune cântată la începutul slujbei, care introduce atmosfera de închinare.

02

Citirea Sfintei Evanghelii

Una dintre părțile fundamentale ale Liturghiei este citirea unei pericope evanghelice, care este interpretată pentru a transmite mesajul lui Hristos.

03

Ecteniiile

• Acestea sunt rugăciuni de cerere adresate lui Dumnezeu, în care se cer binecuvântări pentru întreaga lume și pentru întreaga comunitate.

04

Pregătirea pentru Împărtășire

• Înainte de a ajunge la partea centrală a Liturghiei – Euharistia, se face o rugăciune de pregătire a credincioșilor pentru primirea Trupului și Sângelui lui Hristos.

05

Marea Euharistie

Aceasta este partea centrală a Liturghiei, când pâinea și vinul sunt prefăcute în Trupul și Sângele Domnului Hristos, iar credincioșii primesc Împărtășania.

3. Symbolismul Liturghiei

Fiecare element din Sfânta Liturghie are o semnificație adâncă și simbolică. De exemplu, **pâinea și vinul** nu sunt doar simple elemente materiale, ci semnifică **Trupul și Sângele** lui **Îristos**. **Flacăra lumânărilor** din biserică simbolizează **lumina divină** care aduce mântuirea. **Fumul tămâiei** simbolizează **rugăciunile credincioșilor** care se înalță către Dumnezeu. De asemenea, **Împărtășirea** este văzută ca un act de comuniune profundă cu **Îristos** și cu ceilalți membri ai comunității.

4.Importanța Euharistiei

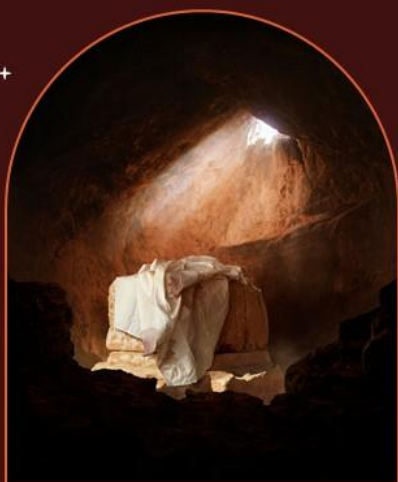
+ Euharistia reprezintă uniunea directă cu Hristos. În momentul în care un credincios primește Împărtășania, el devine părtăș la Trupul și Sângele lui Hristos, având o comuniune profundă cu Mântuitorul. Acesta nu doar simbolizează, ci efectiv este Trupul și Sângele lui Hristos, așa cum ne învață Biserica. Astfel, prin Euharistie, credinciosul primește viața și harul divin care îl transformă spiritual.

+ Participarea la Euharistie este un mijloc prin care credincioșii primesc iertarea păcatelor, fiind curățați și purificați prin comuniunea cu Trupul și Sângele lui Hristos.

+ Euharistia oferă hrană spirituală care susține și întărește viața credinciosului. Așa cum trupul are nevoie de hrană pentru a trăi, sufletul are nevoie de Hristos în Euharistie pentru a fi viu în credință.

5. Participarea la Liturghie

Participarea la Liturghie este o oportunitate de a intra într-o relație mai profundă cu Dumnezeu. Prin rugăciune, cântări și ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu, credincioșii se întâlnesc cu Dumnezeu, trăind un moment sacru de comuniune spirituală. Liturghia este și un moment în care toți cei prezenți, indiferent de statutul lor social sau etnic, se unesc ca o mare familie în Hristos.

Mulțumesc pentru vizionare

Un exemplu de Sfântă Liturghie este:

Bibliografie:

Toate aceste informații sunt luate de pe Wikipedia și de pe site-ul Doxologia

DOXOLOGIA.ro
portal ortodox

Prezentare realizată de: Cuibar Octavian – clasa a VII-a
Coordonatori: prof. Gheorghiță Doinița, prof. Pavel Daniela
Colegiul Tehnic „Ion Creangă” Târgu-Neamț
Aprilie 2025

Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie

Roșu Vasile Narcis, clasa a VI-a
Ciocoiu Marcu Bogdan, clasa a VI-a
Maftei Alexandra, clasa a VI-a
Sorea Alexia Dumitrița, clasa a VI-a
prof. Gheorghiță Doinița
prof. Pavel Daniela

Colegiul Tehnic „Ion Creangă” Târgu-Neamț, Jud, Neamț

Ce este pelerinajul?

- Pelerinajul este o formă de procesiune religioasă care se prezintă sub forma unei deplasări cu biserica a unui grup de credincioși pelerini, pe jos sau mai nou cu diferite mijloace de transport la un loc declarat sfânt. Acesta poate să fie o biserică, templu, moschee, munte, fântână, izvor, peșteră etc.
- Pelerinajul se practică în toate religiile din lume, unele drumuri și locuri de pelerinaj devenind renumite. Astfel pentru creștini sunt: Ierusalim, Roma, Santiago de Compostela (cu Drumul Sfântului Iacob), Lourdes.

Locuri de pelerinaj din România:

- Mănăstirea Baia de Aramă
- Biserica Sfântul Gheorghe din Botoșani
- Biserica Sfântul Nicolae din Botoșani
- Catedrala Patriarhală
- Pelerinaj la Arsenie Boca
- Pelerinajul la Sfântul Dimitrie Cel Nou
- **Pelerinajul la Sfânta Parascheva Iași**

Locuri de pelerinaj din străinătate:

1. Vatican
2. Fatima(Portugalia)
3. Lourdes(Franța)
4. Santiago de Compostela(Spania)
5. Drumurile lui Mont Saint-Michel(Franța)
6. Madonna del Ghisallo(Lombardia , Italia)

Istoria pelerinajului

- În istorie, pelerinajul a fost asociat cu diverse figuri religioase și evenimente. Pelerinii creștini au vizitat locuri legate de viața lui Iisus Hristos, iar locurile asociate cu sfinții au devenit destinații importante de pelerinaj. Actul pelerinajului a evoluat de-a lungul timpului, diferite tradiții religioase și spirituale modelând practica sa.
- În timpurile moderne, pelerinajul încă îl determină pe oameni să-l experimenteze, fie ca un mijloc de a se conecta cu credința lor, în memoria unui iubit, pentru vindecare sau ca un mod de a căuta îndrumare spirituală și transformare.

Cum se Pregătește un Pelerinaj

Ep. 1

1. Tinuta

- Pentru ca un pelerinaj presupune un regim special de calatorie, trebuie sa te gandesti, in primul rand, la garderoba.

2. Limba

- Israelul are doua limbi oficiale: ebraica si araba. Desi aceste doua limbi sunt dificil de inteles pentru un turist roman, nu ai de ce sa-ti faci griji, deoarece majoritatea informatiilor de care ai nevoie pe durata pelerinajului iti vor fi oferite in limba engleza (harti, ghiduri turistice, meniuri de restaurant, indicatoare de circulatie etc.).

Cum se Pregătește un Pelerinaj

Ep. 2

3. Mancarea

- Majoritatea restaurantelor din Israel servesc mancare traditionala, cum ar fi humus (facut din naut), tahini, falafel si lipie. Exista insa si restaurante cu specific occidental, special pentru turisti.

4. Zile lucratoare

- Un alt lucru pe care trebuie sa-l sti inainte de a porni intr-un pelerinaj in Tara Sfanta este faptul ca, spre deosebire de restul tarilor, aici weekend-ul inseamna vineri si sambata, iar saptamana tine de duminica pana joi (zile lucratoare). Astfel, vinerea majoritatea magazinelor au program de lucru scurt, odata cu apusul soarelui incepand Sabatul Evreiesc, care tine pana la apusul soarelui din ziua urmatoare. Acest rastimp este dedicat odihnei si rugaciunii. - Etc.

Ce sunt pelerinii

- Pelerinii sunt oameni care doresc să viziteze și să veneraze locurile sfinte biblice, mormintele martirilor, moastele sfinților, icoane, lucrătoare de minuni sau locuri unde trăiesc mari duhovnici renumiți.
- Un pelerin este un călător (literalmente, care a venit de departe), care se află într-o călătorie spre un loc sfânt. În mod obișnuit, aceasta este o călătorie fizică către un anumit loc cu o semnificație specială pentru aderentul unui anumit sistem de credințe religioase.

Imagini si videoclipuri

Bibliografie

- Wikipedia
- Doxologia
- Agentia Sf. Emilian
- Manual Editura Litera clasa a VI-a
- Ioana Corujan

Prezentare realizată de: Roșu Vasile Narcis, Ciocoiu Marcu Bogdan, Maftel
Alexandra, Sorea Alexia Dumitrița
clasa a VI-a
Coordonatori: prof. Gheorghiță Doimța, prof. Pavel Daniela
Colegiul Tehnic „Ion Creangă” Târgu-Neamț
Aprilie 2025

Această a fost prezentarea
noastră

MULȚUMIM PENTRU VIZIONARE

Pelerinajul ortodox – călătorie în credință și smerenie

Tudor Nicolas, clasa a VII-a

Ion Antonia, clasa a V-a

Ion Radu, clasa a V-a

Prof. Tosu Mirela

Prof. Langa Olivia

CSN "Emil Racovita" Brașov, Jud. Brașov

Pelerinajul ortodox – călătorie în credință și smerenie

Profesori coordonatori: Langa Olivia si Tosu Mirela

Realizatori: Tudor Nicolas, Ion Antonia si Ion Radu

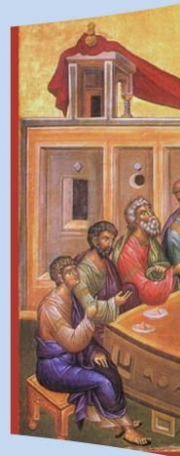

Introducere

Pelerinajul ortodox este o formă de călătorie spirituală în locuri sfinte, prin care credinciosul caută apropierea de Dumnezeu, curățirea sufletului și întărirea credinței. Este o tradiție veche, încărcată de semnificații duhovnicești și culturale.

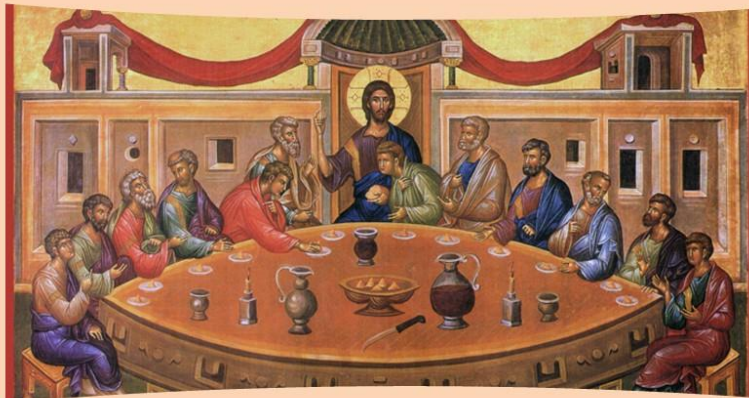
Pelerinajul nu este doar o simplă călătorie, ci un drum cu sens, cu dorință de înălțare și cu inima plină de rugăciune. Ortodoxia ne învață că fiecare pas făcut spre un loc sfânt este o întâlnire cu Dumnezeu și cu noi înșine.

Ce este pelerinajul ortodox

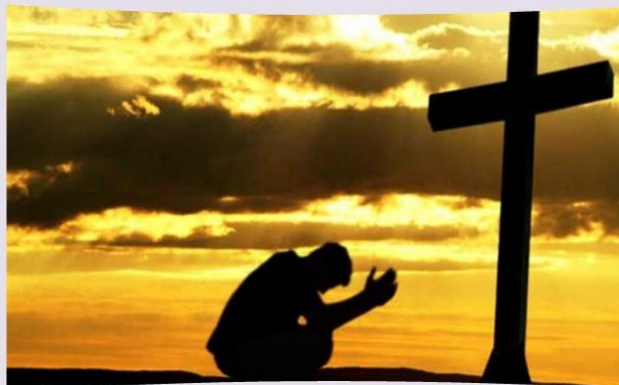
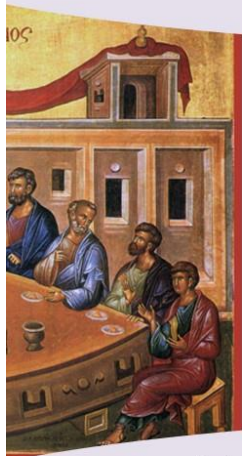
Pelerinajul a fost practicat încă din primele secole creștine. Apostolii, mucenicii și sfinții mergeau în locuri în care Dumnezeu a lucrat minuni. Această tradiție s-a transmis și astăzi, ca un act de smerenie și recunoștință, un mod de a ne apropia de Dumnezeu și de a ne îndepărta de grijile lumii.

Rădăcinile biblice

Chiar din Vechiul Testament, oamenii mergeau la Ierusalim pentru sărbători sfinte. În Noul Testament, însuși Hristos a mers la templu, oferindu-ne un exemplu. Pelerinajul este înrădăcinat în istoria mântuirii.

Scopul pelerinajului

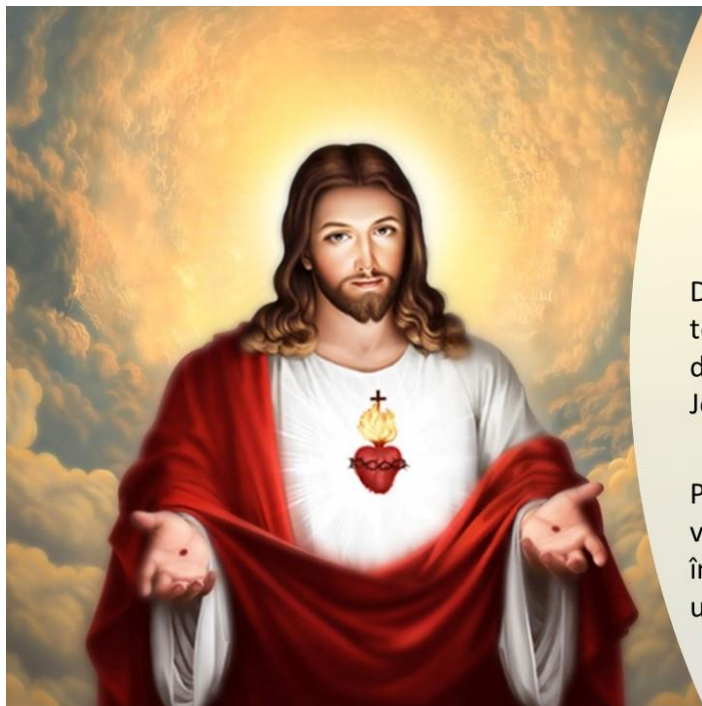
Pelerinajul nu este doar despre loc, ci mai ales despre transformare. Mergem pentru a cere iertare, pentru a primi pace, pentru a ne regăsi credința și a ne curăța sufletul; o formă de spovedanie prin pași.

Atitudinea pelerinului

Un pelerin adevărat călătorește cu pioșenie. Nu pentru poze, nu pentru laudă, ci pentru a se ruga în taină, a mulțumi și a se apropia de Dumnezeu cu inimă curată.

Pelerinul caută o întâlnire cu divinul iar motivele incursiunii pot fi: dorința de a mulțumi lui Dumnezeu, căutarea vindecării trupesti sau sufletești, dorința de a simți harul unor locuri sfinte.

Pelerinajul ca jertfă

Drumul e lung, obositor uneori, dar tocmai această osteneală este parte din darul pe care îl oferim lui Dumnezeu. Jertfa pașilor noștri devine rugăciune.

Prin renunțarea la confort și supunerea voinței proprii, pelerinul se smerește. El învață tăcerea, răbdarea și recunoștința, urmând exemplul sfinților.

Cele mai cunoscute locuri de pelerinaj ortodox

Cateva dintre ele :

1

1

Sfantul Mormant

E un loc sfânt, cu o istorie zbuciumată, disputat de-a lungul timpului, Biserica Sfântului Mormânt cuprinde în interiorul său unele dintre cele mai importante locuri în care a pătimat Mântuitorul Hristos.

Sfântul Mormânt și Golgota au fostenerate de la bun început de comunitatea creștină de la Ierusalim.

2

2

Muntele Sinai

În peninsula Sinai se înalță unul dintre cele mai sacre locuri din lume, muntele Sinai un simbol al revelației divine, venerat de secole. Conform tradiției biblice, acesta este locul unde Moise a primit Cele Zece Porunci de la Dumnezeu, un moment definitoriu pentru întreaga creștinătate.

3

3

Patmos

Cuviosul Hristodul, un monah înzestrat și învățat, primește insula Patmos de la împăratul bizantin Alexie I Comnenul pentru a construi o mănăstire în cinstea Sfântului Evanghelist Ioan. Întemeierea mănăstirii a marcat începutul unei evoluții remarcabile a insulei Patmos, transformând-o într-un important centru de cultură, spiritualitate și pelerinaj pentru lumea creștină. Este considerată cea mai importantă mănăstire de la

4

4

IORDAN

În tradiția creștină, Iordanul a rămas ca loc al Botezului Domnului de către Sfântul Ioan Botezătorul. Locul presupus al Botezului, nu departe de ieșirea Iordanului din Marea Galileei, a devenit loc de pelerinaj - înveșmântați în alb, nenumărați pelerini își așteaptă rândul să fie cufundați, precum Hristos și contemporanii Săi, în „*apa sfântă*” a Iordanului – simbolică poartă a Împărăției deschisă tainic de Hristos, Domnul Vieții și al

1

1

Prislop

Mănăstirea Prislop - un monument istoric valoros din Transilvania, întemeiată de călugărul Nicodim și reconstruită de domnița Zamfira în secolul al XVI-lea.

Părintele Arsenie Boca a fost cunoscut ca al treilea ctitor, datorită contribuției sale artistice și spirituale. Mormântul părintelui Arsenie Boca a devenit un important loc de pelerinaj, unde credincioșii vin în speranța de vindecare și ajutor spiritual, mai ales

2

2

Pestera Sfântului Andrei

Considerată „Bethleemul creștinismului românesc”, Peștera Sfântului Apostol Andrei este cea mai veche biserică creștină de pe teritoriul României.

Este locul în care Apostolul Andrei a locuit și a propovăduit Evanghelia pe teritoriul geto-dac, fiind locul unde s-a săvârșit pentru prima oară frângerea pâinii în Dobrogea.

3

3

Sambata de Sus

Mănăstirii Brâncoveanu - Sâmbătă de Sus - a fost construită în intenția de a întări Ortodoxia Română, de o parte și de alta a Munților Carpați, într-un moment când Transilvania trecuse sub stăpânire habsburgică. Este renumită ca loc de reculegere, mângâiere și întărire sufletească pentru credincioșii și vizitatorii ce se roagă ori poposesc la acest sfânt locaș.

4

4

Manastirea Putna

Mănăstirea Putna, supranumită "Ierusalimul Neamului Românesc", este cea mai importantă ctitorie a lui Ștefan cel Mare, locul unde acesta este înmormântat. Legenda fondării mănăstirii spune că locul a fost ales de Ștefan cel Mare trăgând cu arcul, iar construcția a început acolo unde a ajuns săgeata, biserica fiind dedicată „Adormirii Maicii Domnului”.

Pelerinajul la Ierusalim – o experiență sfântă

Ierusalimul este inima credinței noastre. Acolo unde Hristos a pățimit, a murit și a înviat, în acel loc pelerinajul este un drum spre centrul mântuirii lumii.

MUNTELE

ATHOS

Pentru bărbați, Athosul este o oază de liniște, de asceză, de rugăciune neîncetată.

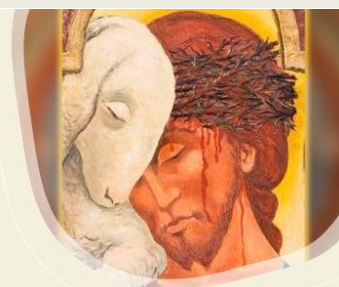
Muntele Sfânt este un loc unde timpul se oprește și sufletul vorbește.

Trăirile din timpul pelerinajului

Pe drum, simți oboseală, dar și o bucurie tainică. Lacrimile curg ușor, gândurile se limpezesc, iar în tăcerea locurilor sfinte, Dumnezeu pare mai aproape ca oricând.

Pelerinajul nu este doar o vizită, ci o experiență personală profundă. Credinciosul revine transformat, cu o inimă mai curată și o relație mai vie cu Dumnezeu.

Este o trăire a credinței prin fapte, nu doar prin vorbe.

Întoarcerea acasă din pelerinaj

Un pelerin se întoarce schimbat. Poate nu-l vezi diferit la față, dar sufletul lui este mai curat, mai liniștit. A învățat să tacă, să mulțumească, să creadă mai adânc.

Mulți pelerini povestesc cum, în timpul pelerinajului, au simțit o pace profundă, o eliberare de griji, uneori chiar minuni. Aceste experiențe dau sens și întăresc credința celor care pornesc pe cale.

Pelerinajul – o lecție de viață

Chiar dacă trăim într-o lume grăbită, pelerinajul rămâne o ancoră. Tinerii, bătrânii, familiile aleg să își ofere timp pentru suflet, în mijlocul agitației. Tehnologia nu poate înlocui atingerea harului unui loc sfânt.

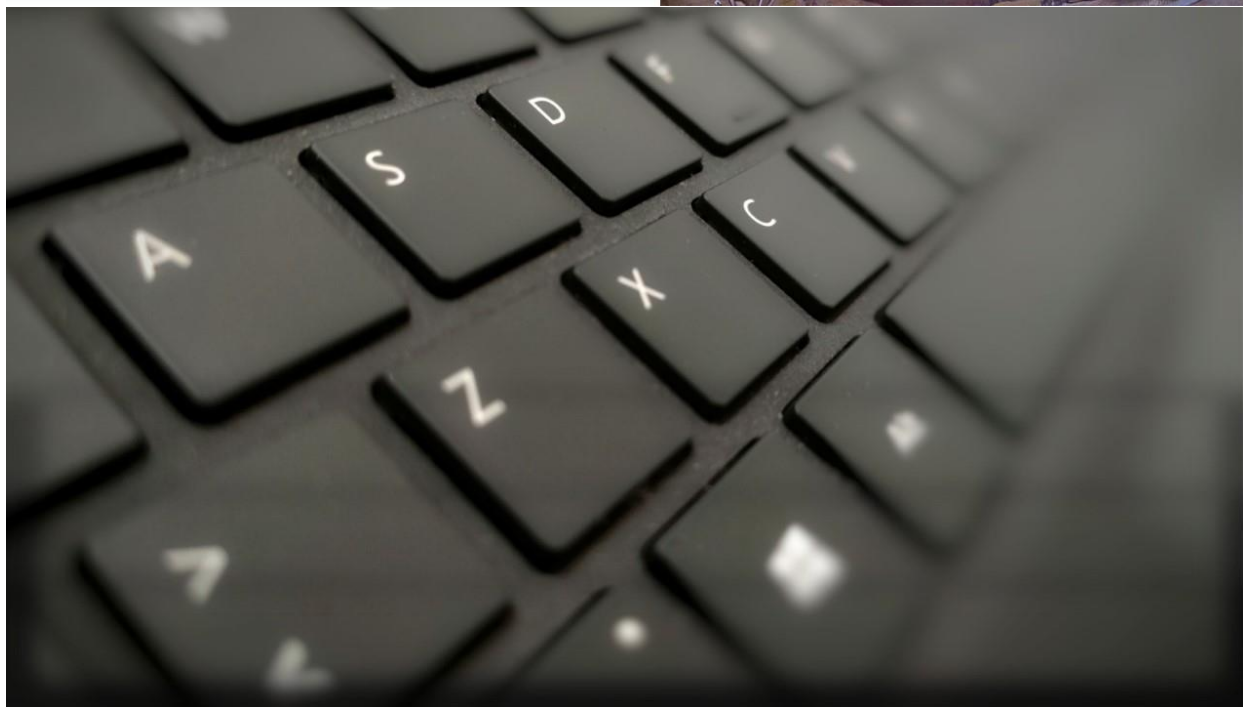
Pelerinajul ne învață răbdarea, recunoștința, tăcerea, mila. Ne învață să nu mai alergăm după lucruri deșarte și să căutăm ceea ce este veșnic: dragostea lui Dumnezeu.

Concluzie

Pelerinajul ortodox este o călătorie care începe în picioare, dar se termină în inimă.

O călătorie spre lumină, un drum al credinței și smereniei, în care omul își regăsește rostul și se întoarce acasă mai împăcat. Este o invitație continuă a Cerului către inimile noastre; o binecuvântare, un dar, o rugăciune spusă cu fiecare pas.

E drumul care duce spre dumnezeire, chiar dacă pașii rămân pe pământ.

Multumim pentru atentie!

Activati Windows
Activati Windows pentru a activa Windows

***Pelerinajul ortodox, călătorie în credință și smerenie
Pe urmele Sfinților Părinți "Paisie și Cleopa"***

Harhătă Daria Elena, clasa a VII-a

Biță Ioana Maria, clasa a VII-a

Rusu Maia Gabriela, clasa a VI-a

Moisii Alexandra Ioana, clasa a VI-a

Prof. Iordache Elena

Prof. Gogan Cristina

Școala Gimnazială „Ion Creangă” Târgu Frumos, Jud. Iași

***Pelerinajul ortodox,
călătorie în credință
și smerenie***

***Pe urmele Sfinților
Părinți "Paisie și Cleopa"***

Sfântul Părinte Cleopa Ilie

Viața Părintelui Cleopa Ilie

- 10 aprilie 1912 - S-a născut în satul Sulița, județul Botoșani, într-o familie numeroasă și evlavioasă.
Numele de botez: Constantin Ilie.
- 1929 - La vârsta de 17 ani intră ca frate la Schitul Sihăstria, Neamț, unde se ocupă de turmele mănăstirii.
- 1935 - Este tuns în monahism cu numele Cleopa, iar în scurt timp devine ierodiacon și apoi ieromonah.
- 1945 - Devine stareț al Mănăstirii Sihăstria, la îndemnul Părintelui Paisie Olaru.
- 1948-1952 - Se retrage temporar în munți pentru a se feri de autoritățile comuniste, dar revine periodic la mănăstire.
- 1959-1964 - A doua retragere în munți, pentru a evita represiunea religioasă.
- 1964 - Se reîntoarce definitiv la Sihăstria, unde va trăi în smerenie, rugăciune și ascultare.
- 2 decembrie 1998 - Trece la Domnul, la vârsta de 86 de ani, fiind înmormântat la Mănăstirea Sihăstria.
- 5 martie 2021 - Este canonizat de Biserica Ortodoxă Română cu numele de Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria.
- 2 decembrie - Zi de pomenire în calendarul ortodox

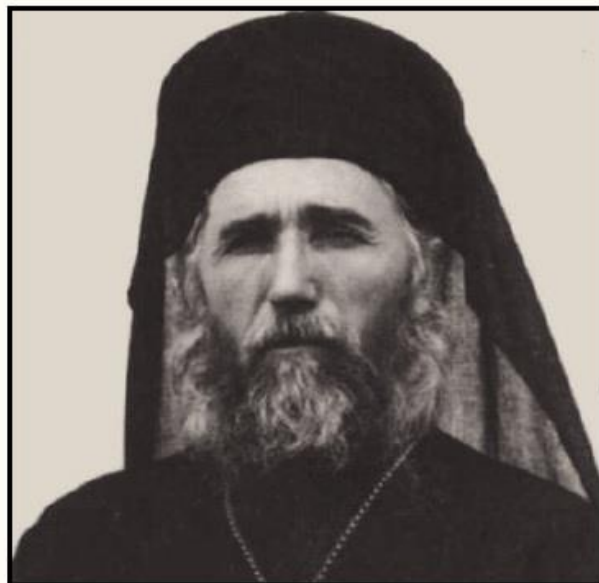
Copilăria și tinerețea Sfântului Părintelui Cleopa Ilie

- **Naștere:** Constantin Ilie (viitorul Părinte Cleopa) s-a născut la 10 aprilie 1912, în satul Sulița, județul Botoșani, într-o familie simplă, dar profund credincioasă.
- **Părinți:** Tatăl se numea Alexandru Ilie, iar mama Ana Ilie, ambii oameni gospodari și evlavioși. Familia avea zece copii, iar Constantin era al cincilea.
- **Viața de familie:** Crescut într-un mediu rural, a deprins de mic disciplina, rugăciunea și respectul față de Dumnezeu. Mama sa, Ana, era cunoscută în sat pentru viața ei curată și rugăciunile stăruitoare.
- **Educație:** A urmat patru clase primare în satul natal, iar apoi s-a ocupat de muncile gospodărești și de păstoritul oilor.
- **Viața la câmp și în natură:** A fost un copil foarte legat de natură, de liniștea pădurii și de singurătatea pe care o oferea viața de cioban. Aceste momente i-au format sufletul pentru viața de mai târziu în mănăstire.
- **Primii pași spre credință:** Încă din copilărie a fost atras de viața monahală. Citea din cărți religioase, asculta predicile preotului din sat și mergea des la biserică. Îi plăcea să se roage, iar apropierea lui de Dumnezeu era evidentă chiar din anii tinereții.
- **Influențe spirituale:** Un frate mai mare, Vasile Ilie, devenise deja monah la Schitul Sihăstria. El a fost cel care l-a chemat și pe Constantin să-l urmeze pe această cale, influențând decisiv alegerea sa.
- **1929:** La vârsta de 17 ani, răspunzând acestei chemări interioare și încurajat de fratele său, Constantin pleacă de acasă și intră ca frate de mănăstire la Schitul Sihăstria, marcând începutul vieții sale

Viața după intrarea în mănăstire

- **Intrarea în monahism:** Părintele Cleopa, născut Constantin Ilie în 1912, a intrat în obștea Mănăstirii Sihăstria în anul 1929, la doar 17 ani. A fost atras de viața duhovnicească și a început ca frate de mănăstire, împlinind ascultări simple.
- **Călugăria și ascultările:** A fost tons în monahism în 1937, primind numele Cleopa. A fost cunoscut pentru seriozitatea și smerenia lui, iar în timp a fost numit egumen (conducător) al mănăstirii. A fost apropiat de Părintele Paisie Olaru și Părintele Ioanichie Moroi.
- **Retrageri în pustie:** Din cauza regimului comunist și a persecuțiilor religioase, Părintele Cleopa a fost nevoit de mai multe ori să se retragă în pustie, unde a trăit ani de zile în rugăciune și aștează. În aceste perioade, a adunat o vastă experiență duhovnicească și a scris sau inspirat multe lucrări teologice și morale.
- **Reîntoarcerea la Sihăstria:** În 1964, s-a întors definitiv la Mănăstirea Sihăstria, unde a trăit până la moarte (1998). A fost duhovnic al mănăstirii și al multor credincioși, iar predicile și sfaturile lui au devenit celebre în toată țara. Mii de oameni veneau să-i ceară sfatul.
- **Moștenirea:** Părintele Cleopa a lăsat în urmă o bogată operă scrisă: „Ne vorbește Părintele Cleopa”, „Predici la praznicele împărătești”, „Viața duhovnicească” etc. Este considerat unul dintre cei mai mari duhovnici ai secolului XX în România.

Sfântul Părinte Paisie Olaru

Viața Părintelui Paisi

- 20 iunie 1897 – S-a născut în satul Stroiești, comuna Lunca, județul Botoșani, primind la botez numele Petru Olaru.
- 1921 – Intră în monahism la Schitul Cozancea, județul Botoșani.
- 1922 – Este tons în monahism cu numele Paisie.
- 1943 – Este hirotonit ieromonah (preot călugăr).
- 1947 – Se mută la Mănăstirea Sihăstria, județul Neamț, la cererea Părintelui Cleopa Ilie, pentru a deveni duhovnicul obștii.
- 1972 – Din cauza problemelor de sănătate, se retrage în chilie din pădurea Sihlei, aproape de Mănăstirea Sihla, unde trăiește în liniște și rugăciune.
- 1985 – Revine la Mănăstirea Sihăstria, unde rămâne până la sfârșitul vieții.
- 18 octombrie 1990 – Trece la Domnul la Mănăstirea Sihăstria. Este înmormântat în cimitirul mănăstirii.

Copilăria și tinerețea Sfântului Părinte Paisie Olaru

- Înainte de a intra în monahism, viața Părintelui Paisie Olaru (născut Petru Olaru) a fost simplă, smerită și profund religioasă, trăită în duhul satului românesc tradițional:
- Copilăria și familia: S-a născut pe 20 iunie 1897 în satul Stroiești, județul Botoșani, într-o familie de țărani evlavioși. Părinții săi, Ioan și Ecaterina Olaru, erau oameni simpli, dar cu credință puternică. Petru era cel mai mic dintre cei cinci frați.
- Educația: A învățat să citească și să scrie în școala primară din satul natal. De mic copil era atras de viața duhovnicească – îi plăcea să meargă la biserică, să se roage și să citească din cărți bisericești.
- Tinerețea: Nu a avut o viață lumească agitată. Era retras, blând, muncitor și foarte evlavios. Se ocupa cu munca câmpului și ajuta în gospodărie. De tânăr, simțea chemarea spre viața monahală.
- Primii pași spre călugărie: După ce a implinit 24 de ani, în 1921, a decis să își dedice viața în întregime lui Dumnezeu și a plecat la Schitul Cozancea, aflat în apropierea locului natal.
- Viața sa de dinainte de călugărie a fost caracterizată de smerenie, curăție și o chemare interioară puternică spre Dumnezeu, ceea ce a făcut trecerea la viața monahală una firească și profundă.

Viața după intrarea în mănăstire

Viața Părintelui Paisie Olaru la mănăstire a fost una de adâncă smerenie, rugăciune neîncetată și ascultare. Iată cum a decurs parcursul său monahal:

- Schitul Cozancea (1921–1947): A intrat în monahism în anul 1921, la Schitul Cozancea, un loc retras și liniștit, aflat în pădurile din județul Botoșani.
- A fost călugărit în 1922, primind numele Paisie. A trăit aici 26 de ani, într-o viață aspră, cu mult post, rugăciune și ascultare, formându-se duhovnicește sub îndrumarea unor călugări iscusiți.
- Era cunoscut deja pentru blândețea și smerenia sa, iar mulți îl căutau pentru sfat duhovnicesc.
- Mănăstirea Sihăstria (1947–1972): În 1947, la chemarea Părintelui Cleopa, s-a mutat la Mănăstirea Sihăstria, județul Neamț.
- A fost numit duhovnicul obștii, slujind cu răbdare, blândețe și discernământ.
- În această perioadă a spovedit mii de oameni – atât călugări, cât și credincioși mireni.
- Era cunoscut pentru vorbele sale simple, dar pline de duh: „Măi copile, să fii cuminte, să te rogi, să ai smerenie și răbdare!”
- 3. Pustnic la Sihla (1972–1985)
- Din cauza sănătății fragile, s-a retras în pustia Sihlei, într-o chilie din pădure, unde a trăit în izolare și rugăciune timp de 13 ani.
- A continuat să primească oameni, dar în liniște, fără zărvă, ca un adevărat sihastriu.
- 4. Întoarcerea la Sihăstria (1985–1990)
- În ultimii ani, a fost adus înapoi la Mănăstirea Sihăstria, unde a fost îngrijit cu dragoste de obște.
- A continuat să fie un far duhovnicesc până la moartea sa, pe 18 octombrie 1990.
- Viața lui a fost un model de sfințenie trăită în taină, cu dragoste față de oameni și o rugăciune profundă și continuă. Mulți îl consideră un sfânt necanonizat al Bisericii Ortodoxe Române.

Prietenia dintre Sfântul Părinte Cleopa și Paisie

Prietenia dintre Părintele Cleopa Ilie și Părintele Paisie Olaru este un exemplu remarcabil de legătură duhovnicească profundă, întemeiată pe iubirea de Dumnezeu, smerenie și ajutor reciproc în viața monahală. Părintele Cleopa Ilie și Părintele Paisie Olaru au fost două dintre cele mai luminoase figuri ale monahismului românesc din secolul XX, amândoi legați de Mănăstirea Sihăstria din județul Neamț. Relația lor era mai mult decât o împlănită prietenie – era o frățietate duhovnicească bazată pe respect profund, rugăciune și sprijin reciproc în revoința duhovnicească.

Elemente esențiale ale prieteniei lor:

- Respect și ascultare reciprocă: Deși Părintele Cleopa era cunoscut ca predicator și stareț, iar Părintele Paisie ca un mare duhovnic smerit, cei doi se consultau deseori și își cereau sfaturi, mai ales în probleme duhovnicești.
- Smerenie adâncă: Amândoi trăiau în smerenie profundă. Părintele Paisie evita adesea să iasă în evidență, trăind în rugăciune și liniște, iar Cleopa avea un respect aparte pentru această viață tăcută și plină de har a prietenului său.
- Sprijin în vremuri grele: În timpul prigoanelor comuniste asupra mănăstirilor, cei doi și-au oferit susținere reciprocă. Când Cleopa a fost nevoit să se retragă în munți, părintele Paisie a fost un sprijin duhovnicesc constant.
- Complementare reciprocă: Cleopa era cunoscut pentru cuvântul puternic, de foc, iar Paisie pentru blândețea și duhul său liniștit. Împreună, transmiteau o imagine completă a trăirii ortodoxe: asceză, rugăciune, predică și duhovnicie.

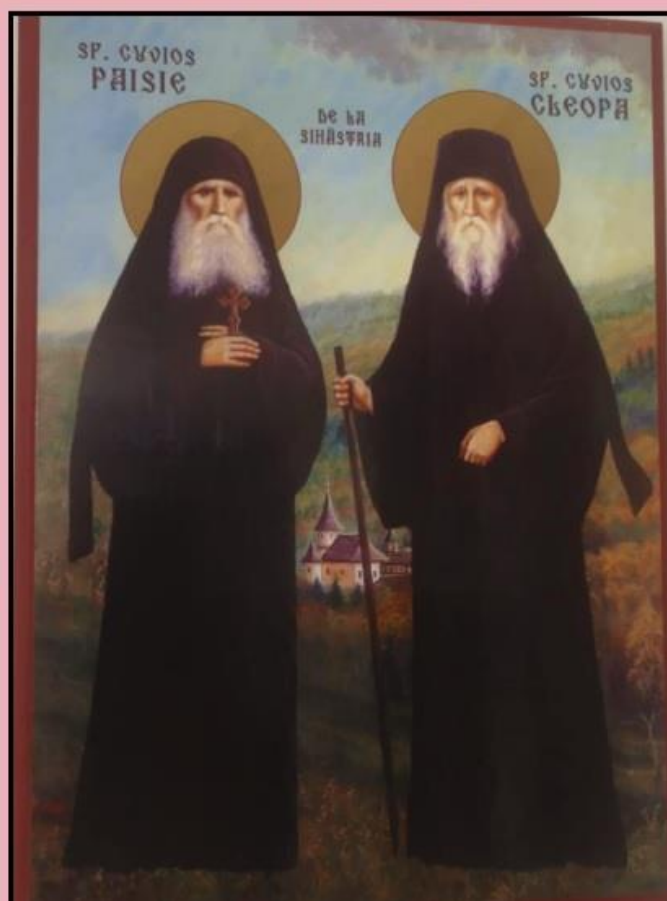
Cuvânt de încheiere

Pelerinajul este o călătorie specială pe care oamenii o fac ca să se apropie mai mult de Dumnezeu. Este diferit de o excursie obișnuită, pentru că nu mergem doar ca să vedem locuri frumoase, ci ca să ne rugăm, să ne liniștim sufletul și să fim mai buni.

Oamenii merg în pelerinaj pentru că vor să-și găsească pacea interioară. De multe ori, în viața de zi cu zi, suntem grăbiți, obosiți sau supărați. La mănăstiri, e liniște, e rugăciune și e o atmosferă care te ajută să te simți mai aproape de Dumnezeu. Acolo putem să ne rugăm mai cu înimă și să cerem iertare pentru greșelile noastre.

Mănăstirea Cozancea este un loc minunat unde mulți oameni merg să se roage. Este înconjurată de natură, de păduri și aer curat. Totul e liniștit, iar călugării care trăiesc acolo se roagă zi și noapte pentru toți oamenii. La Cozancea putem învăța cât de important este să fim buni, cuminiți și să nu uităm de Dumnezeu.

Pelerinajul ne ajută să fim mai buni, mai blânzi și să învățăm să mulțumim pentru tot ce avem. De aceea, este bine ca, din când în când, să mergem în astfel de locuri, la întâlnirea cu Dumnezeu. Canonizarea Sfinților Părinți este un motiv în plus ca pelerinii să și poarte pașii spre Mănăstirea Sihăstria unde "locuiesc" cei doi noi Sfinți ai Bisericii Ortodoxe Române: Cleopa și Paisie. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Bibliografie:

1. Wikipediaihastru.mmb.ro/parintele-paisie-olaru-1897-1990
Google
2. <https://doxologia.ro/viata-parintelui-paisie-de-la-sihastru>
3. <https://basilica.ro/11-citate-despre-boala-de-la-parintele-paisie-olarul-cel-smerit/>

Sfânta Liturghie –centrul vieții creștine

Stancu Luca Cristian, clasa a VIII-a
Dincă Mihai Cristian Constantin, clasa a VIII-a
Prof. Ghețu Nuțica
Școala Gimnazială Nr.1 Afumați, jud. Ilfov

Sfânta Liturghie –centrul vieții creștine

**Proiect
realizat de:**

Elevi: Stancu Luca Cristian
Dincă Mihai Cristian Constantin

Profesor îndrumător Religie și TIC: Ghețu Nuțica
Școala Gimnazială Nr.1 Afumați

Introducere

Viața creștină autentică este centrată pe comuniunea cu Dumnezeu, iar această comuniune își atinge forma deplină în Sfânta Liturghie. Aceasta este cea mai importantă slujbă a Bisericii Ortodoxe și cea mai profundă experiență spirituală a credinciosului. Nu este doar o amintire a jertfei lui Hristos, ci o participare reală, vie, actuală la aceasta.

„Adevărat, adevărat vă spun: dacă nu mâncați Trupul Fiului Omului și nu beți Sângele Lui, nu aveți viață în voi” (Ioan 6, 53). Aceste cuvinte ale Domnului ne arată că participarea la Sfânta Liturghie este condiția fundamentală pentru viața veșnică.

Conținutul acestei prezentări

- 01** Originea Sfintei Liturghii
- 02** Sfânta Liturghie - temei teologic și spiritual
- 03** Componentele și simbolismul Sfintei Liturghii
- 04** Importanța unei prezențe active și constante
- 05** Liturghia – izvor de formare spirituală și comuniune

01

Originea Sfintei Liturghii

Rădăcini biblice

La Cina cea de Taină, Mântuitorul a instituit Euharistia:
„Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu... Beți dintru acesta toți,
căci acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți
se varsă spre iertarea păcatelor” (Matei 26, 26-28).

Această instituire este fundamentul Sfintei Liturghii. Ea este
porunca directă a lui Hristos de a repeta această lucrare sfântă:
„Aceasta să faceți spre pomenirea Mea” (Luca 22, 19).

Practica Bisericii primare

Primii creștini se adunau „în frângerea pâinii și în rugăciuni”
(Faptele Apostolilor 2, 42), arătând că Euharistia era centrul vieții
comunitare. Iar Sfântul Apostol Pavel subliniază seriozitatea
acestei Taine:

„Cine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului cu
nevrednicie, vinovat va fi față de Trupul și Sângele Domnului” (1

02

Sfânta Liturghie -temei teologic și spiritual

Actualizarea Jertfei lui Hristos

Prin pogorârea Duhului Sfânt în timpul Liturghiei, jertfa lui Hristos este făcută prezentă:

„Hristos, venind Arhiereu al bunurilor celor viitoare... S-a adus pe Sine jertfă fără de prihană lui Dumnezeu” (Evrei 9, 11-14).

Aceasta jertfă nu este repetată, ci actualizată – o taină care transcende timpul.

Liturghia – anticipare a Împărăției

Prin Liturghie, Împărăția Cerurilor se face prezentă:

„Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Romani 14, 17).

De aceea, slujba începe cu cuvintele: „Binecuvântată este Împărăția...”, indicând faptul că Liturghia este o poartă către realitatea cerească.

Componentele și simbolismul Sfintei Liturghii

Proskomidia

În această parte, preotul pomenește pe cei vii și adormiți, împlinind îndemnul biblic:
„Rugați-vă unii pentru alții, ca să vă vindecați” (Iacov 5, 16).

Liturghia Cuvântului

Citirea Sfintei Scripturi este o chemare la convertire și credință:
„Credința vine prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Hristos” (Romani 10, 17).

Liturghia Euharistică

Este inima Liturghiei, unde darurile devin Trupul și Sângele Domnului:

„Paharul binecuvântării pe care-l binecuvântăm, nu este, oare, împărtășirea cu Sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este, oare, împărtășirea cu Trupul lui Hristos?” (1 Corinteni 10, 16)
Iar credincioșii se apropie cu evlavie, știind că „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viață veșnică” (Ioan 6, 54).

04

Importanța unei prezențe active și constante

Hristos ne spune:

„Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18, 20).

Participarea la Liturghie este o întâlnire reală cu El. De aceea, Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă:

„Să ne apropiem cu inimă curată, în plinătatea credinței” (Evrei 10, 22).

05

Liturghia – izvor de formare spirituală și comuniune

Liturghia educă sufletul și unește comunitatea:

„Noi, mulți fiind, un trup suntem în Hristos și fiecare suntem mădulare unii altora” (Romani 12, 5).

Această unitate se realizează în mod deplin la Sfântul Potir, când toți se hrănesc din aceeași Pâine:

„Fiindcă este o pâine, noi, cei mulți, un trup suntem” (1 Corinteni 10, 17).

Concluzie

Sfânta Liturghie este farul călăuzitor al vieții creștine. Prin ea ne unim cu Hristos, trăim în Duhul, ne hrănim sufletește și devenim parte vie din Biserică.

„Eu sunt pâinea cea vie, care S-a pogorât din cer; cine mănâncă din pâinea aceasta va trăi în veac” (Ioan 6, 51).

Viața fără Sfânta Liturghie este o viață ruptă de Izvorul harului. Dar prin Liturghie, creștinul trăiește o viață nouă, în Hristos, cu Hristos și pentru Hristos.

Vă mulțumim pentru atenția acordată!

✝

Bibliografie

<https://bibliaortodoxa.ro/> - verseturile extrase si puse in prezentare, accesat la 07.04.2025
<https://www.crestinortodox.ro/carti-ortodoxe/talcuirea-dumnezeiestii-liturgiei/> - Creștin Ortodox –
Tălcuirea Liturghiei, accesat la 07.04.2025
<https://doxologia.ro/sfanta> - liturghie-pecetea-dumnezeirii-viata-noastra-Doxologia – Liturgia în
viața Bisericii, accesat la 07.04.2025
<https://ortodoxia.md/> - Ortodoxia.md – Liturgia și Taina Euharistiei, accesat la 07.04.2025
<https://www.teologiepentruazi.ro/> - Teologie pentru azi – Liturgia și spiritualitatea ortodoxă

Mărturisitori români din secolul XX

Hogea Florentina, clasa a VII-a C

Horga Ambrozie, clasa a V-a B

Toflea Matei, clasa a VII-a C

Buga Cristina, clasa a VII-a B

Prof. Toma Marian

Prof. Toflea Daniela

Școala Gimnazială Berchișești, Suceava, Jud. Suceava

BASILICA.RO

Anul Centenar al Patriarhiei Române

1. Generalități

Mărturisitorii din temnițele comuniste, trăitori ai rugăciunii, care au trecut prin închisoare ca niște flăcări, ne sunt modele de maximă trăire și rugăciune în cele mai crunte încercări, nouă celor din vremurile de astăzi! Acești martiri ne îndeamnă să privim spre Hristos, să-I cerem să ne ajute să ridicăm crucea pentru a-L urma cu adevărat în toate zilele vieții noastre, așa cum au făcut-o ei. Închisorile, aceste temnițe ale spiritualității tineretului nostru, ne prezintă chipuri vrednice de sinaxare ce s-au identificat cu rugăciunea și chemarea permanentă a numelui lui Hristos așa cum părinții pustiei, anahoreții, o făceau în epoca de aur a creștinismului.

Prin definiție, martirul este o persoană care îndură chinuri sau suferă moarte pentru o idee sau convingerile sale, pentru apărarea unei credințe religioase. Același înțeles îl are și cuvântul mucenic. Actul de suferință al martirului se numește martiriu sau martiraj. Martirii sunt cei care au avut curaj să înfrunte moartea pentru a-L mărturisi pe Hristos. Ei sunt aleșii Domnului care au urmat pe Hristos până la moarte.

Întâiul martir creștin a fost Sfântul arhidiacon Ștefan. Istoria Bisericii lui Hristos, reflectată și prin calendarul creștin - ortodox este plină de martiri și mucenici. Și în temnițe au fost rânduiți astfel de oameni ai lui Dumnezeu.

Ultimele decenii pe care le-a trăit poporul nostru a fost plină de evenimente în care societatea a arătat o structură asemănătoare unei citadele. De aceea mucenicia martirilor anticomuniști cu cea a primelor secole creștine, în sensul superiorității celei dintâi.

În perioada comunistă s-a dorit o exterminare a tot ceea ce este românesc, intelectual și creștin, securitatea realizând chiar o tipologie a pedepsei și a suferinței.

Prea Sfintei Justian Chiara spunea : " Cea mai profundă rană pe care o port în suflet este suferința pe care acești oameni nevinovați au răbdat-o în pușcăriile comuniste din România."

2. Cele trei "stagii" ale suferinței pe drumul Golgotei suferinței jertfelnice.

i) Asumarea credinței. Grupul „misticilor” de la Aiud

Preluarea totală a puterii de către generalul Antonescu în urma evenimentelor din 21-24 ianuarie 1941 va scoate Mișcarea Legionară în afara legii. Astfel, apartenența sau contactul cu membrii acesteia erau incriminate penal. În acest context, în pușcăriile antonesciene ajung mii de legionari. Printre aceștia se numără și membrii „Grupului misticilor”, numit astfel în mod denigrator de către administrația penitenciarului, s-a evidențiat în universul carceral prin preocupările eminamente spirituale ale membrilor săi, condamnați pentru activitatea desfășurată în cadrul Frățiilor de Cruce, organizația de tineret a Mișcării Legionare.

În condițiile grele de detenție din temnița Aiudului, deținuții îl (re)descoperă pe Hristos, constituind o veritabilă comunitate, în care solidaritatea (ajutorul alimentar, asistența medicală, suportul moral) și dezbaterile culturale (lecturi filosofice – Pascal, Bulgakov, Berdiaev, Papini) au jalonat viața cotidiană a celor închiși. „pentru care preocuparea de câpătăi era cea sufletească”.

ii) Desăvârșirea spirituală. Episodul Târgu-Ocna

În 1 iunie 1950 un grup de deținuți printre care se numărau Valeriu Gafencu, Ioan Ianoșide, Gheorghe Jimbolu²¹ era transferat de la închisoarea Pitești în penitenciarul-sanatoriu Târgu-Ocna. Târgu Ocna a stat sub spectrul reinnodării procesului de reeducare. În fața acestor perspective, deținuții transferați de la Pitești, care cunoscuseră „jadal reeducărilor” au reacționat, coalizându-se atât împotriva reeducatorilor cât și a administrației. Strângerea legăturilor dintre deținuți a fost posibilă în contextul noilor condiții de detenție, mai „umane” față de cele de la Pitești.

Consolidarea acestor relații a reprezentat principala coordonată a deținuților de la Târgu Ocna. Modalitățile utilizate au fost diverse: îngrijirea celor bolnavi, ajutorul alimentar acordat acestora, „conferințele”, recitarea poeziilor, a colindelor cu ocazia Crăciunului, dezbaterile situației internaționale sau discuții cu caracter politic în care era criticat regimul comunist. Dintre toate acestea s-a evidențiat viața spirituală, care ne înfățișează deținuții ce își asumă dimensiunea martirică a suferinței, ca expresie a desăvârșirii personale. Sintagma „legionar mistic-religios” a reprezentat perspectiva în care administrația a dorit să instrumenteze viața religioasă, manipulare care atinge apogeul prin asimilarea expresiei „Doamne Ajută” ca fiind „salut legionar”.

iii) Condamnarea credinței. Procesul din 1959

Procesul se constituie într-un exemplu concludent al represiunii împotriva credinței camuflată în spatele acuzațiilor politice. Se relevă astfel identitatea reală a martirilor, a căror suferință pentru Hristos era asimilată unei activități legionare. Regimul practic în mod conștient această manipulare pentru a conspira scopurile ultime ale represiunii – de creștinarea omului.

Închisorile comuniste-jertfă și sfințenie

Comunismul nu este decât prezența Satanei pe pământ, iar comuniștii au făcut din ideologia lor, o religie; această religie, în opoziție cu cea creștină, nefiind decât religia urii, a minciunii și a crimei, ridicate la rangul de "virtute". Și nu se răspândește decât prin minciună, neîncredere, teroare și frică. Pe plan spiritual, este dezumanizarea omului, iar pe plan material, mizerie, foamete și lipsă (Mihai Rădulescu, Istoria literaturii de detenție la români, Memorialistica reeducării, Vol I, Ed. Ramida, 1998, p. 91)

Fiind arestați oameni din toate categoriile sociale și de toate vârstele, autoritățile au „specializat” închisorile: la Pitești-studenții, numită de un supraviețuitor "paroxismul nebuniei comuniste" (Pr. Dr. Asist. Gheorghe I. Drăgulin, Victimele pușcăriilor comuniste și ale revoluției în atenția aghiografului contemporan, în "Biserica Ortodoxă Română", nr. 7-9/1991, p. 93), la Târgșor-elevii, numită și „Închisoarea ingerilor”, la Gherla-muncitorii, la Aiud sau „mica Filocalie a temniței” (Ioan Cristinel Teșu, Rezistența prin cultură și credință, în sistemul concentraționar românesc, în „Teologie și Viață”, nr. 9-12/2017, p. 8), Râmnicu-Sărat și Sighetul Marmației, Galați-intelectualii.

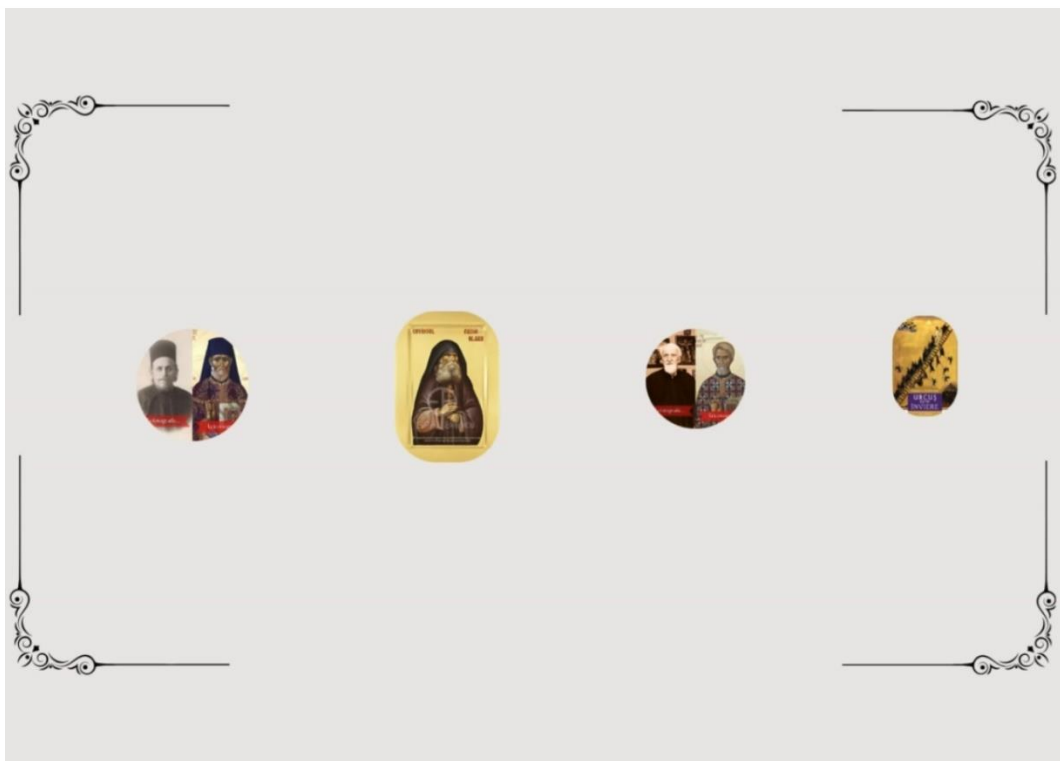
Mulți preoți au știut să transforme "închisoarea în altar", fiind cuprinși de o bucurie uimitoare când, puși în lanțuri în închisoare, și-au adus aminte de Sfântul Petru care de asemenea a fost pus în lanțuri și bătut pentru credința în Hristos. Altă dată, bătuți de gardieni cu cruzime, fără vreun motiv, se întorceau spre acela și îl binecuvânta: "Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos să te ierte pe tine fiule duhovnicesc după nume și să-ți șteargă ție păcatele". (Vasile Manea, Cicerone Ionițoiu, Martiri și mărturisitori ai bisericii din România (1948-1989), Ed. Patmos, Cluj-Napoca, 1999, p.53)

Mărturisitori ai Cuvântului ca cei ce sunt "cuvinte cuvântătoare"

Mărturisitorii din temnițele comuniste, trăitori ai rugăciunii, care au trecut prin închisoare ca niște flăcări sunt modele de maximă trăire și rugăciune în cele mai crunte încercări, nouă celor din vremurile de astăzi! Acești martiri ne îndeamnă să privim spre Hristos, să-I cerem să ne ajute să ridicăm crucea pentru a-L urma cu adevărat în toate zilele vieții noastre, așa cum au făcut-o ei. Închisorile, aceste temnițe ale spiritualității, ne prezintă chipuri vrednice de sinaxare ce s-au identificat cu rugăciunea și chemarea permanentă a numelui lui Hristos așa cum părinții pustiei, anahoreții, o făceau în epoca de aur a creștinismului.

În cele ce urmează, voi prezenta câteva chipuri de sfinți ce au urcat Golgota pământului românesc, prelungire a Golgotei Mântuitorului Iisus Hristos și transformată în urcuș spre Înviere!

3. "Nori de mărturie" ale sfînteniei mărturisitoare

Focarele duhovnicești, condensate în jurul unor „aventurieri pe continentul spiritului” provocau alerta Securității care disloca adevărate armate de agenți, angrena sofisticate mecanisme de urmărire, supraveghere, intimidare, destabilizare și eradicare a tuturor celor implicați, în final soldându-se cu arestări masive și condamnări drastice. Teroarea se generalizase în spațiul lagărului comunist ca „mijloc rațional și obișnuit de guvernare”.

a) Sfântul Cuvios Mărturisitor Sofian de la Antim - Harismaticul duhovnic și „Mielul” Rugului Aprins (16 septembrie)

Motto: „Nu știu creștin care să nu fie și mistic în același timp.”

Numit „apostolul Bucureștilor” (Cleopa Ilie), este închinat Sfântului Cuvios Serghie, sub auspiciile căruia tatăl său vine din război nevătămat

Dornic să-și clădească viața pe cuvântul Evangheliei intră la vârsta de 14 ani în monahism, începând cu Schitul Rughi, trecând apoi pe la Cernica, unde-și va cultiva talentul picturii, la mănăstirile din Basarabia, ca-n finalul vieții să-l întâlnească la „Universitatea filocalică” de la Mănăstirea Antim, numită și Mișcarea isihastă a Rugului Aprins.

Anii grei de prigoană ateistă (1950-1958), îl vor găsi pe părintele Sofian purtând jugul stăreției la Mănăstirea Antim, Plumbuita, Neamț, iar cu sufletul sfînit în mirul suferinței îl găsim condamnat într-un proces formal alături de alți membri ai Lotului „Teodorescu Alexandru” pe data de 8 noiembrie la 16 ani de muncă silnică...sub ghearele fiarei roșii trupul plîpând al Sfântului Cuvios Mărturisitor Sofian fereca sub tăceri înțeleștate zăvoarele temnițelor Jilava și Aiud, dar... așa cum el însuși afirmă „suferința era un canon pentru care nu se revolta”.

După eliberare, până în 1967, se va dăruia picturii și culturii la Mănăstirea Plumbuita și Antim, „cea mai apropiată sufletului său”, fiind un model de păstor, vrednic urmaș al Sf. Antim Ivireanul, ctitorul Mănăstirii Antim.

În data de 14 septembrie, 2002, în chiliile de la Mănăstirea Sfântul Antim, Sfântul Părinte și-a luat rămas bun de la fiii săi duhovnicești pentru a se va odihni în bucuria veșnică a Domnului, pentru a lăsa în inimile tuturor și nouă prin ei, testamentul viu pecetluit nu prin vorbe, ci prin faptele de sfîntenie ale propriei vieți.

b) Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae- Patriarhul teologiei dogmatice ortodoxe (4 octombrie)

Motto: „Iubirea e tare pentru că poate merge până la moarte.”

Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a fost o personalitate marcantă a Ortodoxiei – profesor de teologie, dogmatist, filosof, istoric, ziarist și traducător. De-a lungul celor 90 ani de viață, renumele de cel mai mare teolog al secolului al XX-lea i-a fost confirmat cu prisosință prin opera sa, prin respectul și prin recunoașterea celor mai mari instituții academice ale lumii.

Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae s-a născut în ziua de 16 noiembrie 1903 în Vlădeni, județul Brașov.

Tânărul Dumitru a urmat cursurile Liceului confesional umanist „Andrei Șaguna” din Brașov. În 1922 a primit o bursă la Universitatea din Cernăuți. După un an a părăsit Universitatea, pentru a se înscrie la cursurile Facultății de Litere din cadrul Universității din București. În Postul Mare din anul 1924 s-a întâlnit cu mitropolitul Nicolae Bălan, care i-a oferit o bursă la Centrul Mitropolitan din Sibiu. În 1927 a terminat anul IV la Cernăuți și a susținut licența în Teologie, sub conducerea profesorului Vasile Loichiță, cu lucrarea Botezul copiilor. Apoi, a primit o bursă pentru studii de specializare la Atena.

În toamna anului 1928 a susținut, la Cernăuți, teza de doctorat cu titlul: Viața și opera patriarhului Dosoftei al Ierusalimului și legăturile lui cu Țările Românești, sub îndrumarea aceluiași profesor Loichiță. Centrul Mitropolitan din Sibiu i-a oferit o bursă pentru Bizantinologie și Dogmatică. A plecat la München pentru semestrul de iarnă, urmând seminarul de Istorie și filologie bizantină al profesorului August Heisenberg, tatăl celebrului fizician.

În ianuarie 1929 a plecat să studieze la Berlin, având profesori pe Hans Lietzmann și Reinhold Seeberg, apoi la Paris și la Belgrad, pentru studii de Bizantinologie și Dogmatică și documentare asupra operei originale a Sfântului Grigorie Palama.

La întoarcerea în țară a fost încadrat profesor suplinitor la catedra de Teologie fundamentală a Academiei Teologice „Andreiene”. În decursul a 17 ani de activitate didactică, a predat Teologie Dogmatică, Apologetică, Pastorală și Limba Greacă.

În 5 octombrie 1930, Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae s-a căsătorit cu Maria Mihai.

Pe 8 octombrie 1931, Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a fost hirotonit diacon, în 1932 a devenit profesor titular provizoriu la Academia Teologică din Sibiu, iar pe 25 septembrie 1932 a fost hirotonit preot.

La 1 ianuarie 1934, părintele Stăniloae a fost numit redactor responsabil al ziarului Telegraful Român, funcție îndeplinită vreme de 12 ani. În acest context, l-a cunoscut pe Nichifor Crainic, legându-se o prietenie deosebită.

În iunie 1936, Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a fost numit rector al Academiei Teologice din Sibiu, funcție în care a profestat timp de zece ani. În 1938 a apărut, la Sibiu, lucrarea fundamentală Viața și învățătura Sfântului Grigorie Palama.

În 1946, la presiunea autorităților comuniste, Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a fost nevoit să-și încheie mandatul de rector – dar a mai rămas profesor pentru încă un an. Atunci a apărut la Sibiu primul volum din traducerea Filocaliei. În același timp, părintele a fost transferat la Facultatea de Teologie a Universității din București, urmându-l la catedra de Teologie ascetică și mistică pe Nichifor Crainic. În 1947 a apărut volumul al doilea al Filocaliei, iar în 1948, volumele 3 și 4.

Din 1950, Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a participat la întâlnirile organizate de Rugul aprins - unde a conferențiat de câteva ori, fără să facă parte din grupare.
Prin sentința 125 din 8 noiembrie 1958 părintele Stăniloae a fost condamnat la 5 ani muncă silnică și 5 ani degradare civică. A fost închis la Aiud, în 20 octombrie 1960 a fost transferat la Jilava și din nou la Aiud în martie 1962. De aici, el a fost eliberat în data de 15 ianuarie 1963, în urma decretului de grătiere nr. 5/1963, fiind reintegrat în rândul profesorilor de la Institutul Teologic.

Rămâne însă întrebarea: de ce a fost arestat părintele Stăniloae? De ce abia în 1958 și nu imediat după 1948, dacă activitatea lui era atât de gravă? Cert este că destinul său seamănă foarte bine cu al altui mare profesor al Institutului Teologic din București, și anume Teodor M. Popescu. Nici acesta nu mai fusese arestat în anii precedenți. La fel și Teodor Popescu și a fost anchetat în ianuarie 1959 fără o motivație clară, tot ca legionar, condamnat și si-a ispășit pedeapsa la Aiud, fiind eliberat tot pe 15 ianuarie 1963! Mai mult, în dosarul de penitenciar al lui Stăniloae, există o adresă din 13 august 1962 prin care D.G.P.C.M. cere comandantului de la Aiud câte o adevărită caracterizare despre fiecare dintre cei doi: Dumitru Stăniloae și Teodor M. Popescu. Aceste lucruri ne fac să credem că ei au fost arestați cu scopul de a îndepărta pe cei mai buni profesori ai Institutului și a lovi indirect în Patriarhul Justinian, care îi proteja. Legătura cu „Rugul Aprins” a fost în cazul lui Stăniloae numai un pretext. Ambii profesori erau în primul rând cărturari, fără implicări notabile în viața politică, pentru care se pare nu aveau înclinație. Amândoi au avut în perioada interbelică tendințe naționaliste, dar au tratat problema la modul pur teoretic, fără a fi legați de o doctrină politică anume. După 1945 amândoi își făceau datoria la catedră fără a supăra pe nimeni. Mai mult, ambii scriseseră și unele articole de completare la adresa puterii comuniste, cum făcea multă lume, continuând însă să învețe pe studenți la modul cât se poate de serios valorile perene ale credinței creștine. În condițiile isteriei de la sfârșitul anilor '50, atât Stăniloae și cât și Popescu au fost arestați tocmai pentru autoritatea lor științifică, de care unii se puteau folosi, pentru a-și legitima din punct de vedere teologic unele atitudini. Faptul e valabil și azi, mulți ascunzându-se sub pulpana celor doi uriași teologi. Astfel că, desi ei nu și-au făcut decât datoria de profesori, la un moment dat au fost considerați un potențial pericol pentru putere comunistă și au fost arestați.

Anchetatorii comunisti au redus opera celor doi teologi la o apologie a naționalismului. Procusti contemporani îi limitează și ei la acestea, dar și la unele compromisuri față de Cezar în anii comunismului. Operele majore a celor doi transcend însă inevitabilele „căderi în timp”, fiind mărturisiri viguroase ale puterii credinței în Hristos. Cine contestă acest lucru se coboară pe sine la nivelul unui anchetator penal de Securitate din anii '50.

Temnița i-a fost catedra de teologie. „Neamul românesc a trecut prin multe momente grele în istoria sa, dar a răzbit și a biruit întotdeauna prin credința în Dumnezeu și prin speranța în triumful final al binelui. Așa se va întâmpla și acum. Să răbdăm cu tărie și smerenie suferința ce ni s-a dat.”, spunea Părintele. Această mărturisire a Părintelui sună ca un testament.

A fost eliberat abia după cinci ani, în ianuarie 1963. De atunci, a lucrat ca funcționar la Biblioteca Sfântului Sinod și din octombrie a revenit la catedră.

În 1965 a fost solicitat să scrie articole și studii de către cei care-l cenzuraseră înainte – dorind acum să se prezinte în Occident imaginea „libertății religioase”. În 1968, părintele a fost invitat la Freiburg și Heidelberg pentru conferințe. În 1960 a conferențiat la Oxford, în 1971 a mers la Vatican, ca membru al delegației Bisericii Ortodoxe Române.

În 1973 a ieșit la pensie, dar a rămas profesor consultant pentru cursul de doctorat. În 1976 a apărut Filocalia, volumul 5, iar în 1977 au fost publicate volumele 6 și 7 – urmând ca, în 1979 să apară volumul 8, în 1980 volumul 9, în 1981 – volumul 10. Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a devenit membru corespondent al Academiei Române în 1990 și, tot atunci, a apărut Filocalia, volumul 11. În 1991 a devenit membru titular al Academiei și s-a publicat volumul 12.

De-a lungul timpului, numeroase alte lucrări au văzut lumina tiparului, iar părintele Dumitru Stăniloae a primit titluri de onoare din partea mai multor universități din lume.

A trecut la cele veșnice la 90 de ani, în ziua de 5 octombrie 1993.

c) Sfântul Cuvios Mărturisitor Arsenie de la Prislop - slujitor al Domnului, un slujitor pentru oameni (28 noiembrie)

Motto: „Numai atâta mângâiere putem aduce între oameni, câtă amărăciune putem bea în locul celor ce vrem să-i mângâiem.”

În multe momente din istoria creștinismului găsim părinți pe care Dumnezeu i-a învrednicit cu harul iubirii de oameni, precum ne îndeamnă Mântuitorul nostru. Din iubire pentru creația Sa, Dumnezeu a dat oamenilor modele duhovnicești care să conducă credincioșii pe Calea cea bună. Un astfel de model este părintele Arsenie Boca. Părintele Dumitru Stăniloae îl numește pe Arsenie Boca „ctitor de frunte al Filocaliei românești”.

Arsenie Boca (n. 29 septembrie 1910, Vața de Sus, România – d. 28 noiembrie 1989, Sinaia, Prahova, România) cu născut în Biserica Ortodoxă Română drept Sfântul Cuvios Mărturisitor Arsenie de la Prislop a fost un ieromonah, teolog și artist plastic (muralist) ortodox român, stareț al Mănăstirii Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus și apoi duhovnic al Mănăstirii Prislop. Autoritățile au intrat în panică datorită masei imense de credincioși care mergeau în pelerinaj, hotărându-se astfel diminuarea fenomenului, prin arestarea celui căutat pentru îndrumările duhovnicești. Maica Zamfira Constantinescu, spunea referitor la cele întâmplate cu Sfântul Ardealului: „Părintele a fost cercetat întotdeauna pentru popularitatea pe care a avut-o, fiindcă se bănuia că acolo unde este adunare de oameni trebuie să fie și instigație”. A fost unul din martorii gulagului comunist, închis la Securitatea din Brașov, dus la Canal, închis la Jilava, București, Timișoara și la Oradea, fiind „acolo la Securitate un stâlp de lumină pentru sufletele chinuite și desperate”.

A pictat biserica din Drăgănescu (la 25 km de București), precum și icoana Maicii Domnului cu Pruncul din altarul Bisericii Sfântul Elefterie din București. Arsenie Boca este considerat de unii din ucenicii săi ca fiind cel mai mare duhovnic român al secolului al XX-lea. La mormântul său de la Mănăstirea Prislop din Țara Hațegului, se perindă zilnic sute de pelerini.

d) Sfântul Cuvios Paisie de la Sihăstria (2 decembrie)

"Acea căsuță de sub stânci" în care locuia Părintele Paisie de când venise la Schitul Sihla de la Mănăstirea Sihăstria, se pare că tare i se mai potrivea. Aveai impresia că „erai la marginea lumii” și că între el și lumea noastră exista un „prag”. Iar acel „prag” ne trecea dincolo, într-o lume numai a lui Dumnezeu, unde este sfințenie... De aceea i se spunea „Părintele Paisie de la Sihla”. Aveai impresia, că dintotdeauna acolo a trăit și că este rupt din acel petec de cer...

Născut în satul Stroiești, comuna Lunca, jud. Botoșani, sub numele de Petru pe care l-a primit de la nașii săi la Sfântul Botez, din părinți credincioși, părintele Paisie își urmează chemarea.

Citind din Viețile Sfinților pe care le-a primit la școală, s-a îndrăgostit de viața Sfântului Sava cel Sfințit. În armată se ruga lui Dumnezeu să-l scape, ca să devină monah. După armată pleacă la Schitul Cozancea (1917), acolo luându-l ca duhovnic pe ieromonahul Calinic Șuțu „mare nevoitor și lucrător al rugăciunii”.

În anul 1922 (la 25 de ani) Părintele a fost tuns în monahism. Pe atunci se gândea să ajungă pustnic în Munții Neamțului. În 1925, urcă la Schitul Sihla, unde locurile mișunau de sihăștri și unde petrece mai multe zile. Astfel i se întărește monahului Paisie dorul de viață pustnicească. Neavând blagoslovenie pentru a se retrage la Sihla, Părintele Paisie află în apropierea Cozancei o poieniță, unde se retrage „pentru rugăciune și liniște”. Părintele Paisie era legat „cu inima” cel mai mult de Părintele Cleopa care, întorcându-se din armată, a trecut pe la Cozancea să ia binecuvântare.

Părintele Paisie, după ce este hirotonit diacon în 1943, iar în 1947 preot, devine egumen la Schitul Cozancea unde rămâne puțin timp. În 1947-1948 vine la Sihăstria unde devin duhovnicul călugărilor din mănăstire. La Mănăstirea Sihăstria, Părintele Paisie Duhovnicul mânca o dată în zi și spovedea câte 30-50 de oameni zilnic, iar în posturi peste 100. Se odihnea doar câteva ore pe noapte, după miezul nopții. Învățăturile duhovnicești erau adevărate izvoare de binefacere pentru sufletele celor ce veneau să primească cuvinte de folos.

Despre Schitul Sihla „Sihlșoara noastră”, cum îl mai numea el, nicicând nu se sătura de povestit lucruri de mare folos celor ce-l ascultau. Părintele Paisie avea chipul blând, tăcut și smerit. I se vedea pe ochi și înfățișarea sa, pace, o liniște de negrăit, ce transmitea creștinului de lângă el chemare și iubire. Iubea brazil, animalele codrilor, liniștea sufletească și rugăciunea pentru care nu pregeta nimic, trecând uneori toată noaptea fără să se odihnească. Toți cei ce l-au cunoscut dintre care unii mai trăiesc în zilele acestea, mărturisesc că era un părinte cu o trăire duhovnicească înaltă.

Revenind în obștea Mănăstirii Sihăstria, din cauza piciorului drept fracturat, este imobilizat la pat în chilă sa. Cu toată suferința sa, a continuat să spovedească, primind și grupuri de credincioși, călugări, preoți, mireni, cărora le dădea sfaturi și binecuvântări. Și se învrednicise Părintele Paisie-Duhovnicul, de darul lacrimilor, pe care îl tăinau cu mare grijă.

În noaptea de 18 octombrie 1990, la orele 4 dimineața, în vârstă de 92 de ani, venerabilul duhovnic își dă sufletul în mâinile Domnului, înconjurat de ucenicii săi.

e) Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria, mărturisitor al lui Hristos și povestitor plin de har în Poiana credinței. (2 decembrie)

Motto: „Totmai în aceasta constă taina credinței în Dumnezeu. Totmai aceasta o face să fie puternică tare frumoasă, măntuitoare și vesnică. Să fi lovit și tu să-l săruți pe chinulor! Să fi condamnat la moarte și tu să te bucuri! Să fi ucis pentru Hristos și tu să ierți pe toți!”

Părintele Cleopa (pe numele de mirean, Constantin) s-a născut într-o familie de țărani, fiind al cincilea copil din cei zece ai familiei lui Alexandru Ilie. A urmat cursurile școlii primare din satul natal, făcând apoi trei ani de ucenicie duhovnicească la schimonahul Paisie Olaru, pustnic în Schitul Cozancea. În decembrie 1929 se alătură obștii schitului Sihăstria, alături de fratele mai mare, Vasile. Pe 12 decembrie 1932, de ziua Sfântului Ierarh Spiridon, sunt primiți în obștea schitului. În 1935 este luat în armată, în orașul Botoșani. În 1936 se reîntoarce la schit și este tuns în monahism pe 2 august 1937, primind numele călugăresc de „Cleopa. În 1947, Schitul Sihăstria este ridicat la rang de mănăstire, iar protosinghelul Cleopa Ilie este hirotesit arhimandrit, cu aprobarea patriarhului Nicodim Munteanu. Totodată, pentru că era căutat permanent de credincioși, părintele Cleopa era marginalizat, obligat să nu primească pe nimeni și să stea numai în chilă sa. Era urmărit de Securitate, pentru a stabili dacă face „propagandă mistică”, mai ales că se declarase împotriva „științei și culturalizării cetățenilor patriei”, prin afirmații conform cărora „teatrul, televiziunea și cinematograful ar fi dăunătoare vieții spirituale a credincioșilor”. Astfel, în 1948, se retrage pentru șase luni în pădurile din jurul Mănăstirii Sihăstria, iar pe 30 august 1949, arhimandritul Cleopa Ilie este numit stareț al Mănăstirii Slatina Suceava unde se transferă alături de 30 de călugări din obștea Mănăstirii Sihăstria, ca urmare a deciziei patriarhului Justinian Marina. Întemeiază la Mănăstirea Slatina o obște care numără peste 80 de persoane. Între 1952-1954, este urmărit de Securitate și se retrage în Munții Stănișoarei, împreună cu ieromonahul Arsenie Papacioc. Într-o caracterizare a Securității, despre părintele Cleopa se spunea: „A scris multe materiale de propagandă mistică. De către enoriașii din partea locului este cunoscut ca un făcător de minuni, cel mai bun duhovnic”, „se bucură de mare popularitate, cu multă influență atât în rândul călugărilor, cât și al cetățenilor care au auzit de el chiar din diferite localități din țară”; în jurul lui gravitează „elemente cunoscute cu trecut politic – foști legionari, condamnați, mistici”. După doi ani este readus în mănăstire, din dispoziția Patriarhului Justinian. În 1956, revine la metanie, iar în primăvara anului 1959, se retrage pentru a treia oară în Munții Neamțului, unde își petrece următorii 5 ani. Revine la Mănăstirea Sihăstria în toamna anului 1964, ca duhovnic al întregii obști, și povățuiește fără întrerupere atât călugări, cât și mireni, timp de 34 de ani. Încetează din viață pe 2 decembrie 1998.

Părintele Cleopa este un cioban vârnjos, aspru, care a crescut în mănăstire și a ajuns cea mai respectată figură a ascetismului și spiritualității ortodoxe. Nimeni nu-i este asemenea. Cu o minte strălucită, cu o memorie fabuloasă, cu un suflet uriaș, cu un dar deosebit al vorbirii, acest cioban a devenit o sinteză vie a tuturor Sfinților și Părinților răsăriteni. Este o cascadă de har, de înțelepciune și putere, ce se revarsă prin rugăciune puternică și prin cuvânt insuflat de Duhul Sfânt. Nu există un duhovnic mai deplin ca el. Este o personalitate impresionantă, vestită și peste hotare, căci unii străini au venit să îl întrebe ce-i harul. Dar harul este viu în el, lucrează și emană din el. În simplitatea lui nu strălucește decât harul Duhului Sfânt. Este uimitor.

Deși nu a ajuns în temniță, a stat ascuns într-un bordei din munți în toți acei ani ai furiei ateiste, căci Securitatea îl suspecta de legături cu "Rugul Aprins".

Părintele Cleopa este dovada vie a omului mistic. Este o personalitate întreagă, puternică, profund umană. Om cu adevărat om. Sfântul umblă printre noi – acesta este sentimentul pe care îl încerci în preajma părintelui Cleopa.

În concluzie, trebuie să subliniem că în urma Părintelui Arhimandrit Cleopa Ilie au rămas numeroși ucenici care îl poartă amintirea vie, scrieri duhovnicești pline de înțelepciune și modelul unui mare duhovnic în inima căruia a ars focul lăuntric al credinței. De asemenea, Sfântul Cuvios părinte Cleopa a uimit mereu prin simplitate și profunzime și că este unul dintre preoții și călugării persecutați sau martirizați de regimul comunist, canonizați în anul 2025, când Biserica Ortodoxă Română împlinește 140 de ani de autocefalie și 100 de ani de la obținerea statutului de Patriarhie, fiind cinstit în ziua de 2 decembrie.

f) Sfântul Cuvios Mucenic Gherasim de la Tismana (10 noiembrie)- stărețul sfânt și sfințitor, apologet al iubirii creștine

Motto: "Duhurile întinericului stăpânesc acum pe oameni, dar nu vă temeți. Hristos este aproape, cercetează lumea...iar lumea are nevoie de multă suferință (...)"

Sfântul Cuvios Mucenic Gherasim, desăvârșitor împlinitor al poruncii hristice de a ne iubi vrăjmașii, a agonisit în adâncurile sufletului său focul mistuitor al iubirii dumnezeiești pășind pe calea răstignitoare a suferinței fără să poticnească de sălbatică împotrivire a puterilor întunecoase, astfel încât prezența lui Dumnezeu i s-a întipărit în chip neșters pe trupul vieții „nu în lespezi de piatră, ci în lespezile de carne ale inimii” (2 Cor. 3:3)

Grigore, viitorul părinte Gherasim, s-a născut în ziua de 21 ianuarie 1912, în localitatea Poduri, județul Bacău, în familia creștinilor Elena și Grigore Ișcu, unde a și fost educat în credința creștină și în frica de Dumnezeu. După urmarea școlii, primi pași pe scara marilor renunțări o face intrând ca frate la Mănăstirea Bogdana, apoi, în robia Domnului sub jugul călugăriei și al preoției, îl întâlnim pe valea „raiului cu apă vie” a Tismanei. După ce este trimis ca preot misionar în Transnistria, revine în țară jertfindu-se pe altarul dragostei de Adevăr la Mănăstirea Tismana.

Sfântul Cuvios Mucenic Gherasim, desăvârșitor împlinitor al poruncii hristice de a ne iubi vrăjmașii, a agonisit în adâncurile sufletului său focul mistuitor al iubirii dumnezeiești pășind pe calea răstignitoare a suferinței fără să poticnească de sălbatică împotrivire a puterilor întunecoase, astfel încât prezența lui Dumnezeu i s-a întipărit în chip neșters pe trupul vieții „nu în lespezi de piatră, ci în lespezile de carne ale inimii” (2 Cor. 3:3)

Grigore, viitorul părinte Gherasim, s-a născut în ziua de 21 ianuarie 1912, în localitatea Poduri, județul Bacău, în familia creștinilor Elena și Grigore Ișcu, unde a și fost educat în credința creștină și în frica de Dumnezeu. După urmarea școlii, primi pași pe scara marilor renunțări o face intrând ca frate la Mănăstirea Bogdana, apoi, în robia Domnului sub jugul călugăriei și al preoției, îl întâlnim pe valea „raiului cu apă vie” a Tismanei. După ce este trimis ca preot misionar în Transnistria, revine în țară jertfindu-se pe altarul dragostei de Adevăr la Mănăstirea Tismana.

În seara liniștită a Crăciunului anului 1951, Sfântul Cuvios Mucenic Gherasim, fiind pe treapta desăvârșitei iubiri, se îndreaptă spre patul torționarului său mângâindu-l pe cap spunându-i că-l iubește din toată inima ca apoi, simțindu-și sfârșitul, cu mâinile așezate pe piept ca o cruce, să pășească pe tărâmul de lumină purtătoare a dumnezeirii.

4. Martirajul în societatea actuală

Sfântul Chiril al Alexandriei spunea : "Și Hristos a răbdat moartea pentru a nimici stăpânirea morții, ca să fie slăvit că Dumnezeu. Moartea înaintează așadar spre slava lui Dumnezeu, având ca țintă Învierea într-o strălucire; și smerenia pătimirii fiind depășită prin slava supremă, dispăre în neînțelegere"

Exemplul Mântuitorului este cel pe care trebuie să îl urmăm, însă în zilele noastre, deși Sinaxarele se vor popula cu creștinii prizonieri în țări precum Siria, câți dintre noi s-ar supune oare unei prigoane pentru numele lui Hristos?

La întrebarea – De ce nu mai are tineretul de azi puterea curajului de atunci ? (din perioada comunistă), părintele Justin Parvu răspundea: "Măi, era și un tineret venit din generații cu un sentiment creștin și național, cu spirit de sacrificiu, era o moștenire care se promova și în învățământ și în societate. Dar, în timp, s-au spălat toate ideile acestea frumoase, școala a fost deformată, familia a fost deformată, au pus man ape ierarhia Bisericii, încât nu mai are cine să sădească ceva sănătos. Apoi prin televiziune, calculatoare, și toată tehnica rămâi total dezarmat".

5. Concluzii

Scurta noastră referire la câteva dintre realitățile dureroase și zguduitoare ale prigoanei comuniste împotriva Bisericii și a credinței creștine, împotriva culturii și a spiritualității românești, manifestată prin închiderea, torționarea și, în numeroase cazuri, anihilarea reprezentanților ei de seamă, ne prilejuiesc o meditație profundă și concluzii nuanțate. Poate nicăieri omul nu experimentează mai bine tărâna Cuvântului ca acolo, între zidurile bine păzite ale închisorii. Cuvântul îi rămâne încă la dispoziție pentru a-și dovedi propria tărie, un mijloc de creație și de eliberare totodată. Prin Cuvânt, el se pune în armonie cu El, cu sursa inițială și ultimă a Creației.

O primă întrebare pe care trebuie să ne-o punem și asupra căreia este necesar să meditam este dacă și la ce au folosit aceste jertfe nevinovate. Răspunsul ni-l oferă tot unul dintre acești eroi și mărturisitori, Părintele Justin Părvu: „Acești sfinți ai închisorilor de la Aiud, Pitești, Gherla, din toate pușcăriile noastre, formează cea mai măreț și frumoasă coroană pentru împodobirea țării noastre înaintea lui Dumnezeu.

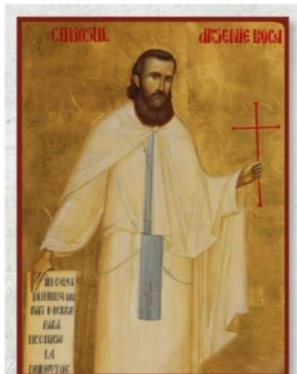
În numele unei serii de mărturisiri, putem să spunem că mărturisitorii, mai sus evocați, „au trecut de la luptă la jertfă, de la jertfă la iertare, de la iertare la iubirea vrăjmașului”, realizând o metamorfoză spirituală într-un modelul hristic, cel despre care Vladimir Ghika spunea că e „singurul care nu uită” și că au avut pe buze îndemnul testamentar a lui Mircea Vulcănescu: „Să nu ne răzbuună, dar să nu ne uitați!”.

La celebra întrebare a secolului acestuia: De ce nu toți mărturisitorii sunt sfinți?, vom răspunde că nu oamenii îi fac pe oameni sfinți, ci Dumnezeu îi face pe oameni sfinți, atunci când Vrea și Știe ca noi păcătoși să fim pregătiți să-I cinstim așa cum se cuvine.

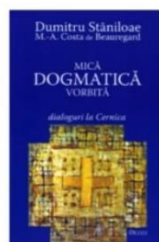
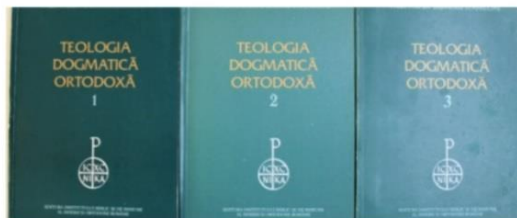
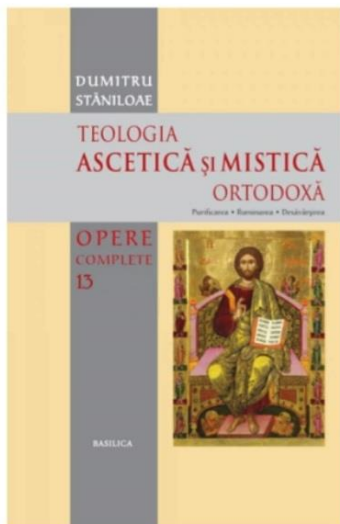
Bibliografie:

1. Justian Chira, Din temnite spre sinaxare, Editura Egumenita, București, 2008
2. Revista „Epifania” numărul 23, Decembrie 2012 - Februarie 2013
3. Acad. Alexandru Zub, Aspecte spirituale în închisorile comuniste, Iași
4. ***Mărturisitorii din închisorile comuniste, Minuni. Mărturii. Repere, Editura Areopag, București, 2012
5. ***Sfinții închisorilor și literatura carcerală - sinteza lucrărilor prezentate la Simpozionul Județean – Editura Casei Corpului Didactic, Bacău, 2017
6. ***Sfinții închisorilor, Editura Mănăstirea Paltin Petru Vodă, 2019
7. Ioan Ianolide, Înțoarcerea la Hristos. Document pentru o lume nouă, Editura Bonifaciu, București, 2012
8. Stephane Courtois (coord.), Dicționarul Comunismului, traducere de Mihai Ungurean, Aliza Ardeleanu, Gabriela Ciubuc, Iași, Edit. Polirom, 2008
9. Ioan Cristinel Teșu, Rezistența prin cultură și credință, în sistemul concentraționar românesc, în Teologie și Viață, nr. 9/12
10. <https://fericiteiprizoniti.net/marturisitori-pe-litera/?litera=p>
11. Dragos-Dumitru Ursu, Martirii temnițelor comuniste între identitatea creștină și cea politică, în Altarul Reîntregirii, nr. 1/2014.
12. <https://doxologia.ro/>

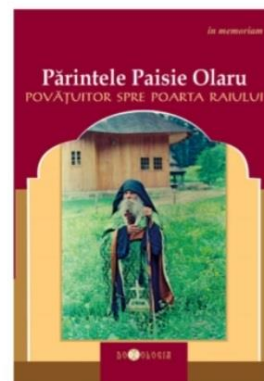
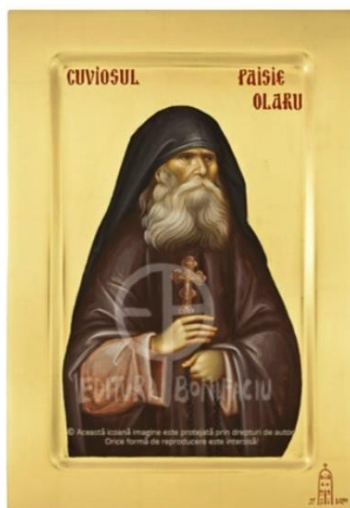
MĂRTURISITORII VĂZUȚI PRIN ICONOGRAFIE ȘI GRAFICĂ

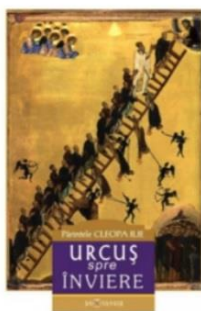
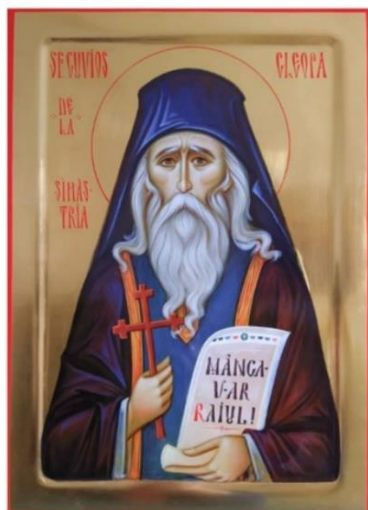
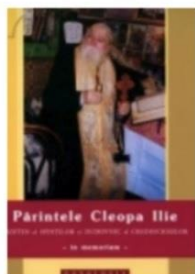
Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae

Sfântul Cuvios Paisie de la Sihăstria

Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria

Sofian Boghiu

Schitul Darvari

Mănăstirea Agapia

AUTOR DESEN: TOFLEA MATEI

Ilie Lăcătuș - Aritmogrif -

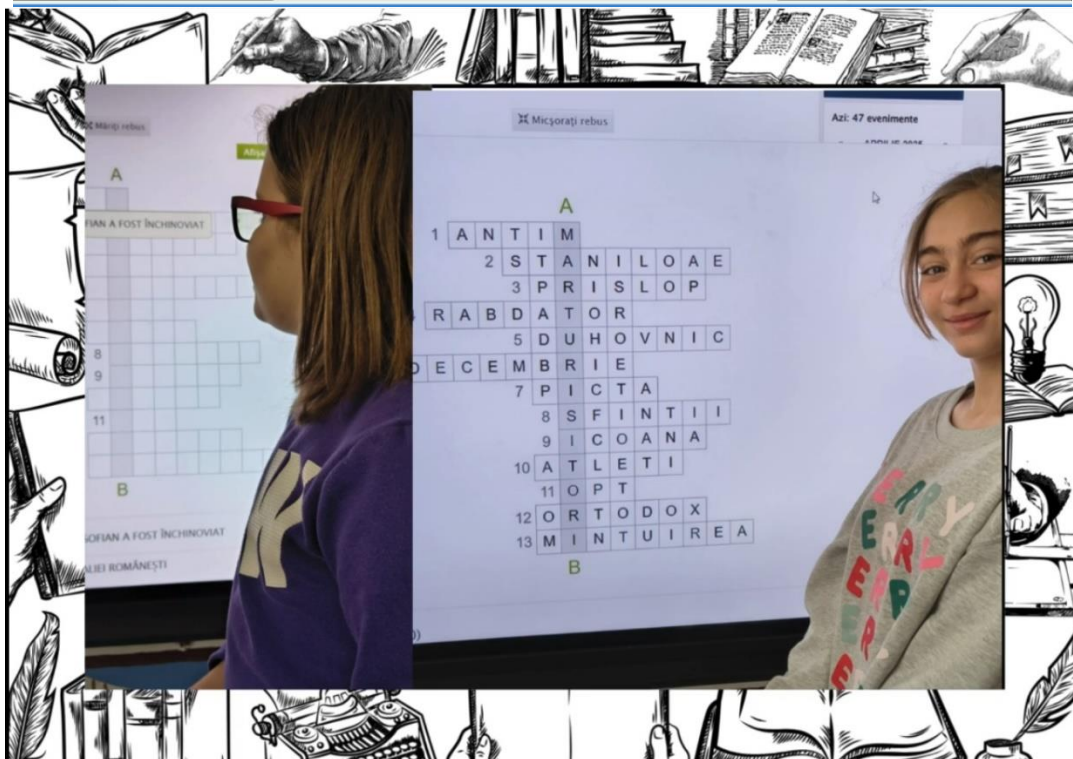
B I SERICĂ - SPAȚIUL SACRU ÎN CARE S-A REGĂSIT
VĂ L CEA - LOCUL NAȘTERII
N I COLAE - NUMELE SEMINARULUI URMAT SFÂNTUL....
PĂRINT E - ÎN 1934 A FOST HIROTONIT

MODE L - PENTRU VIAȚA SA, SFÂNTUL ESTE UN..... DE URMAT CHIAR ȘI AZI
SFÂNT Ă - VIAȚA SA ESTE ...

C ANONIZARE-PROCESUL DE RECUNOAȘTERE A SFÎNȚENIEI ÎN BISERICA
ORTODOXĂ
TEMNIȚ Ă - L-A MĂRTURISIT PE HRISTOS CHIAR DACĂ A FOST ȘI ÎN.....
NEPU T REZIT-UN SEMN DE SFÎNȚENIE: TRUPUL
JUSTIN PĂRV U - ÎN CADRUL LOTULUI PREOȚILOR OLTENI L-A ÎNTĂLNIT PE....
GIULE Ș TI- MORMÂNTUL SFÂNTULUI ILIE LĂCĂTUȘ SE AFLĂ ÎN BUCUREȘTI DIN
ARTIERUL

REBUS

ANTIM – MĂNĂSTIREALA CARE CUVIOSUL SOFIAN A FOST ÎNCHINOVIAT
STĂNILOAE- SUPRANUMIT ȘI PĂRINTELE FILOCALIEI ROMÂNEȘTI
PRISLOP- AICI ESTE ÎNMORMÂNTAT CEL SUPRANUMIT SFÂNTUL ARDEALULUI
RĂBDĂTOR-TITULATURA SFÂNTULUI CUVIOS SERAFIM DE LA SÂMBĂȚA DE SUS
DUHOVNIC- ROLUL PE CARE L-A AVUT SFÂNTUL CUVIOS PAISIE LA MĂNĂSTIREA SIHĂSTRIA
DECEMBRIE- LUNA ÎN CARE ESTE PRĂZNUIT STAREȚUL MĂNĂSTIRII SIHĂSTRIA
PICTA- A MĂRTURISI PE HRISTOS PRIN CULORI
SFINȚII-NORII DE MĂRTURISIRE DIN ÎNCHISORILE COMUNISTE SAU ÎNCHISORILOR
ICOANĂ – BIBLIA NEȘTIUTORILOR DE CARTE
ATLEȚI- SFINȚII SUNT PENTRU HRISTOS ASEMENEA
OPT- HRISTOS NE VORBEȘTE DESPRE CURAJUL MĂRTURISIRII SALE ÎN FERICIREA A
....
ORTODOX - MODUL DE TRĂIRE A MĂRTURISITORILOR ÎN ÎNCHISORILOR COMUNISTE
MINTUIREA- TOTI MĂRTURISITORII SUB TOATE ASPECTELE AU AVUT CA TELOS.....

Echipa de proiect :

Prof. coordonator religie: Toma Marian
Prof. coordonator TIC: Toflea Daniela

Design: elevii Buga Cristina și Popovici Paula (clasa a VII - a B)

Conținut text:

- Hoge Florentina (clasa a VII- a C)
- Varvaroi Amalia (clasa a VII- a C)
- Lucaci Denisa (clasa a VII - a C)
- Horga Ambrozie (clasa a V - B),
- Lușcan Ana (clasa a V- a B)
- Moldovan David (clasa a VII- a B)

Rebus: Elevii clasei a V- a B
Desen: Toflea Matei (clasa a VII - a C)

VĂ MULȚUMIM!

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERCHIȘEȘTI

***Sfânta Scriptură, izvor de înțelepciune și ghid pentru viață
Biblia, cartea împletirii sufletești.***

Aileni Teodora Cristiana, clasa a VII-a

Beșu Ana Antonia, clasa a VII-a

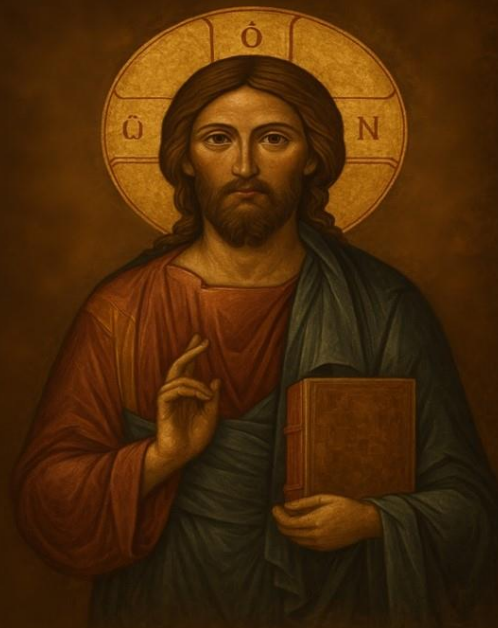
Prof.: Bortariu Silvia, Olariu Petronela-Carmen

Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, Piatra –Neamț, Jud. Neamț

Cuprins:

1. Prezentarea Bibliei ▶▶
2. Vechiul Testament ▶▶
3. Noul Testament ▶▶
4. Sfânta Treime – teza fundamentală a creștinismului ▶▶
 - i. Dumnezeu Tatăl
 - ii. Dumnezeu Fiul
 - iii. Dumnezeu Duhul Sfânt
5. Personaje biblice preferate ▶▶
 - a) Noe
 - b) Moise
 - c) David
6. Izvor de înțelepciune - Regele Solomon ▶▶
7. Rugăciunea - fereastra către cer ▶▶
8. Pilde înțelepte ▶▶
9. Reprezentări iconografice ▶▶
10. Ce ne învață Sfânta Scriptură? ▶▶
11. Bibliografie ▶▶

Prezentarea Bibliei

- Biblia nu este o simplă carte. Este o fereastră către eternitate, un legământ între Dumnezeu și omenire, o hartă spirituală care ne călăuzește pașii către lumină.
- Fiecare cuvânt al ei este insuflat de Dumnezeu, fiecare pagină este o oglindă a sufletului omenesc, fiecare capitol este o chemare spre adevăr, speranță și iubire.

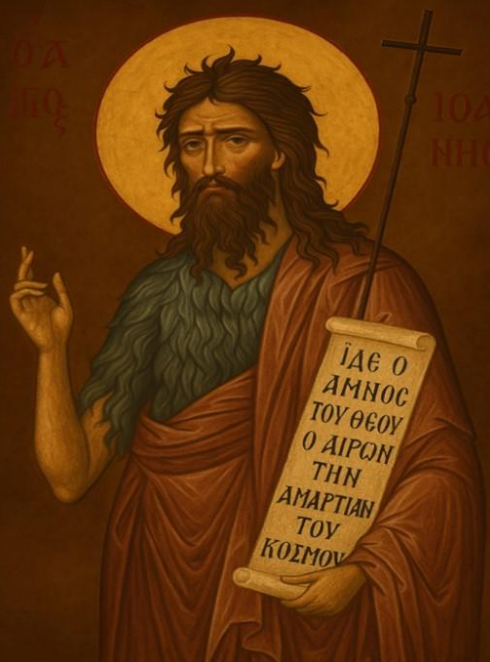
„În carte, Doamne, ți-ai întipărit numele Tău. Ce cuvânt înțelept este Sfânta Scriptură, ce minunată și, iată, puterea ți-ai dăruit-o omului.” — Teodor M. Dostoievski, 1821–1881

Vechiul Testament

Cuprinde 39 de cărți canonice și 14 cărți mecanice:

❑ Cărțile Legii (Tora sau Pentateuhul) – scrise de Moise: ▪ Geneza▪ Exodul▪ Leviticul▪ Numeri▪ Deuteronomul	❑ Cărțile istorice – descriu istoria poporului Israel: ▪ Iosua▪ Judecători▪ Rut 1 și 2▪ Samuel 1 și 2▪ Regi 1 și 2▪ Cronici▪ Ezra▪ Neemia▪ Estera

Taina Creației și Așteptarea Mântuirii

□ Cărțile poetice și de înțelepciune:

- Iov
- Psalmi
- Proverbe
- Ecclesiastul
- Cântarea Cântărilor

□ Cărțile profetice:

- **Profeți mari:** Isaia, Ieremia, Plângerile lui Ieremia, Ezechiel, Daniel.
- **Profeți mici:** Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, Țefania, Hagai, Zaharia, Maleahi.

*„Începutul înțelepciunii este frica de Domnul.”
(Cartea Proverbelor 9:10)*

Noul Testament

□ Evangheliile (4 cărți)

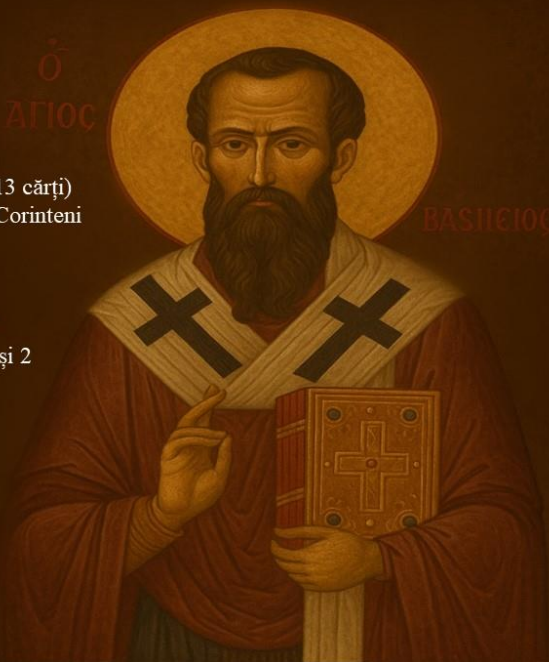
- Evanghelia după Matei
- Evanghelia după Marcu
- Evanghelia după Luca
- Evanghelia după Ioan

□ Faptele Apostolilor (o carte).

□ Epistolele pauline (13 cărți)

- Romani 1 și 2 Corinteni
- Galateni
- Efeseni
- Filipeni
- Coloseni 1 și 2
- Tesaloniceni 1 și 2
- Timotei
- Tit
- Filimon

Harul Mântuirii și Împlinirea Profetiilor

- ❑ Epistolele generale (7 cărți)
 - Evrei (autor necunoscut, uneori atribuit lui Pavel)
 - Iacov 1 și 2
 - Petru 1, 2 și 3
 - Ioan
 - Iuda

- ❑ Apocalipsa (o carte). Scrisă de Ioan, conține viziuni simbolice despre sfârșitul lumii, judecata finală și victoria finală a binelui asupra răului.

„În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea.” – Ioan 16:33

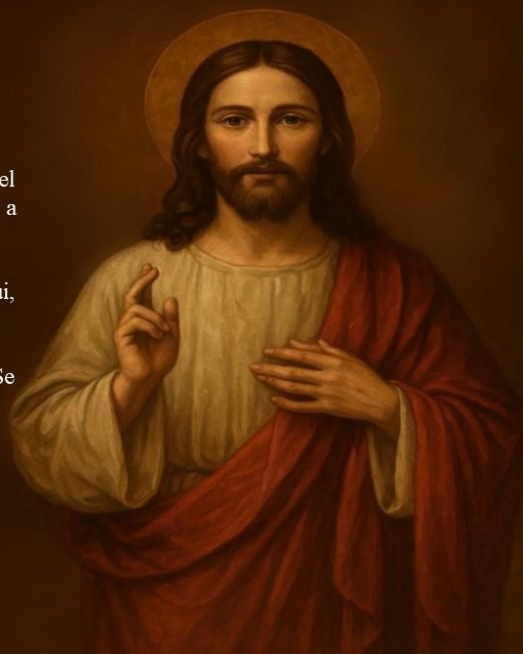
Dumnezeu Tatăl

- ❑ Dumnezeu Tatăl, așa cum este revelat în Biblie, este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce va fi în vecii vecilor.
- ❑ El este Lumina nepătrunsă care îmbrățișează întregul univers, Făuritorul veșniciei, Cel ce a întins cerurile ca un cort și a rânduit stelele pe boltă, chemându-le pe nume.
- ❑ Din suflarea Lui s-a născut viața, iar prin Cuvântul Său s-a desfășurat simfonia creației.

Dumnezeu Fiul

- ❑ Dumnezeu Fiul, Domnul nostru Iisus Hristos, este Logosul cel veșnic, Cuvântul prin care toate s-au făcut, Lumina lumii care a strălucit în întuneric, iar întunericul nu a putut-o cuprinde.
- ❑ El este întruparea iubirii divine, Fiul cel Unul-Născut al Tatălui, trimis în lume ca să împlinească planul mântuirii.
- ❑ Din slava cerului a coborât în smerenia pământului, făcându-Se om pentru ca omul să fie înălțat la Dumnezeu.

Dumnezeu Duhul-Sfânt

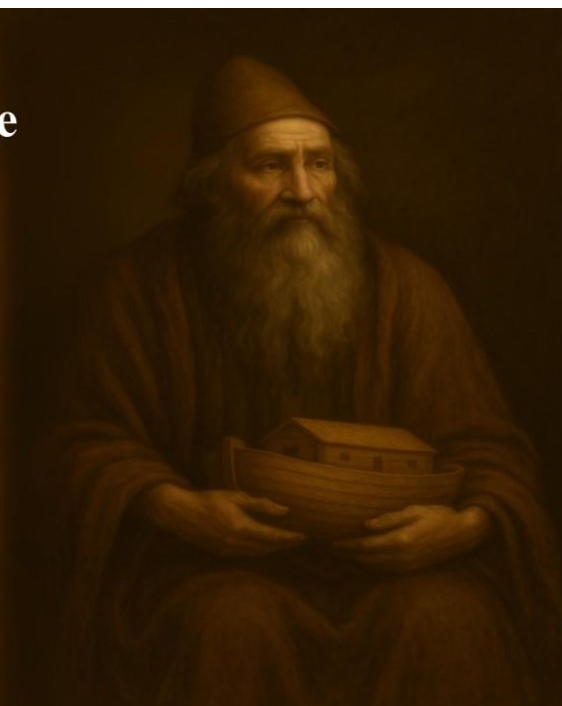
- ❑ Dumnezeu Duhul Sfânt, a treia Persoană a Sfintei Treimi, este suflarea vieții, focul ceresc care aprinde inimile credincioșilor, puterea nevăzută prin care Dumnezeu lucrează în lume.
- ❑ El este Duhul Adevărului, Cel ce purcede de la Tatăl și Se odihnește în Fiul, Cel ce a fost de la început, plutind peste ape la facerea lumii, dând viață și lumină creației.
- ❑ Duhul Sfânt este Mângâietorul și Învățătorul, călăuzind credincioșii, sfințindu-i și dăruindu-le daruri spirituale.

Personaje biblice preferate

□ Noe

- Fiul lui Lameh, era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui, el umblând cu Dumnezeu.
- Grație acestui caracter Dumnezeu face ca el și familia sa să supraviețuiască potopului pricinuit de răutatea oamenilor și să fie păstrătorii vieții.
- Era fiul lui Lameh și un descendent al lui Set, fiul lui Biblia îl descrie ca fiind un om drept și neprihănit, care umbla cu Dumnezeu într-o perioadă în care lumea devenise coruptă și plină de violență.

□ Moise

- liderul ales de Dumnezeu pentru a elibera poporul Israel din robia Egiptului. Salvat de fiica faraonului în copilărie, el a fugit în Madian după ce a ucis un egiptean.
- la vârsta adultă, Moise a simțit chemarea lui Dumnezeu de a elibera poporul evreu din robia egipteană.
- Dumnezeu i s-a arătat în rugul aprins și l-a trimis să ceară eliberarea israeliților pe muntele Sinai, a primit Cele Zece Porunci - valabile și astăzi, și a călăuzit israeliții 40 de ani prin deșert. A murit la 120 de ani, fără a intra în Țara Promisă.

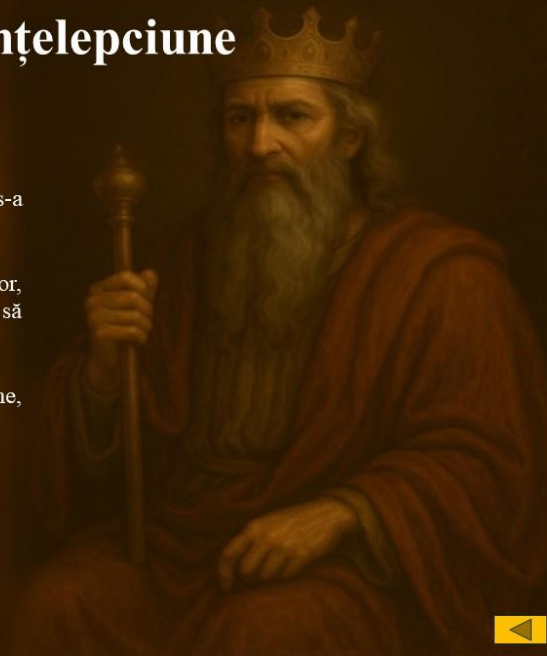
□ David

- David era cel mai mic dintre cei opt fii ai lui Iesei, din tribul lui Iuda. A fost păstor înainte să devină rege și cunoscut pentru talentul său la harpă.
- a devenit celebru după ce l-a învins pe Goliat, uriașul filistean, doar cu o praștie și o piatră - o poveste a curajului și credinței.
- considerat „om după inima lui Dumnezeu”, deși a avut și momente de cădere morală (ex. episodul cu Batșeba). A unificat triburile Israelului și a stabilit Ierusalimul ca și capitală.

Regele Solomon - izvor de înțelepciune

- Solomon a devenit rege după tatăl său, David. Dumnezeu i s-a arătat într-un vis la Gabaon și i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau.”
- Solomon nu a cerut bogăție, viață lungă sau pieirea vrăjmașilor, ci „o inimă pricepută ca să judece pe poporul Tău și să deosebească binele de rău.”
- Lui Dumnezeu i-a plăcut cererea și i-a dat nu doar înțelepciune, ci și bogății și slavă cum nimeni altcineva nu a mai avut.

Rugăciunea - fereastra către cer

„Rugați-vă neîncetat” - Tesaloniceni 5,17

□ Tatăl Nostru

- în *Evangelia după Luca* 11, 2-4.

- e singura rugăciune pe care Iisus ne-a lăsat-o direct – ca o scrisoare din cer.
- ne învață să cerem doar ce e esențial – pâinea, iertarea, pacea.

□ Crezul

- mărturisirea de credință,
- alcătuit din două etape:
 - primele 7 articole la Sinodul I Ecumenic de la Niceea 325
 - următoarele 5 articole la Sinodul II Ecumenic de la Constantinopol 381.

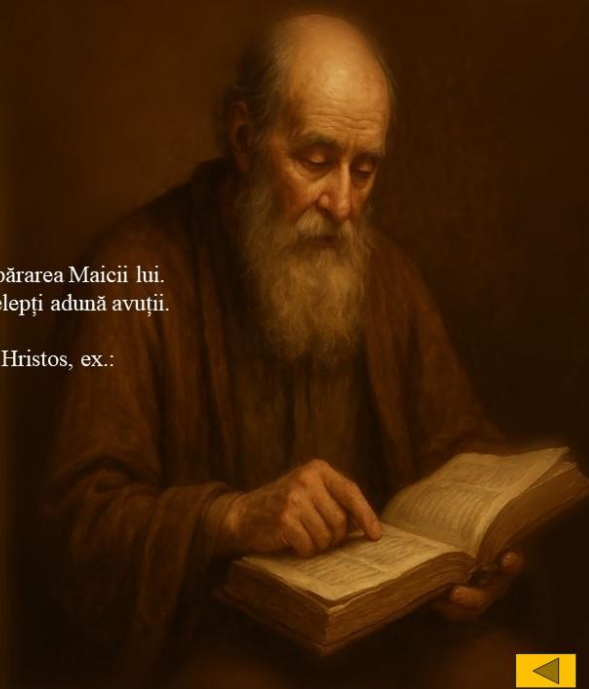
„Rugăciunea are darul de a face să picure în suflet un izvor al bucuriei.”
IPS Justinian Chira 1921-2016

Pilde înțelepte

Există două categorii de pilde:

- De la Solomon- incluse în Cartea Pildelor, ex.:
 - Fiul înțelept înveselește pe Tatăl, iar cel nebun este supărarea Maicii lui.
 - Mâna leneșilor pricinuiește sărăcie, iar mâna celor înțelepți adună avuții.
- De la Iisus Hristos – formează o treime din învățăturile lui Hristos, ex.:
 - a) Pilda Semănătorului (Luca 8, 5–15)
 - b) Pilda Fiului Risipitor (Luca 15, 11–32)
 - c) Pilda Talanților (Luca 19, 11–13)

Reprezentări iconografice

„Icoana reprezintă o veritabilă fereastră prin care omul și Dumnezeu se pot privi față în față.” - pr. Dumitru Stăniloae

- Icoana
 - parte integrantă a credinței ortodoxe, bazată pe Scriptură.
- Tradiție și Teologie
 - oferă mângâiere și inspirație
 - o fereastră către cer
 - prima icoană a fost pictată de Sf. Ap. Luca

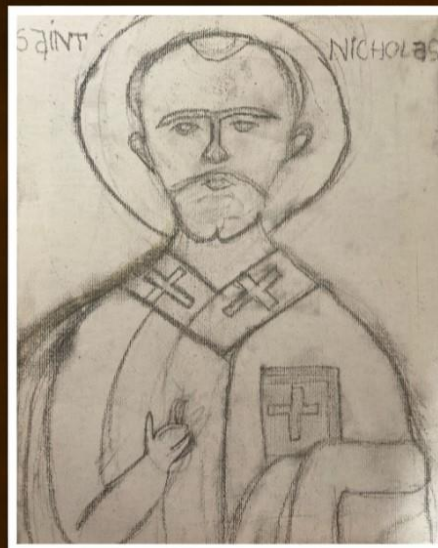
*Maica Domnului cu pruncul Iisus
- izvor de dragoste și credință*

Sf. Ierarh Nicolae - chip al bunătății și ocrotitor al celor nevoiași

- ierarh prezent la Sinodul Ecumenic, Niceea, 325
- ocrotitor celor oropsiți și al copiilor
- model de **dăruire tainică**, adesea lăsând daruri fără să fie văzut
- stă la baza legendei lui Moș Nicolae

Sfântul Nicolae este raza blândă a bunătății lui Dumnezeu, coborâtă pe pământ spre a aduce speranță celor triști, apărare celor nedreptățiți și daruri de iubire celor curați la inimă.

desene realizate de noi

Ce ne învață Sfânta Scriptură?

În paginile sfinte se ascund lumina, răspunsurile și speranța celor care caută adevărul. Viețile celor dreți, ale celor ce L-au urmat cu inima curată - de la păstori smeriți la regi înțelepți - ne arată că iubirea, credința și iertarea sunt mai puternice decât orice încercare. Iar la capătul fiecărei lecții, rămâne certitudinea că, atunci când inima bate pentru Dumnezeu, niciun pas nu e făcut în zadar.

Ea ne călăuzește pașii pe drumul cel bun și ne reamintește că, în orice clipă, Dumnezeu este cu noi și nu ne lasă.

Bibliografie

Informațiile/poze

1. Safari
2. Google

Sperăm că v-a plăcut această călătorie prin paginile Sfintei Scripturi și că ați simțit, măcar pentru o clipă, frumusețea și lumina pe care Biblia o aduce în sufletul nostru.

Fie ca învățăturile ei să ne însoțească pașii, iar Cuvântul lui Dumnezeu să rămână mereu aprins în inimile noastre.

Vă mulțumim!

https://www.youtube.com/watch?v=vO74_xokLfk&list=PL0QfeOPJ6YXvsgzLYk7VDnz_sBld2PI2N&index=21

Biblia în dimensiune virtuală

Lutsch Matei, clasa a VIII-a

Ciceu Mihail, clasa a VIII-a

Pașca Ștefania, clasa a VI-a

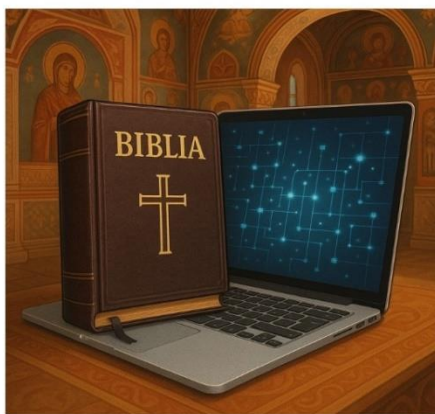
Fazakas Iosif, clasa a VI-a

Prof. Ciceu Cristina

Prof. Moldovan Adriana

Liceul Tehnologic „Grigore C. Moisil”, Târgu Lăpuș, Jud. Maramureș

Biblia în dimensiune virtuală

Suntem în cea mai controversată epocă din istoria omenirii. Lumea se schimbă cu o viteză pe care aproape nu o mai putem controla.

Tehnologia pare a redefini totul. Mulți se întreabă dacă înțelepciunea Sfintei Scripturi mai este relevantă.

Structura Sfintei Scripturi

Colecție de cărți

Biblia conține 66 de cărți scrise sub inspirația Duhului Sfânt.

Perioadă de scriere

Scrisă pe parcursul a 1500 de ani (1400 î.Hr. - 100 d.Hr.).

Împărțire

Vechiul și Noul Testament (înainte și după Hristos).

Anticipări științifice în Biblie

Gravitația

"El spânzură Pământul pe nimic" (Iov 26:7)

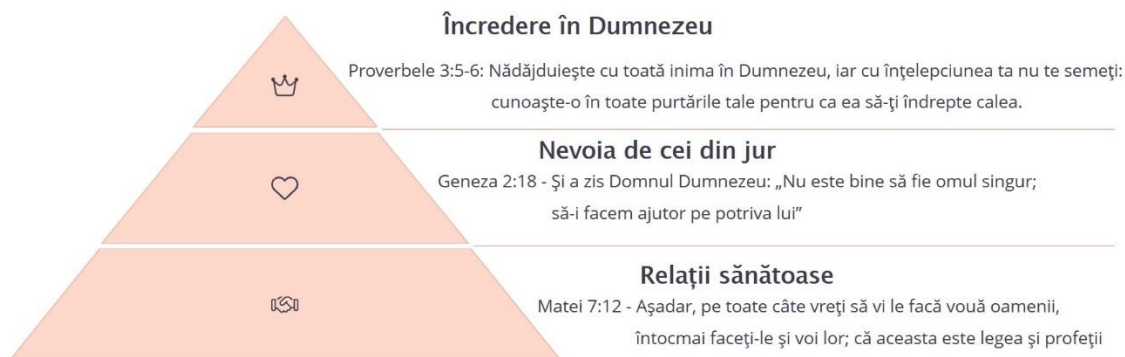
Această idee era revoluționară când mitologiile afirmă că Pământul este susținut de giganți.

Descrierea biblică se aliniază cu ideea științifică a gravitației, care menține Pământul pe orbită.

Înțelepciune morală eternă

Comunicare în Era Digitală

Importanța Cuvintelor

Efesenii 4:29 - "Nici un cuvânt rău să nu iasă din gura voastră, ci numai cel care este bun spre zidirea cea de trebuință, pentru ca el să dea har celor ce-l aud."

Greutatea Vorbelor

Exodul 20:16 - "Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău"

Prioritatea Creștinilor

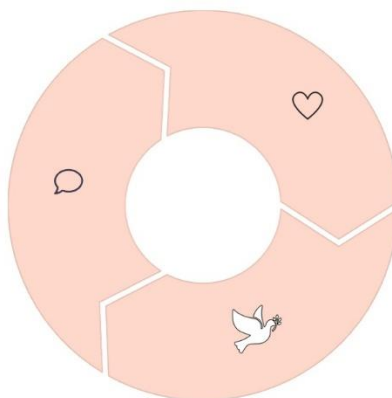
Matei 6:33 - "... căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga."

Pace interioară într-o lume agitată

Încredere divină

Pacea interioară dată de încrederea că Dumnezeu ne are în grijă Lui.

Psalmul 23:1-4

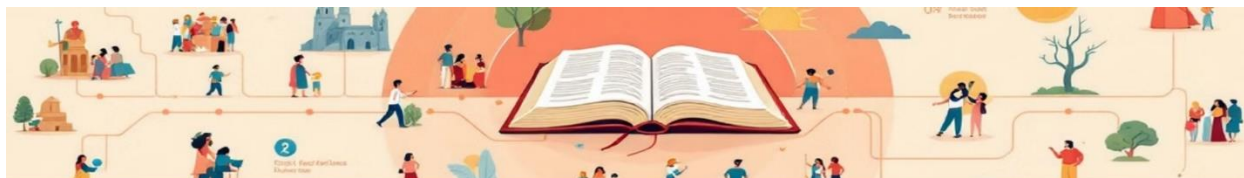
Odihnă sufletească

Sufletele noastre nu pot găsi odihnă fără credință în Iisus Hristos.

Matei 11:28-30

Liniște interioară

Găsirea echilibrului spiritual în mijlocul agitației tehnologice este esențială ceea ce este posibil numai prin Dumnezeu.

Biblia și progresul uman

Acces Digital

Biblia are o cantitate majora de site-uri web prin care poate fi citita si studiata.

Traducere universală

Biblia este tradusă în aproape toate limbile pamantului.

Modelarea istoriei

A influențat dezvoltarea civilizației umane până în prezent.

Ghid permanent

Oferă principii eterne despre iubire, dreptate și iertare.

Tehnologia și principiile divine

Inteligența artificială

AI-ul poate analiza textele biblice dar nu poate înțelege spiritualitatea sau harul.

Realitatea virtuală

Tehnologiile pot ajuta la răspândirea adevărului dacă sunt utilizate în armonie cu principiile divine.

Limitele tehnologiei

AI-ul nu va putea avea niciodată credință în sens uman sau simți prezența lui Dumnezeu.

Limitele științei

John Lennox (Oxford)

Legile fizicii explică cum funcționează Universul, dar nu pot explica de ce există.

George Gilder

Tehnologia arată complexitatea Universului dar nu poate înlocui creația.

Jordan Peterson

Valorile biblice sunt esențiale pentru echilibrul psihic al omului.

Concluzii

Omul ca ființă divină

Biblia vede omul ca o ființă creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, cu un scop divin.

Echilibru moral

O societate bazată doar pe tehnologie fără ghidaj moral este sortită eșecului.

Reper stabil

Scriptura rămâne un ghid călăuzitor care nu se va schimba cu vremurile.

Material realizat de:

Lutsch Matei – clasa a VIII-a
Ciceu Mihail – clasa a VIII-a
Pașca Ștefania
Fazakas Iosif – clasa a VI-a

Coordonatori:

Prof. Ciceu Cristina
Prof. Moldovan Adriana

Liceul Tehnologic ” Grigore C. Moisil ” Târgu Lăpuș

Mărturisitori și sfinți români din secolul al XX-lea

Popescu Răzvan Andrei, clasa a VII-a

Ciomag Bianca-Andreea, clasa a VII-a

Leoveanu Darius-Eugen, clasa a VII-a

Prof. Matei Nicoleta-Diana

Școala Gimnazială nr.1 Măldăeni, Loc. Măldăeni, Jud. Teleorman

Un secol de sfînțenie românească

- În 2025, Biserica Ortodoxă Română aniversează 100 de ani de la ridicarea la rang de Patriarhie.
- Cu acest prilej, au fost proclamați 16 noi sfinți români.
- Vom prezenta în continuare câțiva dintre cei canonizați în secolul XX, ale căror vieți sunt exemple de credință și jertfă.

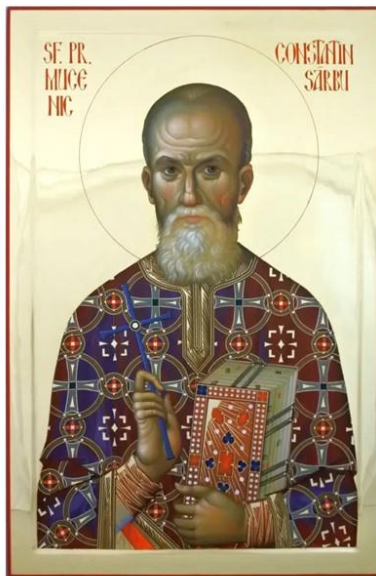
Arsenie Boca – Sfântul Cuvios Mărturisitor Arsenie de la Prislop

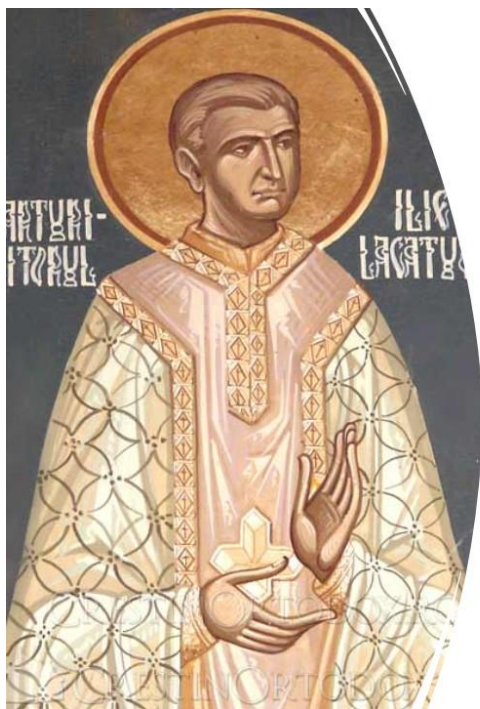
- Născut: 29 septembrie 1910, Vața de Sus
- Decedat: 28 noiembrie 1989, Sinaia
- Fost stareț la Mănăstirea Sâmbăta de Sus, apoi duhovnic la Prislop
- A suferit prigoană din partea regimului comunist
- Mormântul său de la Prislop este loc de pelerinaj

Constantin Sârbu – Sfântul Preot Mucenic

- Născut: 10 ianuarie 1905, jud. Covurlui
- Decedat: 3 octombrie 1975, în închisoare
- Preot ortodox martirizat în temnițele comuniste
- Canonizat în 2024, prăznuit pe 23 octombrie
- Simbol al credinței neclintite și al curajului în fața persecuției

Ilie Lăcătușu – Sfântul Preot Mărturisitor

- Născut: 6 decembrie 1909, jud. Vâlcea
- Decedat: 22 iulie 1983, București
- A fost deținut politic și persecutat
- Trupul său a fost descoperit neputrezit în 1998
- Canonizat pentru viața sa de rugăciune și mărturisire

Alte Personalități Canonizate

- Sf. Cuv. Daniil Sihastrul
- Sf. Ier. Andrei Șaguna
- Sf. Iosif cel Nou de la Partoș
- Sf. Mărturisitori din temnițele comuniste

ICOANELE NOILOR SFINȚI CANONIZAȚI

BASILICA.RO

Mesaj Final

- Viețile lor ne îndeamnă la credință, curaj și iubire față de aproapele.
- Sfinții români sunt lumini ale Ortodoxiei și modele pentru generațiile viitoare.
- Ei ne arată că și în vremuri de prigoană, sfințenia este posibilă.

Surse

- Site-ul Patriarhiei Române
- Cărți și articole despre sfinții români
- Fotografii și icoane de pe site-uri oficiale bisericești

Sfânta Liturghie, centrul vieții creștine

Florea Vasile, clasa a VII-a

Prof: pr. pr. Florea Iuliu

Prof. Mărginean Manuela

Colegiul Național „Unirea”, Târgu Mureș, jud. Mureș

Florea Vasile
clasa a VII-a
Colegiul Național „Unirea”

Ce este Sfânta Liturghie?

Sfânta Liturghie nu e doar o slujbă — e însăși inima vieții creștine. Așa cum spune Sfântul Nicolae Cabasila, „prin Sfânta Liturghie ne unim cu Hristos mai deplin decât în orice altă rugăciune sau faptă bună”.

Este momentul în care cerul se unește cu pământul, iar noi, oamenii, suntem chemați să ne împărtășim cu Trupul și Sângele Domnului. Tot ce e mai important în credința noastră ortodoxă se regăsește aici: jertfa, rugăciunea, comuniunea și dragostea.

Originea și temelia ei

Liturghia nu e o invenție omenească. Ea își are începutul în Cina cea de Taină, când Hristos a spus: „Aceasta să faceți spre pomenirea Mea” (Luca 22, 19). Apostolii au păstrat acest gest și l-au transmis Bisericii. Mai târziu, Sfinții Vasile cel Mare și Ioan Gură de Aur au organizat forma Liturghiei pe care o avem și azi. Dar esența a rămas: e tot Hristos Care Se oferă pe Sine pentru viața lumii.

De ce este ea „centrul vieții”?

Fără Liturghie, viața creștinului e ca un trup fără suflet. Toate celelalte slujbe, posturile, rugăciunile — toate duc spre acest moment al întâlnirii cu Dumnezeu.

Sfântul Ioan de Kronstadt zicea: „Biserica fără Liturghie moare. Iar omul fără Liturghie se usucă sufletește.” Pentru că aici primim viață. Aici se frânge pâinea cerească și se varsă dragostea lui Dumnezeu.

Ce se întâmplă în timpul Liturghiei

Poate uneori pare lungă sau greu de înțeles, dar Liturghia are un sens adânc. E împărțită în trei părți mari:

- Proskomidia – pregătirea darurilor (pâine și vin)
- Liturghia Catehumenilor – citirea Evangheliei și rugăciuni pentru toți
- Liturghia Credincioșilor – momentul împărtășirii

Totul e o urcare spre întâlnirea cu Hristos — de la simpla rugăciune până la unirea deplină cu El prin Euharistie.

Cum ne pregătim pentru Liturghie

Nu venim la Liturghie oricum. Ne pregătim cu post, rugăciune, spovedanie și iertare. Sfântul Simeon Noul Teolog spune că „numai o inimă curată poate simți dulceața Împărtășaniei”.

Este important să participăm activ, nu doar să asistăm. Să cântăm, să ne rugăm, să ascultăm — pentru că Liturghia nu este a preotului, ci a întregii Biserici.

LITURGHIA ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI

Sfânta Liturghie nu se termină când ieșim din biserică. Ea continuă în modul în care trăim. Dacă ne-am unit cu Hristos, trebuie să-L ducem cu noi: în familie, la școală, printre prieteni. Sfântul Maxim Mărturisitorul spunea că „cine trăiește cu Hristos în Liturghie, va învăța să trăiască cu Hristos în fiecare clipă”. Așadar, fiecare Liturghie e o nouă șansă de a iubi mai mult, a ierta mai ușor și a trăi cu sens.

Concluzie

Sfânta Liturghie nu e doar o rânduială bisericească, ci e locul unde se întâlnește dorul omului cu iubirea lui Dumnezeu. E timpul sacru în care cerul coboară pe pământ, iar noi ne ridicăm din cotidian spre veșnicie.

Să nu uităm niciodată: o singură Liturghie trăită cu inimă curată valorează mai mult decât o mie de cuvinte frumoase despre credință. Pentru că în Liturghie nu vorbim despre Dumnezeu — ci stăm chiar în fața Lui.

Așa că... să nu o lăsăm să treacă pe lângă noi. Să ne facem timp pentru Dumnezeu, ca să primim timpul ca dar de la El.

Sfânta Liturghie - Centrul Vieții Creștine

Miron C. Alexandru Ștefan, Clasa a VI-a

Crăiță-Mândră M. Eduard, Clasa a VI-a

Prof. Abageru Elena Vasilica

Prof. Timofti Afrodita

Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău, Jud. Bacău

Sfânta Liturghie – Centrul Vieții Creștine

Catedrala Mântuirii Neamului

Sfânta Liturghie, sau Divina Liturghie, este inima vieții creștine, reprezentând punctul central al cultului și spiritualității în Biserica Ortodoxă. Această prezentare explorează semnificația, structura și importanța **Sfintei Liturghii**, evidențiind modul în care aceasta unește comunitatea credincioșilor și îi apropie de Dumnezeu prin rugăciune și sacrament.

Semnificația Sfintei Liturghii

Sfânta Liturghie este un ritual sacru care simbolizează întâlnirea **dintre** Dumnezeu și oameni, oferind credincioșilor o oportunitate de a se uni cu Dumnezeu prin rugăciune, cântare și participare la sacramentul Sfintei Euharistii. Această liturgie este împărțită în două părți principale: Liturgia Cuvântului și Liturgia Tainelor, fiecare având un rol distinct în viața spirituală a credincioșilor.

Structura Sfintei Liturghii

Liturghia Cuvântului începe cu rugăciunile de început și citirea **din Vechiul și Noul Testament**, urmată de predica preotului. Această parte se concentrează pe învățăturile Bibliei și aplicarea lor în viața de zi cu zi. Liturgia Tainelor, pe de altă parte, include rugăciunile euharistice, consacrarea pâinii și vinului, și participarea credincioșilor la Sfânta Comunie, simbolizând unitatea cu Hristos.

Tatăl nostru

Tatăl nostru
Care ești în ceruri
Sfințească-se numele Tău
Vie împărăția Ta
Facă-se voia Ta
Precum în cereașă și pre Pământ
Pâinea noastră cea de toate zilele
Dă-ne-o nouă astăzi
Și ne iartă nouă greșalele noastre
Precum și noi iertăm greșălii lor noștri
Și nu ne duce pre noi în ispită
Ci ne izbăvește de cel rău
Ca a Ta este împărăția
Slava și puterea
În numele Tatălui
Al Fiului
Al Sfântului Duh
Amin!

Importanța Rugăciunii în Liturghie

Rugăciunea este o componentă esențială a Sfintei Liturghii, **servind ca mijloc** de comunicare între credincioși și Dumnezeu. Prin rugăciune, credincioșii își exprimă recunoștința, cer iertare pentru păcatele lor și cer îndrumare spirituală. Rugăciunile colective și individuale din cadrul Liturghiei întăresc legătura dintre comunitatea creștină și Dumnezeu, consolidând credința și speranța în viața de zi cu zi.

Participarea Comunității

Participarea activă a comunității în Sfânta Liturghie este crucială **pentru** întărirea legăturilor spirituale și sociale. Credincioșii se adună pentru a cânta imnuri, a recita rugăciuni și a primi Sfânta Comuniune, creând un sentiment de unitate și solidaritate. Această participare colectivă întărește comunitatea creștină, oferind sprijin reciproc și întărind credința în Dumnezeu.

Simbolismul și Ritualurile

Sfânta Liturghie este plină de simboluri și ritualuri care au o **semnificație** profundă. De la folosirea lumânării și tămâiei, până la gesturile și mișcările preotului, fiecare element are un rol specific în a evoca prezența lui Dumnezeu și a transmite mesaje spirituale. Aceste simboluri și ritualuri ajută credincioșii să se concentreze și să se conecteze mai profund cu Dumnezeu.

Rolul Preotului în Liturghie

Preotul joacă un rol central în desfășurarea Sfintei Liturghii, fiind **mediatorul** între comunitatea credincioșilor și Dumnezeu. El conduce rugăciunile, predică și administrează sacramentele, asigurându-se că toate elementele liturgice sunt respectate și înțelepte. Preotul este, de asemenea, un ghid spiritual pentru comunitate, oferind îndrumare și sprijin în viața de zi cu zi.

Sfânta Euharistie

Sfânta Euharistie, sau Sfânta Comunie, este punctul culminant al Sfintei Liturghii, reprezentând participarea credincioșilor la trupul și sângele lui Hristos. Prin consumarea pâinii și a vinului consacrate, credincioșii se unesc cu Dumnezeu și cu comunitatea creștină, întărind legătura lor spirituală și primind harul divin.

Concluzie

Sfânta Liturghie este esențială pentru viața spirituală a credincioșilor, oferind o oportunitate de a se uni cu Dumnezeu și de a întări legăturile comunitare. Prin rugăciune, simboluri și participarea activă, Sfânta Liturghie întărește credința și speranța în Dumnezeu, consolidând comunitatea creștină și oferind îndrumare spirituală în viața de zi cu zi.

Creat de:
Miron Alexandru Ștefan
Eduard Grăiță-Mândră
Clasa a VI-a A
Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău
Profesori Coordonatori:
Abageru Elena – Religie Ortodoxă
Timofte Afrodita – Informatică și T. I. C.

Mărturisitori și sfinți români din secolul XX

Ianuș Ștefan, Clasa a VI-a

Cârnă Ilie, Clasa a VI-a

Prof. Plăeșu Teodora

Prof. Moisă Cătălina

Școala Gimnazială „Spiru Haret” Bacău, Jud. Bacău

MĂRTURISITORI ȘI SFINȚI ROMÂNI DIN SECOLUL XX

Școala Gimnazială
„Spiru Haret” Bacău

Clasa a VI-a A

Elevi: Cârnă Ilie,
Ianuș Ștefan

Profesori coordonatori:
Plăeșu Teodora
Moisă Cătălina

1. INTRODUCERE

În 2025, Biserica Ortodoxă Română împlinește 140 de ani de la recunoașterea Autocefaliei și 100 de ani de la ridicarea sa la rangul de Patriarhie. Cu acest prilej, s-au canonizat mai mulți clerici care au mărturisit dreapta credință în cea mai grea perioadă de persecuții declanșate de regimul comunist ateist.

Noii sfinți sunt reprezentanți în icoana „Soborul Sfinților Români”, care este Icoana Anului omagial-comemorativ 2025. Pe lângă sfinții recent canonizați, în memoria colectivă au rămas și alți mărturisitori ce vor fi canonizați în viitor: părintele Iustin Pîrvu, părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa, studenții martiri Constantin Oprișan și Corneliu Niță, Valeriu Gafencu, Ioan Ianolide, academicienii George Manu și Alexandru Mironescu și mulți alții.

Ceremonia de proclamare publică a canonizării noilor sfinți a avut loc marți, 4 februarie 2025, la Catedrala Patriarhală, și va coincide cu aniversarea propriu-zisă a 100 de ani de la adoptarea deciziei Sfântului Sinod de ridicare a Bisericii Ortodoxe Române la rang de Patriarhie.

Sfinții au fost deja incluși în Calendarul Ortodox 2025.

MĂRTURISITORII ȘI SFINȚII CANONIZAȚI

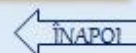
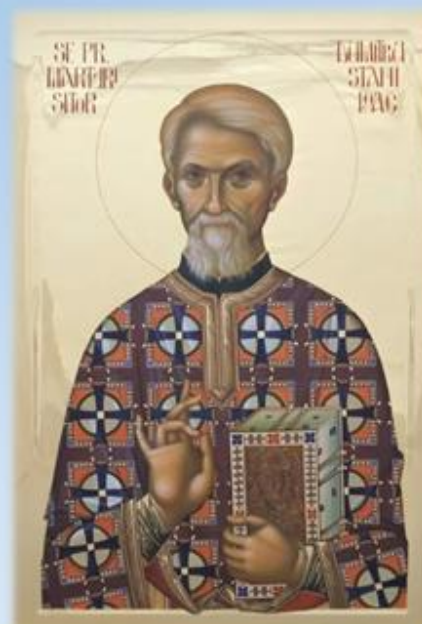

SF. MĂRTURISITOR DIMITRIE STĂNILOAE

A trăit între anii 1903-1993 și a fost preot și profesor de teologie. A tradus scrierile asceților, monahilor și clericilor ortodocși din secolele IV – XV care erau centrate pe practicarea Ortodoxiei – o latură la fel de importantă ca și partea dogmatică a teologiei ortodoxe. Acestea au fost publicate în seria intitulată Filocalia (gr. „iubirea de frumos”) și ulterior traduse și pentru publicul internațional. „Când citim opera Părintelui Stăniloae, avem impresia că el este contemporan cu Sfinții Părinți și, în același timp, el îi face pe Sfinții Părinți contemporani cu noi.

El însuși este un Sfânt Părinte al secolului al XX-lea”, afirma anul trecut Părintele Patriarh Daniel, care i-a fost student. În timpul comunismului, Părintele Dumitru Stăniloae a trecut prin experiența temnițelor comuniste, din cauza participării la mișcarea cultural-duhovnicească „Rugul Aprins”.

După căderea comunismului, a devenit membru al Academiei Române. Opera sa are o valoare inestimabilă, prezentând concepte de mare profunzime și finețe în cuvinte simple și adecvate.

SFINȚII CUVIOȘI CLEOPA ȘI PAISIE DE LA SIHĂSTRIA

Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria (2 decembrie);

A trăit între anii 1912-1998, a fost al cincilea copil din cei zece ai unei familii de țărani credincioși și s-a închinovat, împreună cu un frate la Sihăstria din județul Neamț. Alți doi frați și o soră au intrat și ei în monahism. A fost, timp de trei ani, ucenicul Părintelui Paisie Olaru. La Sihăstria, a păscut oile obștii timp de 12 ani. A devenit stareț în 1945 și a fost hirotesit arhimandrit în 1947.

După instalarea regimului comunist ateist în România, a stat ascuns în munți. În 1964, a revenit la Sihăstria ca duhovnic. Ar fi putut să aleagă Sf. Munte Athos pentru nevoița călugărească, dar un cuvânt al sfântului Iustin Popovici l-a convins că în România nu se va mântui doar pe sine, ci și pe mulți alții. În 1987, a devenit nașul de călugărie al Părintelui Patriarh Daniel.

De la Părintele Cleopa învățăm „să fim râvnitori pentru rânduielile monahale și creștine”, în timp ce de la Părintele Ioanichie Bălan învățăm „să cercetăm scrierile părinților care au fost înainte de noi”.

SFINȚII CUVIOȘI CLEOPA ȘI PAISIE DE LA SIHĂSTRIA

A trăit între anii 1897-1990 și a fost originar din județul Botoșani; a intrat în monahism la Schitul Cozancea, unde a petrecut 26 de ani, fiind, pentru scurt timp, egumen. În 1947 a devenit duhovnicul Sihăstriei Neamțului. Părintele Cleopa Ilie îl descria astfel: „Smerit, tăcut, blând, înțelept la cuvânt, foarte milostiv și iubitor de aproapele. Întotdeauna căuta pacea cu toți și iubea liniștea. Nu-i plăcea să trăiască între mulți și își ascundea viața și nevoița.” Arhimandritul Cleopa Ilie în 2 decembrie 1998. „Părintele Paisie Olaru era un foarte smerit rugător, având darul lacrimilor. Dacă Părintele Cleopa era cercetat și căutat pentru cuvântul lui, Părintele Paisie era căutat mai ales ca un duhovnic care avea darul liniștirii duhurilor și al împăcării omului cu Dumnezeu”.

„Părintele Paisie Olaru era un foarte smerit rugător, având darul lacrimilor. Dacă Părintele Cleopa era cercetat și căutat pentru cuvântul lui, Părintele Paisie era căutat mai ales ca un duhovnic care avea darul liniștirii duhurilor și al împăcării omului cu Dumnezeu”, a spus Arhim. Arsenie Popa, starețul Mănăstirii Sihăstria.

Ieroschimonahul Paisie Olaru s-a mutat la cele veșnice în 18 octombrie 1990.

SF. CUVIOS DOMETIE CEL MILOSTIV

A trăit între anii 1924-1975 și a fost stareț al Mănăstirii Prislop, duhovnic al Mănăstirii Râmeț și absolvent cu media 10 al cursurilor de doctorat ale Institutului Teologic din București. Un documentar realizat anul trecut de Trinitas TV îl prezintă cu o profundă milostenie: le dădea săracilor hainele de pe el.

„Pretutindeni s-a răspândit mireasma caracterului său”, afirma, la un simpozion din 2015, Arhiepiscopul Irineu al Alba Iuliei. „De la părintele Dometie învățăm că viața credincioșilor este rodnică în măsura în care ei rămân în Hristos și-l îngăduie Lui să lucreze în ei. Mulți oameni ar putea să progreseze în cunoașterea iubirii lui Dumnezeu, dacă preoții și creștinii ar fi martori vii ai acestei iubiri!”

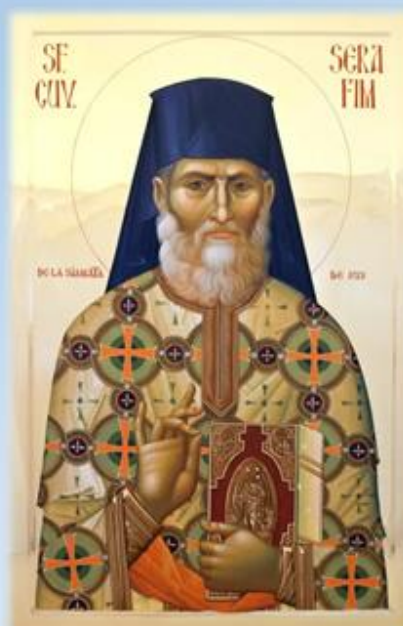

← ÎNAPOI

SF. CUVIOS SERAFIM

A trăit între anii 1912-1990. Originar dintr-un sat de lângă Alba Iulia, i-a fost secretar Părintelui Dumitru Stăniloae în perioada în care aceasta a fost rectorul Facultății de Teologie din Sibiu. Plecat cu o bursă în Grecia, a ucenicit șase luni la Arhim. Antipa -Dinescu, starețul Prodromului.

A fost apoi, timp de 10 ani, starețul mănăstirii de metanie, Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, județul Brașov, „reușind să formeze o obște bine încheagată”, nota Arhim. Ioanichie Bălan în Patericul românesc. După -retragerea din stăreție a rămas duhovnic al obștii până la sfârșitul vieții.

← ÎNAPOI

SF. PREOT MUCENIC LIVIU GALACTION

A trăit între anii 1898-1961. Părintele Liviu Galaction Munteanu s-a născut în 16 mai 1898 într-o familie de învățători din Cristian, județul Brașov. A fost doctor în Teologie al Universității din Cernăuți. Hirotonit preot de Episcopul Nicolae Ivan, a fost și rectorul Academiei Teologice din Cluj-Napoca.

„În 1958, sub ascultarea Episcopului Teofil Herineanu, a întocmit o programă pentru catehizarea copiilor și adulților care l-a adus în atenția Securității.

A fost anchetat, iar în 1959 condamnat la opt ani de închisoare pentru „uneltire contra ordinii sociale”. A murit în 1961 în temnița de la Aiud, ca urmare a tratamentului inuman la care a fost supus.

← ÎNAPOI

SF. CUVIOS MUCENIC GHERASIM

A trăit între anii 1912-1951. Născut în județul Bacău, a intrat în viața monahală de la 12 ani. După studii de Teologie la București, a fost, pe rând, stareț la Arnota, jud. Vâlcea, bibliotecar la Cernica (perioadă în care a refuzat să activeze în Mișcarea Legionară), și apoi misionar în Transnistria, unde a ajutat la înființarea a două mănăstiri și a învățat limba ucraineană, pentru a predica pe înțelesul tuturor.

În 1943, a fost numit stareț la Tismana, mănăstirea sa de metanie. În 1948, după ce a fost contactat de luptătorii din rezistența anticomunistă și a ținut o predică anti-comunistă, a fost arestat.

A trecut prin cele mai grele temnițe comuniste și a murit într-un spital de penitenciar, grav bolnav, în noaptea de Crăciun, împreună cu fostul său torționar de la Poarta Albă. În noaptea morții lor, i-a dăruit torționarului nu numai iertarea sa, ci și pe a lui Dumnezeu, spovedindu-l și împărtășindu-l.

← ÎNAPOI

SF. CUVIOS MUCENIC VISARION DE LA LAINICI

A trăit între anii 1884-1951. Închinoviat la Frăsinei, județul Vâlcea, Protoschimonaahul Visarion Toia a fost numit, în 1929, stareț al Mănăstirii Lainici, care se afla într-o stare precară. A arătat o grijă deosebită pentru moaștele predecesorului său de la Lainici, Cuviosul Irodion, canonizat ulterior, în 2011.

Sub conducerea sa, obștea a crescut. Părintele Visarion călăuzea obștea cu dragoste și smerenie. Dar viața pământească i s-a sfârșit în urma violențelor la care a fost supus de comandantul unei unități militare staționate în mănăstire cu aprobarea autorităților comuniste.

SF. CUVIOS CALISTRAT DE LA TIMIȘENI ȘI VASIOVA

A trăit între anii 1900–1975.

De metanie de la Sihăstria, a fost trimis preot misionar în Banat, unde a întemeiat Mănăstirea Timișeni și a înnoit viața monastică de la Săraca, Partoș și Vasiova.

„Pentru smerenia și blândețea inimii lui, a primit de la Dumnezeu darul vindecării și al izgonirii duhurilor necurate dintre oameni”, scrie Arhim. Ioanichie Bălan în Patericul românesc. A trecut la Domnul în ziua de Paști.

SF. MUCENIC ILARION FELEA

A trăit între anii 1903-1961.

A fost moț de pe Valea Crișului Alb devenit duhovnic al tinerilor din Arad. A fost condamnat de regimul comunist la 20 de ani de temniță pentru „activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare”, adică pentru că nu propovăduia în duhul comunist. A murit în temnița de la Aiud pentru că a fost lipsit de asistență medicală.

Închiși de regimul comunist, Părinții Ilarion Felea și Dumitru Stăniloae au fost duhovnicii deținuților de la Aiud. Mai târziu, Părintele Stăniloae spunea că Părintele Felea îl întrecea din punct de vedere al vieții lăuntrice: „Eu am tradus Filocalia, dar el a trăit-o”.

← ÎNAPOI

SF. MUCENIC ALEXANDRU DIN BASARABIA

A trăit între anii 1861-1941.

În 1918, când s-a votat unirea Basarabiei cu România, Părintele Alexandru Baltaga a fost unicul cleric din Sfatul Țării. În 1940, când Uniunea Sovietică a ocupat Basarabia, avea aproape 80 de ani, ceea ce nu i-a împiedicat pe ocupanții sovietici să-l aresteze.

Mai întâi, a fost torturat pentru credință în temnițele NKVD-ului, serviciul de poliție politică al Uniunii Sovietice. Apoi deportat într-un lagăr din Kazan, azi capitala Tatarstanului, unde a murit în anul următor.

← ÎNAPOI

SF. CUVIOS IRACLIE DIN BASARABIA

A trăit între anii 1893-1964.

Era bucovinean, dar s-a călugărit în Basarabia după ce Dumnezeu l-a salvat printr-o minune în timp ce lupta în Războiul de Reîntregire. Între anii 1941-1944 a îndeplinit ascultarea de exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Chișinăului, iar în martie 1944 a fost numit vicar eparhial pentru regiunile evacuate din Arhiepiscopie.

În 1945 a fost arestat și condamnat la 8 ani de muncă sibirică în Siberia, doar pentru că era român și monah, ceea ce îl făcea automat dușman al Partidului Comunist și al Uniunii Sovietice. După opt ani de lagăr a reușit să se întoarcă, îndeplinind diverse ascultări. În 1992, a fost reabilitat de Procuratura Generală din Republica Moldova.

← ÎNAPOI

SF. CUVIOS MĂRTURISITOR SOFIAN

A trăit între anii 1912-2002. Părintele Sofian Boghiu s-a născut în comuna Căconestii-Vechi, jud. Bălți, dincolo de Prut, pe 7 octombrie 1912. În anul 1940 se înscrie la Academia de Belle Arte din București, secția Artă Decorativă, devenind în anul 1945, pictor licențiat. În perioada 1942-1946, urmează cursurile Facultății de Teologie, susținând lucrarea de licență cu titlul: Chipul Mântuitorului în iconografie. Este hirotonit preot la Mănăstirea Antim, pe 15 noiembrie 1945.

La începutul anului 1958, când Biserica Ortodoxă Română a fost atacată de comuniști pe toate planurile, starețul Sofian de la Mănăstirea Plumbuita a intrat la „verificări”, este arestat și închis, împreună cu alți membrii din cadrul mișcării spirituale „Rugul Aprins”. A fost condamnat la 16 ani de închisoare pentru uvertură contra ordinii sociale prin activitate mistică dușmănoasă.

Eliberat în 1964, Sofian Boghiu a continuat să fie supravegheat, ca toți foștii deținuți politici. A predat pictura la seminariile monahale din Mănăstirea Neamț și Curtea de Argeș, a organizat ateliere de icoane și pictori de catapeteasma la Mănăstirea Plumbuita și Schitul Maidlor. A pictat în țară 25 de biserici, din care 6 integral, iar restul restaurate. În străinătate a pictat integral trei biserici.

A trecut la cele veșnice în dimineața zilei de 14 septembrie 2002, în chilia sa de la Mănăstirea Antim, fiind pomenit de două ori și la ectenia celor vii și la cei mutați la Domnul, pentru că a murit chiar în timpul Sfintei Liturghii.

← ÎNAPOI

SF. PREOT MUCENIC CONSTANTIN SÂRBU

A trăit între anii 1905-1975. Constantin Sârbu s-a născut la 10 ianuarie 1905, în comuna Cavadinești, județul Constanța, în familia lui Gheorghe și Maria Sârbu, țărani săraci și buni ortodocși. Rămâne orfan și este de bunici săi după tată și ei mușcatori cu brațele. În 1934, la Huși, este hirotonit la Catedrala episcopală din Huși. Este numit director al Școlii de cântăreți din Huși și profesor de Sectologie, Catehism și Muzică vocală, iar pe plan administrativ membru al Judecătoriei Protopopiatului Fălciu.

Ridică azilul de bătrâni și copii orfani, de care orașul avea atâtea nevoie. În 1957, părintele Sârbu a înființat o cantină în subsolul bisericii, pentru săraci. Totodată în parohie funcționa și o bibliotecă de carte religioasă, de la care credincioșii puteau împrumuta volume. La 9 octombrie 1954, părintele Constantin Sârbu era condamnat prin Sentința nr. 2168 a Tribunalului Militar București, la 8 ani închisoare și 3 ani interdicție corecțională, pentru uelire contra ordinii sociale, prevăzută și pedepsită de art. 209, punctul 4 și delictul de deținere și nădare către RPR a valutei, prevăzută și pedepsită de articolele 1, 2, 3, 5 și 14 din Legea nr. 284/1947, alături de alți 23 incuși pentru participare la mișcarea de rezistență Salvării Neamului. Fusese torturat extrem de dur, după cum avea să mărturisască ulterior unui apropiat: M-au ars cu fierul roșu la tălpi, mi-au smuls barba, m-au bătut dar le-am spus: «Puteți să mă chinuți cât vreți, dar nu mă lepăd de Hristos». În data de 23 octombrie 1975, părintele Constantin Sârbu era chemat de Domnul.

← ÎNAPOI

SF. CUVIOS ARSENIE DE LA PRISLOP

A trăit între anii 1910-1895. Părintele Arsenie Boca s-a născut la 29 septembrie 1910 la Vața de Sus, jud. Hunedoara. Urmează Liceul național ortodox „Avram Iancu” din Brad, pe care îl absolvă în 1929, apoi cursurile Academiei Teologice din Sibiu, până în 1933. Printr-o bursă oferită de mitropolitul Ardealului urmează cursurile Institutului de Arte Frumoase din București și le audiază pe cele de Medicină ținute de profesorul Francisc Rainer și cele de Mistică creștină predate de Nichifor Crainic. Cu această ocazie profesorul Costin Petrescu îi va încredința pictarea scenei care îl reprezintă pe Mihai Viteazul la Atheneul Român. Pentru o experiență duhovnicească, dar și pentru documentare, va fi trimis de chiriarhul său la Muntele Athos. La 29 septembrie 1935 va fi hirotonit ca diacon celibatar de către mitropolitul Nicolae Bălan, pentru ca în Vinerea Izvorului Tămăduirii a anului 1940 să fie tons în monahism la mănăstirea Sâmbăta de Sus.

Pe lângă trăirea spirituală, centrul ortodox de la Sâmbăta trebuia să reprezinte și un focar de redescoperire și promovare a valorilor duhovnicești pe care Ortodoxia le-a acumulat de-a lungul istoriei. Este vorba de traducerea și publicarea celor mai exemplare trăiri spirituale strănse în cunoscuta lucrare numită Filocalia. Prin călătoria sa la Muntele Athos, părintele Arsenie Boca aducea părintelui profesor Diontru Stăniloae câtena manuscrite cu aceste neprețuite izvoare duhovnicești. De altfel, acesta a și colaborat la traducerea și îngrijirea primelor patru volume din această serie, apărute în 1946-1948. Faima lui de călugăr riguros, de om al lui Dumnezeu, mersese până la marginea țării. Lumea venea nebună spre el [...]. Era în timpul războiului. Dureri, neazuri și suferințe erau multe. Țărani și intelectuali veneau cu sutele, cu miile de prebinderi să-l vadă, să-l audă, să stea de vorbă cu «Sfântul» de la Sâmbăta.

La mănăstirea Prislop, fiind duhovnic, avea să fie cercetat de foarte mulți credincioși. Când a fost arestat părintele Boca nu rezultă din filele dosarului penal, însă aflăm că acesta împreună cu monahul Ieronim Ștefan, erau predați la 23 iulie de Siguranța Râmnicu Vâlcea către DGP-Siguranță. A pictat biserica de la biserica Drăgănescu (azi orașul Mihăilești, jud. Ilfov) și alte locașuri de cult.

În ziua de 28 noiembrie 1989 părintele Arsenie Boca a trecut în rândul celor drepi.

← ÎNAPOI

SF. PREOT MĂRTURISITOR ILIE LĂCĂTUȘU

A trăit între anii 1909-1983. Părintele Ilie Lăcătușu s-a născut la data de 6 decembrie 1909, în satul Crăpătioarele, județul Vâlcea. Părintele Ilie a trăit 74 de ani, adormind în Domnul la data de 22 iulie 1983. Ilie Lăcătușu este un preot ce a slujit în marea perioadă de prigoana creștină, în vremea comuniștilor, pentru viața și faptele sale el fiind acuzat de regim și închis ca deținut politic.

Ilie Lăcătușu va fi hirotonit preot în 1934, pe seama parohiei Osica de Jos, județul Olt. Începând cu anul 1942, părintele Ilie Lăcătușu este trimis ca preot misionar peste Nistru, în Odessa și județul Ribnița. În următorul an, părintele se va întoarce acasă, la soție și copii.

În anul 1952, părintele este arestat și închis în colonia de muncă silnică de la Canal. Părintele Ilie Lăcătușu este pus în libertate în data de 26 aprilie 1954. Este din nou arestat în 1 iulie 1959, fiind trimis la Periprava, în Delta Dunării. Aici, el se va întâlni cu părintele Iustin Parvu, abia în data de 6 mai 1964. Părintele a adormit în Domnul în data de 22 iulie 1983. Trupul neînsușit al părintelui nu a fost îmbălsămat, canoanele Bisericii interzicând acest lucru, mai ales preoților.

● CONCLUZIE

● BIBLIOGRAFIE

CONCLUZIE

În contextul provocărilor ce amenință pierderea valorilor spirituale și alterarea valorilor perene, prin împrumuturi imorale din societăți ce promovează fără discernământ preluarea de obiceiuri specifice altor popoare și altor culturi, este important să cunoaștem istoria Bisericii noastre, să identificăm între sfinții recent canonizați modele duhovnicești autohtone de urmat.

Mulți dintre sfinții recent canonizați și dintre mărturisitorii care au umplut închisorile comuniste au fost preoți, duhovnici renumiți care au salvat multe suflete în perioada în care au activat și, de asemenea, pot salva și tinerii din generația noastră prin cărțile pe care ni le-au lăsat drept călăuză duhovnicească.

← ÎNAPOI

Bibliografie:

IPS Serafim Joantă – *Părintele Domniei Nașolache – compunerea alinării și curății jertfelnice*, Editura Cartea Românească, Cluj-Napoca, 2015;
Adrian Nicolae Petcu și Gheorghe Vasilescu – *Revista Rost* nr. 32 din octombrie 2005;
Adrian Nicolae Petcu – *Revista Rost*, nr. 20 din octombrie 2004;
Mărturia preotului Ioan Conșă în Gârni – Făcărș, la o întâmplare a lui în viața sa, ediție îngrijită de Elena Manta, Editura Lux, Iași, 2011;
George Enache – *Ziarul Lumina*

Webografie:

<https://fericiticeiprigoniti.net/>
<https://basilica.ro/comunicat-sinodul-bisericii-ortodoxe-romane-a-aprobat-16-canonizari/>
<https://basilica.ro/15-cuviosi-si-marturisitori-p>
<https://youtu.be/s3d0Mhbh3r4?feature=share>
<https://www.crestinortodox.ro/parinti/parintele>
<https://www.crestinortodox.ro/parinti/parintele>
<https://basilica.ro/duhovniciei-paisie-olaru-cleop>
<https://sihastria.mmb.ro/parintele-cleopa-ilie/>
<https://www.crestinortodox.ro/parinti/parintele>
<https://www.crestinortodox.ro/icoane-facatoare>
<https://basilica.ro/cinstirea-memoriei-parintelui-cuvios-manolache-la-rainca>
<https://doxologia.ro/sfantul-cuvios-paisie-de-la-sihastria>
[il-centenar-al-patriarhiei-romane-2025/](#)
[omeniti-la-sihastria-neamtului/](#)
[icii-domnului-96715.html](#)

Mărturisitori români din secolul XX

Mihalache Lidia-Maria, Clasa a V-a

Stan George, Clasa a V-a

Ene Laurențiu Daniel, Clasa a V-a

Nedelcu Andra-Ștefania, Clasa a V-a

Prof. Mihalache Vasilica

Liceul Tehnologic „Tudor Vladimirescu”, Galați, Jud. Galați

Părintele Arsenie Boca (1910-1989)

Unul dintre cei mai iubiți duhovnici, numit „Sfântul Ardealului.”

Persecutat de regimul comunist, închis și interzis să mai slujească.

A lăsat moștenire picturi și scrieri duhovnicești, iar mormântul său de la Prislop este loc de pelerinaj.

Părintele Ilie Lăcătușu (1909-1983)

Preot ortodox, prigonit pentru credință, închis 13 ani.

Trupul său a fost găsit neputrezit în 1998, fiind considerat un sfânt al temnițelor comuniste.

**Părintele Gheorghe Calciu-
Dumitreasa (1925-2006)**

Apărător al Ortodoxiei, închis 16 ani
și din nou arestat după predicile
„Șapte Cuvinte către tineri.”

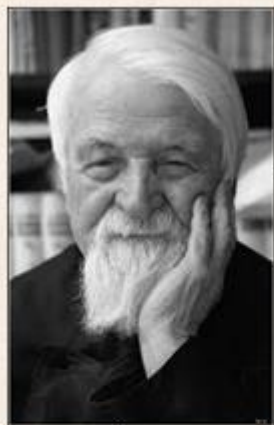
Eliberat datorită presiunilor
internaționale, a emigrat în SUA,
continuând să îndrume credincioșii.

Valeriu Gafencu (1921-1952)

Numit „Sfântul închisorilor,” a murit
în detenție din cauza bolilor și
torturilor.

Exemplu de sfințenie,
cunoscut pentru
rugăciunea și jertfa sa
creștină.

Părintele Dumitru Stăniloae (1903-1993)

Cel mai mare teolog român al secolului XX, traducător al Filocaliei.

Arestat 5 ani, apoi supraviețuit de regimul comunist.

A influențat profund teologia ortodoxă prin scrierile sale.

Părintele Justin Pârvu (1919-2013)

Mare duhovnic, stareț la Mănăstirea Petru Vodă.

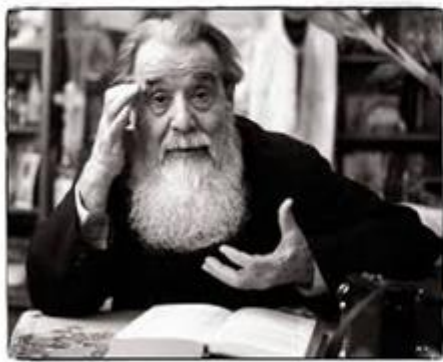

Întemnițat 16 ani, prigonit, dar a continuat să slujească în ascuns.

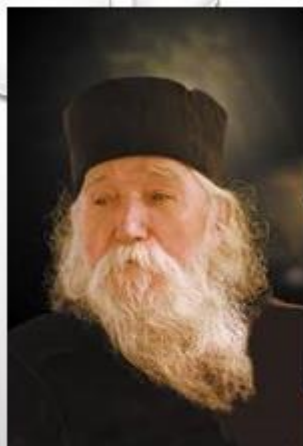
Apărător al valorilor ortodoxe și naționale.

Părintele Constantin Galeriu (1918-2003)

Predicator și profesor de teologie,
închis 5 ani.

Model de credință și curaj,
influențând numeroși credincioși.

Părintele Cleopa Ilie (1912-1998)

Stareț al Mănăstirii Sihăstria, unul
dintre cei mai cunoscuți duhovnici.

Ascuns în munți pentru a evita
arestarea, a lăsat numeroase lucrări
de spiritualitate ortodoxă.

Părintele Ilarion Felea (1903-1961)

Preot, profesor și scriitor teologic,
condamnat pentru activitatea sa
religioasă.

A murit martiric în
închisoarea Aiud.

Bibliografie

Doxologia.ro: 15 cuvioși și mărturisitori, propuși spre canonizare în 2025 – Anul Centenar al Patriarhiei Române. - [Doxologia - Portal Crestin Ortodox](#)

- ✦ Pr. Petre-Vasile Mărcuș, *Părintele Arsenie Boca: o viață închinată lui Hristos*, Editura Agaton, 2010.
- ✦ Doxologia.ro, articole despre părintele Arsenie Boca.
- ❖ Arhim. Ioanichie Bălan, *Părinți duhovnicești români*, Editura MMB, 2000.
- ❖ Aspazia Oțel Petrescu, *Întoarcerea la Hristos*, Editura Bonifaciu, 2011.
- ❖ Pr. Gheorghe Calciu, *Cuvinte vii*, Editura Anastasia, 2007.
- ❖ Pr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, Editura IBMBOR, 2010.

